ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
9 772585 344107 44

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1747, 11 Νοέμβρη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ!

Κατοικία για Όλους *σελ. 7, 8, 9*

Εμπρός για την Πανεργατική Απεργία *σελ. 4, 5*

Περίοδος Πολέμων και Επαναστάσεων

Γυρίστε στις σελ. 10, 11, 12, 13

Στο δρόμο της εξέγερσης βαδίζουμε ξανά

Γυρίστε στη σελ. 6

17/11/24, Πορεία Πολυτεχνείου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι αγώνες από τα κάτω προκάλεσαν την πολύπλευρη κρίση

Οι ενδιάμεσες εκλογές της 3ης Νοέμβρη ήταν ένα ηχηρό χαστούκι για τον Τραμπ και την αμερικανική ακροδεξιά. Το αποτέλεσμα των εκλογών, όμως, δεν ήταν πανωλεθρία μόνο για τους Ρεπουμπλικάνους: ήταν πανωλεθρία και για ολόκληρη την αμερικανική άρχουσα τάξη. Στα χρηματιστήρια επικράτησε χάος. Ο δείκτης «S&P 1500» που αντανακλά την αξία των μετοχών ενός μεγάλου φάσματος των εισηγμένων επιχειρήσεων των ΗΠΑ σημείωσε την μεγαλύτερη πτώση από την αρχή του αιώνα. Συνολικά μέσα στις δυο επόμενες μέρες των εκλογών χάθηκαν 3,2 τρισεκατομμύρια δολάρια στις χρηματαγορές της Αμερικής.

Στο μάτι του κυκλώνα βρέθηκαν ιδιαίτερα οι κολοσσοί της Τεχνητής Νοημοσύνης. «Το ξεπούλημα των μετοχών των εταιρειών παραγωγής μικροτσίπ ήταν βάρβαρο», γράφει η Financial Times. «Η μετοχή της Nvidia, της πιο στενά συνδεμένης με την ΤΝ εταιρείας, έπεσε 9,3% κάτω εξανεμίζοντας με αυτόν τον τρόπο 400 δις από την χρηματιστηριακή της αξία... Η Qualcomm έπεσε 9,5% κάτω, η Broadcom 10%, η Micron 17%. Οι μετοχές της Scandisk και της Western Digital που κατασκευάζουν μνήμες... έπεσαν 22% και 17% αντίστοιχα κάτω».

Οι μεγιστάνες του πλούτου στήριξαν ξετσίπωτα τον Τραμπ στις εκλογές αυτές. Ο **Ίλον Μασκ** ξόδεψε πάνω από 200 εκατομμύρια για να στηρίξει τους υποψηφίους των Ρεπουμπλικάνων στο «σίγουρο» Τέξας, την πολιτεία όπου επέλεξε (λόγω ακριβώς αυτής της βεβαιότητας) να κάνει έδρα της αυτοκινητοβιομηχανίας του. Αλλά το Τέξας έγινε τελικά «μπλε» (το χρώμα των Δημοκρατικών) στις εκλογές.

Γιατί έχασε ο Τραμπ; Τα ΜΜΕ έχουν μια εξήγηση: η ακρίβεια, ο πληθωρισμός, η τιμή του πετρελαίου που έχει εκτοξευθεί στα ουράνια.

Το κόστος ζωής, είναι αλήθεια, έχει πολλαπλασιαστεί στις ΗΠΑ (και όχι μόνο στις ΗΠΑ). Και η φτώχεια στην «πιο πλούσια χώρα του πλανήτη» κάνει θραύση. Πάνω από 35 εκατομμύρια Αμερικανοί ζούνε σήμερα κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας –και θα ήταν πολλοί περισσότεροι αν το επίσημο επίπεδο φτώχειας δεν ήταν τόσο εξωπραγματικά χαμηλό. Το ελάχιστο ημερομίσθιο είναι 58 δολάρια στις ΗΠΑ (7,25 δολάρια την ώρα) –ένα ποσό που δεν αρκεί ούτε για να πληρωθεί το ενοίκιο ενός λιλιπούτιου διαμερίσματος σε κάποια φτωχογειτονιά. Εκατομμύρια εργαζόμενοι στηρίζονται στην κοινωνική πρόνοια -το SNAP (Πρόγραμμα Πρόσθετης Διατροφικής Βοήθειας), ένα πρόγραμμα που είχε θεσπιστεί μέσα στην κρίση της δεκαετίας του 1930- για να τα βγάλουν πέρα. Ακόμα χειρότερα, εκατομμύρια νέοι αναγκάζονται να πουλάνε το αίμα τους (για την ακρίβεια πλάσμα) για να επιβιώσουν. Όχι περιστασιακά: συστηματικά. Σύμφωνα με την **Κάθλην Μακλάφλιν**, που έχει γράψει ένα ολόκληρο βιβλίο για αυτόν τον φρικιαστικό τομέα βαμπίρ της αμερικανικής οικονομίας «λειτουργούν πάνω από 1.000 κέντρα συλλογής πλάσματος επί αμοιβή στη χώρα. Κατά κανόνα ξεφυτρώνουν στις φτωχογειτονιές και τις πανεπιστημιουπόλεις, προσελκύοντας δότες με χρηματικές αμοιβές που φτάνουν σε εκατοντάδες δολάρια τον μήνα με τον όρο ότι θα προσέρχονται δύο φορές την εβδομάδα... Ο κλάδος είναι ιδιαίτερα κερδοφόρος ... Η αξία του υπολογίζεται σε πάνω από 21 δις δολάρια».

Φωτό: MCK Labour

«Οι εργάτες πάνω από τους δισεκατομμυριούχους». Εργατική διαδήλωση στο Σιάτλ.

Τιμωρία

Αλλά το κόστος ζωής και η φτώχεια είναι μόνο η μια πλευρά. Ο Τραμπ έχασε τις ενδιάμεσες εκλογές γιατί οι ψηφοφόροι τον τιμώρησαν για τις επιδρομές της διαβόητης ICE –της ρατσιστικής «Υπηρεσίας Μετανάστευσης» των ΗΠΑ. Από τον Γενάρη του 2025 που ξεκίνησε η δεύτερη θητεία του Τραμπ μέχρι σήμερα τουλάχιστον 60 άνθρωποι έχουν πεθάνει στα κρατητήρια της ICE, άλλοι περιμένοντας την απέλαση και άλλοι περιμένοντας να κριθεί η υπόθεσή τους.

Τον Γενάρη πράκτορες της ICE δολοφόνησαν εν ψυχρώ δυο ανθρώπους, την **Ρενέ Γκουντ** και τον **Άλεξ Πρέτι** , στη Μινεάπολη. Η Γκουντ δεν είχε βρεθεί τυχαία εκεί: ήταν εθελοντικά «νομική παρατηρήτρια» της δραστηριότητας της ICE. Και προφανώς ούτε η δολοφονία της ήταν τυχαία. Ο Πρέτι συμμετείχε στις μαζικές διαδηλώσεις που ακολούθησαν την δολοφονία της Γκουντ στη Μινεάπολη. Δολοφονήθηκε γιατί είχε το «θράσος» να βιντεοσκοπεί την επιδρομή της ICE στη γειτονιά του.

Μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην ICE είχαν ξεσπάσει το 2025 σε πολλές πόλεις και πολιτείες των ΗΠΑ –τον Ιούνιο του 2025 είχαμε πραγματικές συγκρούσεις ανάμεσα στους πράκτορες της ICE και τους διαδηλωτές στο Λος Άντζελες. Στις 30 Γενάρη του 2026, λίγες μέρες μετά τις δολοφονίες στη Μινεάπολη εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές βάδισαν ενάντια στην ICE σε εκατοντάδες πόλεις των ΗΠΑ. Στη Μινεσότα, την πολιτεία όπου βρίσκεται η Μινεάπολη ξέσπασε εξέγερση. Λίγες μέρες αργότερα η επιχείρηση «εντοπισμού και απέλαση παράνομων μεταναστών στη Μινεάπολη» με κωδικό όνομα Metro Surge τερματίστηκε και η ICE αποχώρησε πρακτικά από την πόλη.

Ο Τραμπ έχασε τις ενδιάμεσες εκλογές γιατί οι ψηφοφόροι τον τιμώρησαν για την υποστήριξη του Νετανιάχου και της γενοκτονίας στη Γάζα. Τα εγκλήματα του Σιωνιστικού Κράτους, οι επιθέσεις στις γύρω χώρες, ο παράνομος (σύμφωνα και με τον ΟΗΕ) εποικισμός της Δυτικής Όχθης, οι αυθαίρετες συλλήψεις και δολοφονίες Παλαιστινίων, είχαν αρχίσει εδώ και αρκετά χρόνια να κλονίζουν τη στήριξη προς το Ισραήλ. Η γενοκτονία ολοκλήρωσε την ανατροπή. Το 2018 το 64% των Αμερικανών δήλωνε ότι βλέπει με συμπάθεια τους Ισραηλινούς και μόνο το 19% τους Παλαιστίνιους. Σήμερα η πλειοψηφία (41%) τάσσεται υπέρ των Παλαιστινίων ενώ η συμπάθεια προς το Ισραήλ έχει πέσει σχεδόν στο μισό (36%).

Το φιλοϊσραηλινό λόμπυ έπαιζε πάντα σημαντικό ρόλο στις αμερικανικές εκλογές. Η διαβόητη AIPAC (Αμερικανοϊσραηλινή Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων) χρηματοδοτούσε και συνεχίζει να χρηματοδοτεί (παλιά ανεπίσημα αλλά τώρα πλέον ανοιχτά και επίσημα) τους υποψήφιους που ήταν πιο φιλικοί απέναντι στο Ισραήλ. Το ίδιο έκανε και τώρα. Στο Δημοκρατικό Κόμμα είχε ξεσπάσει «πόλεμος» στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας ανάμεσα στην προοδευτική πτέρυγα, που ζητούσε να αποκλειστεί το «μαύρο χρήμα» και τους «μετριοπαθείς» που έβλεπαν θετικά την οικονομική στήριξη από την AIPAC.

Φιάσκο

Η «Εθνική Επιτροπή» του Δημοκρατικού Κόμματος τάχθηκε τελικά υπέρ των συντηρητικών. Η AIPAC χρηματοδότησε εκατοντάδες υποψηφίους –οι περισσότεροι ήταν του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος αλλά όχι όλοι. Αλλά η επιχείρηση εξελίχθηκε σε φιάσκο: από τα 84 εκατομμύρια δολάρια που ξόδεψε για τη στήριξη των φιλοϊσραηλινών υποψηφίων τα 2/3 πήγαν σε υποψήφιους που δεν εκλέχτηκαν.

Αλλά το φιάσκο δεν αφορά μόνο στα χρήματα που έδωσε στους ίδιους τους υποψήφιους: η AIPAC χρηματοδότησε με εκατομμύρια την εκστρατεία συκοφάντησης και δυσφήμισης των υποψηφίων που στρέφονταν ξεκάθαρα ενάντια στο Ισραήλ. Αλλά απέτυχε οικτρά. Το πιο θεαματικό παράδειγμα είναι η νίκη του **Αμπτούλ Ελ-Σαγιέντ** που θα είναι πλέον από τον Γενάρη ο εκπρόσωπος της Πολιτείας του Μίσιγκαν στην Γερουσία.

Ο Σαγιέντ δεν χρειάζεται συστάσεις: οι εκλογή του προκάλεσε σάλο και τα ΜΜΕ την έχουν καλύψει με διάφορους τρόπους –ο «πρώτος μουσουλμάνος γερουσιαστής των ΗΠΑ», «μετανάστης δεύτερης γενιάς από την Αίγυπτο», «ο γιατρός με διδακτορικά που στράφηκε στην πολιτική» και διάφορα άλλα παρόμοια. Εκτός από αυτές τις γραφικότητες, όμως, ο Σαγιέντ ήταν και παραμένει θερμός υποστηρικτής των Παλαιστινίων και αντίπαλος του Ισραηλινού κράτους. Το αμερικανικό κράτος, λέει, υποστηρίζει στα λόγια τη λύση των δυο κρατών αλλά κάνει ό,τι μπορεί να εμποδίσει τη δημιουργία Παλαιστινιακού Κράτους. «Έχει το Ισραήλ το δικαίωμα να υπάρχει;» τον ρώτησε ο αντίπαλός του σε ένα προεκλογικό τηλεοπτικό ντιμπέιτ. «Έχει η Παλαιστίνη το δικαίωμα να υπαρχει;» ήταν η απάντησή του. Τα ΜΜΕ ενημέρωσης στο Ισραήλ τον κατηγορούν ότι είναι οπαδός της λύσης του «ενός κράτους» –ενός Παλαιστινιακού Κράτους «από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα» στο οποίο οι Εβραίοι θα ζούνε ειρηνικά πλάι, πλάι με τους Άραβες γείτονές τους– αλλά (προφανώς) σαν μειοψηφία. Αυτή τη φορά μάλλον δεν πρόκειται για συκοφαντία.

Ο Σαγιέντ ανήκει στην αριστερή πτέρυγα του Δημοκρατικού Κόμματος χωρίς να είναι μέλος των «Δημοκρατικών Σοσιαλιστών της Αμερικής» (DSA) –μιας αριστερής οργάνωσης που έχει σήμερα πάνω από 100 χιλιάδες μέλη στις ΗΠΑ και κατάφερε να εκλέξει 6 αντιπροσώπους στη νέα Βουλή. Τα δυο πιο διάσημα στελέχη των DSA είναι ο **Ζόχραν Μαμντάνι**, ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης και η **Αλεξάντρια Οκάσιο Κορτέζ** –που επανεκλέχθηκε με ένα συντριπτικό ποσοστό στη Βουλή των Αντιπροσώπων.

Το DSA δεν είναι «κομμουνιστική» οργάνωση, όπως λέει η τραμπική προπαγάνδα. Παρόλα αυτά δεν είναι μόνο οι Ρεπουμπλικάνοι που το θεωρούν επικίνδυνο: εχθρικά το αντιμετωπίζει και η συντηρητική πλειοψηφία του Δημοκρατικού Κόμματος, που θεωρεί τις θέσεις του για τον πόλεμο, την ICE, τη γενοκτονία στη Γάζα εξτρεμιστικές. Στην πραγματικότητα το Δημοκρατικό Κόμμα δεν θα είχε κερδίσει ποτέ τις εκλογές χωρίς τον ριζοσπαστικό λόγο του Σαγιέντ ή της Κορτέζ.

Ο κόσμος στις ΗΠΑ μισεί τον Τραμπ. Και αυτό το δείχνει με κάθε ευκαιρία στον δρόμο τα τελευταία δυο χρόνια. Τώρα το έδειξε και στην κάλπη. Και η φωνή της αριστεράς, με όλα της τα προβλήματα, έπαιξε καταλυτικό ρόλο σε αυτό. Τώρα ανοίγει ο δρόμος για τη συγκρότηση επαναστατικής Αριστεράς μέσα στις ΗΠΑ, μια προοπτική που κάνει Ρεπουμπλικάνους και Δημοκρατικούς να τρελαίνονται.

Σωτήρης Κοντογιάννης

17/11/25, Πορεία Πολυτεχνείου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Προχωράμε στον δρόμο του Νοέμβρη για να τα πάρουμε όλα

Ο Νοέμβρης είναι πάντα ο μήνας της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Ο εορτασμός εκείνης της έκρηξης ποτέ δεν είναι επετειακός. Ειδικά, φέτος, όμως, γίνεται μέσα σε συνθήκες εκρηκτικές. Δίπλα στον ξεσηκωμό στη Γαλλία, στην Ισπανία, στην Ιταλία, ήρθε να προστεθεί το χαστούκι στον Τραμπ από τις εκλογές στην Αμερική. Όπως τονίζει η ανακοίνωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος την επόμενη μέρα των εκλογών εκεί:

Μητσοτάκη, η ήττα του Τραμπ σε περιμένει.

Τα αποτελέσματα των αμερικάνικων εκλογών είναι ένα τεράστιο χτύπημα στον Τραμπ. Ούτε οι κραυγές για «επέλαση κομμουνιστών και τζιχαντιστών» από τον ίδιο τον Τραμπ ούτε τα δισεκατομμύρια που έριξαν οι μεγιστάνες της Τεχνητής Νοημοσύνης στην προεκλογική εκστρατεία δεν κατάφεραν να σταματήσουν την οργή και τη ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Η αποδοκιμασία του Τραμπ και του Ρεπουμπλικανικού κόμματος είναι καρπός των αγώνων που ξεδιπλώθηκαν με ορμή ενάντια στον πόλεμο κατά του Ιράν και στη στήριξη στη γενοκτονική μανία του Ισραήλ κατά των Παλαιστίνιων. Το σύνθημα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη αντήχησε από τον Ατλαντικό ως τον Ειρηνικό ωκεανό. Είναι καρπός του αντιρατσιστικού κινήματος ενάντια στις δολοφονικές επιθέσεις της αστυνομίας ICE και της εξέγερσης στη Μινεσότα. Είναι καρπός της αντίστασης στον σεξισμό του Τραμπ, του Έπσταϊν και όλων των πλούσιων βιαστών που βρήκαν απέναντί τους το κίνημα #metoo. Εκατομμύρια πλημμύρισαν τους δρόμους στις μέρες δράσης No Kings κατά του Τραμπ ξανά και ξανά. Το πεζοδρόμιο είναι ο νικητής της 3 Νοέμβρη.

Το πολιτικό χαστούκι στον Τραμπ είναι άλλη μια ήττα για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους συμμάχους του και επιβεβαιώνει την κρίση της ηγεμονίας του. Είναι δύναμη για την Παλαιστινιακή Αντίσταση και επιδεινώνει την κρίση όχι μόνο του προσωπικού φίλου του Τραμπ, του Νετανιάχου, αλλά του σιωνιστικού κράτους συνολικά.

Βρόμικες εκστρατείες

Είναι χαστούκι για τον Μητσοτάκη και τους υπουργούς του που αντιγράφουν και εμπλέκονται σε όλες τις βρόμικες εκστρατείες του Τραμπ. Για την κυβέρνηση συνολικά που αγκαλιάζει τον Νετανιάχου, αγοράζει «Θόλο» από το Ισραήλ και λειτουργεί σαν στήριγμα για τη γενοκτονία κατά των Παλαιστίνιων. Για τον Πλεύρη που ακολουθεί τα αίσχη της ICE στις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών. Για τον Γεωργιάδη που διαλύει το ΕΣΥ και νομίζει ότι θα γλυτώσει κάνοντας προεκλογική εκστρατεία τύπου Τραμπ με «Α και ου».

Δεν περιμένουμε πότε θα στηθούν οι κάλπες, κλιμακώνουμε τους αγώνες εδώ και τώρα για να αξιοποιήσουμε τη δυναμική της ήττας του Τραμπ.

Να οργανώσουμε το απεργιακό κίνημα, που έδειξε τη δύναμή του και στις 21 Οκτώβρη στα σχολεία και στις 30 Οκτώβρη στα λιμάνια, κλιμακώνοντας πανεργατικά στις 25 Νοέμβρη. Μαζί με το αντιπολεμικό κίνημα που παλεύει για Λευτεριά στην Παλαιστίνη, μαζί με το αντιφασιστικό κίνημα που φράζει το δρόμο στον Κασιδιάρη και τους χρυσαυγίτες νεοναζί, μαζί με το κίνημα για Κατοικία για όλους που παίρνει δύναμη από την Ισπανία, μαζί με τη νεολαία που παίρνει έμπνευση από τη Γαλλία και το νέο «Μάη 68».

Ένας εκρηκτικός Νοέμβρης μας θυμίζει ξανά ότι υπάρχει ο επαναστατικός δρόμος. Είναι το σύνθημα που μας ενώνει ξανά στην πορεία του Πολυτεχνείου, είναι ο δρόμος για τη νίκη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Ξεκινάμε

Δυνατά ξεκίνησε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 5.500 που συγκεντρώθηκαν την πρώτη βδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες, τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που έκοψαν την συμμετοχή τους και ενίσχυσαν το πολύ επιτυχημένο μονοήμερο του ΣΕΚ, "Ιμπεριαλισμός – περίοδος πολέμων και επαναστάσεων".

Οι πρώτες ενισχύσεις από αναγνώστες της εφημερίδας άρχισαν να φτάνουν.

Γιάνης Κ. 300, Ελίνα Κ. 200, Αποστόλης Α. 190, Θράσος Τ. 150. Από 100: Αντώνης Κ., Φωτεινή Τ., Γιάννης Τ., Μαρία Μ., Τάκης Ζ., Αλίκη Λ.

Ευχαριστούμε τους Τ.Π που μας έστειλαν: Χανιά 130, Θεσσαλονίκη 120, Περιστέρι 50.

Τέλος ευχαριστούμε για την εγγραφή ή την ανανέωσή τους, τους συνδρομητές της εφημερίδας και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Σπύρος Μ., Γρηγόρης Β., Κατερίνα Α., Χρυσάνθη Μ., Αννα Τ., Λεωνίδας Μ., Δήμητρα Λ., Σπυριδούλα Π., Γιώργος Λ., Θανάσης Σ., Μαρία Α., Θωμάς Κ.

Ραντεβού στα τραπεζάκια του ΣΕΚ και στην πορεία του Πολυτεχνείου με το νέο φύλλο της εφημερίδας και το νέο τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Στους δρόμους και τις γειτονιές, κανένας αγώνας δεν μπορεί να νικήσει αν μένει στην απομόνωση.

Στην Κυψέλη, απέναντι στην αυθαιρεσία και την αδιαφορία της Ελληνικό Μετρό, της ΑΒΑΞ και του Υπουργείου Υποδομών, η «Εργατική Αλληλεγγύη» βρέθηκε από την πρώτη στιγμή δίπλα μας.

Δεν στάθηκε απλός παρατηρητής. Έδωσε βήμα στη φωνή της Πρωτοβουλίας μας, ανέδειξε την αλήθεια που προσπαθούσαν να συγκαλύψουν και έφερε την αλληλεγγύη των εργαζομένων και της νεολαίας δίπλα στον δικό μας καθημερινό αγώνα για ασφαλείς κατοικίες και ανθρώπινες γειτονιές.

Γι' αυτό η Εργατική Αλληλεγγύη δεν είναι απλώς μια εφημερίδα. Είναι το όπλο ενημέρωσης, η φωνή του λαού και το στήριγμα κάθε τοπικής και εργατικής διεκδίκησης.

Γιατί η συλλογική οργάνωση, η ενημέρωση χωρίς δεσμεύσεις και η αλληλεγγύη είναι η δύναμή μας για να κερδίσουμε πίσω τις ζωές μας!

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στην οικονομική της εξόρμηση!

Αλέξανδρος Κουτρουλάρης,
Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης

Το εργατικό κίνημα

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Πραγματοποιήθηκε η συνέλευση του Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Αττικής στις 4 του Νοέμβρη για την οργάνωση του αγώνα μας.

Στο επίκεντρο των ζητημάτων του κλάδου έχει βρεθεί το σκάνδαλο που αποκαλύφθηκε στην Pizza Fan και αφήνει ξεκρέμαστους 2.500 εργαζόμενους. Έχει βρεθεί όμως στο επίκεντρο και γιατί αναδεικνύει με τον χειρότερο τρόπο το πως αυθαιρετούν τα αφεντικά και βγάζουν κέρδη πάνω στις πλάτες των εργαζομένων.

Όλα αυτά εννοείται με την ανοχή που δείχνει η κυβέρνηση, άσχετα αν τρέχει τώρα ο Μητσοτάκης να πει ότι αντιμετωπίζει την διαφθορά. Μαζί με αυτό, συζητήσαμε στο συνδικάτο για τις συνθήκες εργασίας, την ανασφάλιστη δουλειά, τις απολύσεις χωρίς αποζημιώσεις και το ζήτημα των συμβάσεων. Βάλαμε συλλογικά ότι χρειάζεται να οργανώσουμε με όλες μας τις δυνάμεις την απέργια στις 25 Νοέμβρη πιάνοντας το νήμα από τους εκπαιδευτικούς και τους λιμενεργάτες που βγήκαν σε απέργια το προηγούμενο διάστημα.

Από την μεριά μας θέσαμε ότι χρειάζεται να καλέσει το συνδικάτο σε κλαδική απεργία και πριν τις 25 του Νοέμβρη με επίκεντρο τους εργαζόμενους της Pizza Fan. Καταθέσαμε επίσης ψήφισμα για την κινητοποίηση στις 11 του Νοέμβρη που διεκδικεί στέγη για όλες και όλους καθώς βλέπουμε ότι τα περισσότερα λεφτά κάθε μήνα πάνε στο νοίκι. Το συνδικάτο στήριξε το ψήφισμα.

Συνεχίζουμε για να οργανώσουμε ότι θα απεργεί όλος ο επισιτισμός στις 25 του Νοέμβρη για αυξήσεις, συλλογικές συμβάσεις και για να μην χάσει κανένας εργαζόμενος τη δουλειά του.

Αθανασία Συμψηρή,
εργαζόμενη στον επισιτισμό, μέλος της "Καμαριέρας", Αντικαπιταλιστική Κίνηση στον Επισιτισμό-Τουρισμό

ΣΕΤΗΠ

Τη Δευτέρα 9 Νοέμβρη έγινε η Γενική Συνέλευση του ΣΕΤΗΠ. Ήταν μια πολύ μαζική συνέλευση με τη συμμετοχή να είναι περίπου στα 200 άτομα, ενδεικτικό της κατάστασης και της οργής που επικρατεί στον κλαδο.

Μεγάλη έμφαση δόθηκε στο πως μετασχηματίζεται η εργασία μας εξαιτίας της Τεχνητής Νοημοσύνης. Η αλλαγή αυτή σημαίνει για εμάς υπερωρίες και πίεση για μεγαλύτερη παραγωγικότητα από τα αφεντικά, αλλά και στο κομμάτι της πολεμικής οικονομίας, που από τη μία απαιτεί να κάνουμε θυσίες στους μισθούς και στις κοινωνικές παροχές κι από την άλλη να εργαστούμε ενεργά στη διεξαγωγή του. Μεγάλη έμφαση δόθηκε στην 24ωρη απεργία στη Novibet στις 11 Νοέμβρη, εναντια στις μαζικές απολύσεις που έχουν εξαγγελθεί εκεί.

Στη συνέλευση κατεβάσαμε κοινό πλαίσιο τα σχήματα Radical it και Tech Workers, στο οποίο σωστά προτείναμε στάση εργασίας στις 23 του μηνα, για να γίνει παράσταση διαμαρτυρίας στον Σύνδεσμο Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας (ΣΕΒ των πληροφορικάριων) την ώρα που θα μιλάει ο Δένδιας για το ρόλο του τεχνολογικού τομέα στην αμυντική θωράκιση της Ευρώπης. Αντ' αυτού, μετά από πρόταση του ΠΑΜΕ που έχει την πλειοψηφία στο Σωματείο αποφασίστηκε παράσταση διαμαρτυρίας στο δαχτυλίδι στην Κηφισίας. Καταθέσαμε επίσης το ψήφισμα της Πρωτοβουλίας Αγώνα για την Κατοικία για τη διαδήλωση της Τετάρτης 11 Νοέμβρη και κάναμε εξόρμηση στη συνέλευση καλώντας τους συναδέλφους σε συμμετοχή.

Συνεχίζουμε οργανώνοντας τη συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη. Δεν θα δουλεύουμε για τους πολέμους και τα υπερκέρδη τους. Μαζικοποιούμε τις σωματειακές επιτροπές και τα επιχειρισιακά μας σωματεία. Παλεύουμε για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και απεργιακή κλιμάκωση, μαζί με την υπόλοιπη εργατική τάξη.

Πάνος Λουκίσας,
εργαζόμενος στον κλάδο της τεχνολογίας, μέλος της Αντικαπιταλιστικής Κίνησης στην πληροφορική "Το Ποντίκι"

ΣΕΗ

Στις 7 Νοέμβρη έγινε η πετυχημένη Γενική Συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών στο θέατρο Γκλόρια.

Πέρασε παμψηφεί η πρόταση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών για συμμετοχή του ΣΕΗ στη συγκέντρωση στις 11 Νοέμβρη που καλεί η Πρωτοβουλία Αγώνα "Κατοικία για όλους/ες/α" και δεκάδες σωματεία του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα.

Επίσης καλούμε σε συμμετοχή στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη για να σπάσει η διαρκής λιτότητα, να μπει φρένο στην κούρσα των εξοπλισμών και να υπερασπίσουμε το δικαίωμα στην κατοικία για όλους. 25 του μήνα είναι αφετηρία για να γίνει και εδώ της Μαδρίτης, της Πορτογαλίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας, της Δανίας, του Βελγίου, της Αλβανίας, της Αγγλίας και της Γαλλίας.

Είναι παραμύθια αυτά που λένε τα παπαγαλάκια ότι εξαιτίας του '68 στη Γαλλία ήρθε ο Ντε Γκολ ή ότι τώρα οι συγκρούσεις θα φέρουν τη Λεπέν. Ή ότι αν γίνουν και στην Ελλάδα θα βοηθήσουν το Μητσοτάκη να κερδίσει τις εκλογές. Να τους θυμίσουμε ότι μετά την έκρηξη του Μάη του '68 ακολούθησαν η εξέγερση του Πολυτεχνείου στην Ελλάδα, η Επανάσταση των Γαρυφάλλων στην Πορτογαλία, η κατάρρευση του φασισμού στην Ισπανία. Με την έμπνευση του ξεσηκωμού που επικρατεί οργανώνουμε την απεργία.

Αλέξης Μαρτζούκος, *μέλος ΔΣ ΣΕΗ*

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας προχώρησαν εκπαιδευτικοί και γονείς την Παρασκευή 6 Νοεμβρίου έξω από το ξενοδοχείο ELITE, την ώρα που γινόταν το συνέδριο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ), παρουσία της υπουργού Παιδείας Ζαχαράκη.

«Στην Εκπαίδευση βιώνουμε τη μεγαλύτερη επιχείρηση διάλυσης του δημόσιου αγαθού της Παιδείας, την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίησή του καθώς και την πιο σφοδρή επίθεση που έχουν γνωρίσει οι εκπαιδευτικοί! Δεν θα συμβιβαστούμε με τη φτώχεια, την εργασιακή εξουθένωση, τις αυθαίρετες εντολές της διοίκησης και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης», έγραφε μεταξύ άλλων το κάλεσμα του **ΣΕΠΕ Μεσσηνίας** για τη συγκέντρωση.

«Στην κινητοποίηση συμμετείχαμε με πανό ο ΣΕΠΕ Μεσσηνίας και η Ένωση Γονέων Καλαμάτας», μεταφέρει η **Χριστίνα Λαδά**, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ Μεσσηνίας. «Η υπουργός Παιδείας ήρθε και αρνήθηκε να μας δει και φρόντισε να στείλει την αστυνομία, τον διευθυντή ασφάλειας για να δώσουμε σε εκείνον το υπόμνημά μας. Φωνάζαμε σε όλη τη διάρκεια συνθήματα ενάντια στον πόλεμο, την ιδιωτικοποίση της Παιδείας και τα πειθαρχικά και προχωρήσαμε σε συμβολικό αποκλεισμό του δρόμου. Προχωράμε οργανώνοτας τις 17 Νοέμβρη και το τριήμερο του Πολυτεχνείου».

Φωτό: Χριστίνα Λαδά/FB

Εξορμήσεις

Πρόγραμμα εργατικών εξορμήσεων για την Πανεργατική στις 25 Νοέμβρη

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/11

10ο Γυμνάσιο Πειραιά, 8πμ
6ο Δ. Σχολείο Γλυφάδας, 8πμ
4ο ΓΕΛ Νέας Σμύρνης, 8πμ
ΕΡΤ Ραδιομέγαρο, 8.30πμ
Νοσοκ Άγιος Σάββας, 7πμ
Νοσοκ Γεννηματάς, 7πμ
Νοσοκ Έλενα Βενιζέλου, 1μμ
Νοσοκ Παμμακάριστος 11πμ
Νοσοκ Αλεξάνδρας, 11πμ
Νοσοκ Τζάνειο, 10πμ
Νοσοκ Αιγινήτειο, 1μμ
Νοσοκ Αγλαΐα Κυριακού, 12 μες
Νοσοκ Αγία Όλγα, 1μμ
Νοσοκ Ιπποκράτειο, 1μμ
ΓΛΚ, 12 μες
Δημαρχείο Ν. Ηρακλείου, 8πμ
Δημαρχείο Αγίας Παρασκευής,10.30πμ
Δήμος Ηλιούπολης, 10πμ
Δημαρχείο Πειραιά, 11πμ
Δημαρχείο Καλλιθέας, 11πμ
Νοσοκ Σωτηρία, 12.30μμ
Ιωννίδειος Σχολή, 2μμ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11

2ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, 7.45πμ
Νοσοκ Αττικό, 8.30πμ
Δήμος Νίκαιας, 11πμ
Νοσοκ Κρατικό Νίκαιας, 12μες
COSCO 2.30μμ
Εργοτάξιο Ελληνικού, 2μμ
Νοσοκ Ευαγγελισμός, 12μες
ΑΑΔΕ ΓΔΗΛΕΔ, 12 μες
Τσαμούρης Καλλιθέα, 2.30μμ
Νομισματικό Μουσείο, 8πμ
ΣΕΠΕ, 3μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Νοσοκ Ιπποκράτειο, 12μες
Δήμος Αμπελοκήπων, 12μες
ΚΕΒΕΙΣ 7.30πμ
ΒΟΛΟΣ
Λιμάνι, 7πμ
1ο ΕΠΑΛ, 8πμ
Δημαρχείο, 9πμ
ΚΔΑΠ, 10πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νοσοκ Δουρούτη, 7πμ
ΧΑΝΙΑ
Νοσοκ Χανίων, 11πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/11

Μουσικό Ιλίου, 7.45πμ
Σχολεία Γκράβας, 7.45πμ
15ο ΓΕΛ Κυψέλης, 7.45πμ
Καλλιτεχνικό Αμπελοκήπων, 7.45πμ
Νοσοκ. Δρομοκαΐτειο, 8πμ
Δήμος Περιστερίου, 9πμ
Δημαρχείο Κερατσινίου, 10πμ
Δημαρχείο Γαλατσίου, 12μες.
Δημαρχείο Κορυδαλλού, 12μες
ΑΑΔΕ ΓΔΗΛΕΔ, 12 μες
Δήμος Παλαιού Φαλήρου, 3.30μμ
Επισιτισμός Κουκάκι, 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Δικαστήρια 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νοσοκ Δουρούτη, 7πμ
ΒΟΛΟΣ
5ο ΓΕΛ Βόλου, 8πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/11

Επισιτισμός Μεταξουργείο, 12μες
Επισιτισμός Εξάρχεια, 1.30μμ
Ξενοδοχείο President, 1.30μμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16/11

Δήμος Αθήνας Γκαράζ Ιερά Οδός, 9πμ
ΜΕΤΡΟ Σεπόλια, 2.30μμ

ΤΡΙΤΗ 17/11

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
109 Δημοτικό Σχολείο Πυλαίας, 7.45

Σχολές

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/11

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ, 10πμ Αίθριο
ΠΑΔΑ 1 κτίριο 1, 12 μες
ΒΟΛΟΣ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 12/11

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ, 10πμ Αίθριο
ΠΑΝΤΕΙΟΣ, 11πμ
ΑΣΟΕΕ, 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, 12 μεσ
ΒΟΛΟΣ
ΘΟΛΟΣ, 11πμ
ΧΑΝΙΑ
ΕΛΜΕΠΑ, 2μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/11

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ, 10πμ Αίθριο
ΠΑΝΤΕΙΟΣ, 2μμ
ΒΟΛΟΣ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΛΕΣΧΗ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ, 1μμ

Πανεργατική Απεργία στις 25 Νοέμβρη

28/2/26, Αθήνα. Πανεργατική Απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Στις 25 Νοέμβρη, νεκρώνουμε όλους τους χώρους δουλειάς, στην πανελλαδική πανεργατική απεργία των συνδικάτων. Με την έμπνευση από τις εξεγέρσεις της νεολαίας και των εργαζόμενων σε Γαλλία, Ισπανία, Αλβανία και Ιταλία, δίνουμε την μάχη ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημα που υπηρετεί. Θα είναι η συνέχεια μετά την απεργία στο Δημόσιο στις 21 Οκτώβρη, και ένας σταθμός που θα ενώσει όλες τις μάχες που ξεδιπλώνονται μέχρι τις 25 Νοέμβρη.

Το ότι μιλάμε για μια κυβέρνηση πολέμου και καταστροφής, για μια κυβέρνηση δολοφόνων, μας το υπενθυμίζουν με τον πιο τραγικό τρόπο οι δύο νεκροί και οι σακατεμένοι εργάτες στις αρχές Οκτώβρη, στο κάτεργο της Motor Oil του Βαρδινογιάννη. Θύματα που προστίθεται στις νεκρές εργάτριες στην Βιολάντα, τους δεκάδες νεκρούς και σακατεμένους οικοδόμους στα μεγάλα οικοδομικά έργα όπως στο Ελληνικό και τον Ελαιώνα, δίπλα στους νεκρούς των Τεμπών, της Πύλου, των παιδιών και των αμάχων της γενοκτονίας στη Γάζα και του πολέμου στο Ιράν.

Και όλα αυτά μαζί με την ακρίβεια και τη φτώχεια που θερίζει τα εργατικά νοικοκυριά. Μαζί με τη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων νοσοκομείων εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού. Την διάλυση της Παιδείας με τα χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών και τις διώξεις όσων αντιστέκονται, τις δημοτικές υπηρεσίες που καταρρέουν από τις περικοπές και την έλλειψη προσωπικού.

Για την κυβέρνηση Μητσοτάκη, προτεραιότητα δεν είναι οι ανάγκες των εργαζόμενων, αλλά το να ξοδεύει δις για εξοπλισμούς στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ για τους βρώμικους πολέμους τους. Προτεραιότητα είναι η πρόωρη αποπληρωμή του χρέους στους τραπεζίτες που πλουτίζουν σε βάρος μας. Προτεραιότητα είναι ο ρατσισμός και η στήριξη στην ακροδεξιά που ξαναβγάζει τους φασίστες στους δρόμους. Προτεραιότητα είναι τα κέρδη των επιχειρηματιών, θυσιάζοντας τα σπίτια του κόσμου και το δικαίωμα στην κατοικία για όλους μας.

Ανατροπή

Γι' αυτό είναι επιτακτικό αυτήν την κυβέρνηση να την ανατρέψουμε για να σταματήσουμε την καταστροφή που φέρνει με την εγκληματική της πολιτική. Η κυβέρνηση βρίσκεται στα τελευταία της. Αυτό πλέον είναι φανερό για όλες και όλους. Και ξέρουμε ότι αυτό που έχει οδηγήσει την κυβέρνηση στην κατάρρευσή της, είναι το κίνημα με τους αγώνες του όλο το προηγούμενο διάστημα.

Ο δρόμος της απεργιακής σύγκρουσης με διάρκεια είναι μονόδρομος και στις 25 Νοέμβρη δίνουμε μαζικό χτύπημα στην κυβέρνηση, την πολιτική της και τα αφεντικά. Τα παραδείγματα από την Γαλλία, μαθητές, φοιτητές εργαζόμενοι με καταλήψεις και απεργίες συγκρούονται με την πολιτική του Μακρόν μας γεμίζουν με αυτοπεποίθηση. Στην Ισπανία οι εργαζόμενοι προχωράνε σε πανεργατική απεργία στις 11/11 για το ζήτημα της κατοικίας. Στις 30 Οκτώβρη οι λιμενεργάτες σε πάνω από 100 λιμάνια συντονίστηκαν απεργιακά για το μπλοκάρισμα της μεταφοράς πολεμικού υλικού στο γενοκτονικό Ισραήλ και άλλα πολεμικά μέτωπα του πλανήτη.

Για την επιτυχία της απεργίας οργανώνουμε γενικές συνελεύσεις σε κάθε χώρο δουλειάς και κάθε σωματείο. Συγκροτούμε παντού απεργιακές επιτροπές που εξασφαλίζουν όχι μόνο την ενημέρωση όλων αλλά φροντίζουμε να κλείσουμε κάθε λειτουργία την ημέρα της απεργίας με απεργιακή φρουρά, όπου είναι αναγκαίο το προσωπικό ασφαλείας ορίζεται από το σωματείο και όχι από τους προϊσταμένους των τμημάτων, συγκροτούμε απεργιακά ταμεία για να στηρίξουμε τους συναδέλφους που το χρειάζονται.

Η επιτυχία της απεργίας στις 25 Νοέμβρη ανοίγει τον δρόμο για απεργιακή κλιμάκωση. Για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη και την πολιτική της. Για να ανοίξουμε την σύγκρουση με το σύστημα του κέρδους και του πολέμου, για να πάρουν οι εργαζόμενοι τον έλεγχο όλης της κοινωνίας.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Στις 16 Νοέμβρη προχωράμε σε Γενική Συνέλευση στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου. Η Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη αποκτά τεράστια διάσταση.

Οι εργαζόμενοι έχουν εμπνευστεί από την εξέγερση στη Γαλλία και από τη διάλυση του Τραμπ στις αμερικάνικες εκλογές. Μπορούμε να κλιμακώσουμε τις αντιστάσεις που είναι ήδη ξεκινημένες. Στα νοσοκομεία είμαστε με τον χειρότερο υπουργό, τον Άδωνι που πλέον το χαρτί του έχει καεί. Ο επίδοξος Τραμπ εξαιτίας της αντίστασης μέσα στα νοσοκομεία δεν μπορεί να σταθεί πουθενά.

Ήδη στο νοσοκομείο δίνουμε καθημερινές μάχες απέναντι στα αίσχη της κυβέρνησης που προσπαθεί να το κλείσει. Δεν τα έχει καταφέρει αλλά κάθε μέρα ψάχνει τρόπους να το διαλύσει. Διαλύοντας τα τμήματα, όπως το ακτινολογικό και το ογκολογικό. Πρόσφατα είχαμε ένα σκάνδαλο που βγάλανε όλους τους εργαζόμενους του εργαστηριακού τομέα άχρηστους με την αξιολόγηση. "Άχρηστος" σημαίνει δεν μπορεί να κρατήσει τμήματα, να κάνει βράδια, άρα αφήνει το νοσοκομείο χωρίς προσωπικό. Είναι επίθεση στους ίδιους τους εργαζόμενους με μετακινήσεις, με πιθανή απόλυση στο μέλλον. Κυβέρνηση και υπουργείο βουλιάζουν μέσα στον υπόνομο της αξιολόγησης μόνοι τους. Έχει αντιδράσει όλο το νοσοκομείο.

Από την άλλη υπάρχουν κομμάτια του νοσοκομείου, διευθυντές που έχουν ξεσαλώσει μέσα σε αυτό το πλαίσιο της κυβέρνησης και του Άδωνι και βασανίζουν το προσωπικό. Πριν λίγες μέρες εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν αυθόρμητα και πήγαμε με το Σωματείο στη διοίκηση εξαιτίας της κακοποιητικής συμπεριφοράς μιας γιατρού.

Αυτό που απαιτείται είναι ξανά η συγκρότηση της επιτροπής αγώνα για την απεργία, οι εξορμήσεις στο νοσοκομείο με τα υλικά της απεργίας και την Εργατική Αλληλεγγύη και η πολιτική συζήτηση. Ώστε αυτό που υπάρχει μέσα στο νοσοκομείο, η αντικυβερνητική οργή, η έμπνευση από το διεθνές κίνημα να αποκτήσουν σάρκα και οστά στην απεργία.

Κώστας Καταραχιάς,
γραμματέας Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Τα σχολεία μας καταρρέουν και η κυβέρνηση εξακολουθεί να αντιμετωπίζει την Παιδεία ως κόστος και τους εκπαιδευτικούς ως πρόβλημα. Σοβάδες πέφτουν από τα ταβάνια, σχολικά κτίρια παραμένουν ασυντήρητα και χωρίς ουσιαστικούς ελέγχους ασφαλείας, ενώ οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς και υποδομές υπονομεύουν καθημερινά τη λειτουργία των σχολείων.

Τμήματα με 25 μαθητές, συγχωνεύσεις, ελλιπής υλικοτεχνικός εξοπλισμός και υποχρηματοδότηση συνθέτουν την εικόνα μιας δημόσιας εκπαίδευσης που αφήνεται να λειτουργεί στα όρια της κατάρρευσης. Την ίδια ώρα, η κυβέρνηση επιμένει στην αξιολόγηση-χειραγώγηση, στις διώξεις και στην πειθάρχηση των εκπαιδευτικών, αντί να ακούσει τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων. Θέλει εκπαιδευτικούς φοβισμένους και με σκυμμένο το κεφάλι, για να περνάει ανενόχλητη την πολιτική της. Κι όμως, παρά τον εκφοβισμό, δεν της περνάει. Απέναντι σε αυτή την επίθεση, η απάντηση είναι ο συλλογικός αγώνας, η απεργιακή σύγκρουση και ο συντονισμός με όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες σε άλλους κλάδους, γιατί υποφέρουν όπως εμείς.

Στις 25 Νοέμβρη απεργεί όλο το δημόσιο. Διεκδικούμε ασφαλή σχολεία, μόνιμους μαζικούς διορισμούς, μικρότερα τμήματα, γενναία αύξηση της χρηματοδότησης και δημόσια, δωρεάν Παιδεία χωρίς αποκλεισμούς και χειραγώγηση και φυσικά μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς μας, ώστε να μπορούμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας.

Η εκλογική ήττα των Ρεπουμπλικάνων στις ΗΠΑ, ένα ηχηρό μήνυμα αποδοκιμασίας της πολιτικής Τραμπ, η νίκη των σοσιαλιστών μέσα στους δημοκρατικούς με σύνθημα «Bread and Roses», ξαναφέρνει στο προσκήνιο τη δύναμη των κοινωνικών διεκδικήσεων. Από τις εργάτριες του Λόρενς το 1912, που διεκδικούσαν «Ψωμί και Τριαντάφυλλα», μέχρι τους σημερινούς αγώνες, η ανάγκη για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση παραμένει ζωντανή. Ο μαρξισμός, ως εργαλείο ερμηνείας και ανατροπής του καπιταλισμού, είναι πιο επίκαιρος από ποτέ.

Αντλούμε έμπνευση από τη Γαλλία, όπου εργαζόμενοι και νεολαία πλημμυρίζουν τους δρόμους, με τις γενικές απεργίες και τις διαδηλώσεις να γίνονται υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας. Από τις ορχήστρες που παίζουν τη Διεθνή και το Bella Ciao μέχρι τις χιλιάδες φωνές που βροντοφωνάζουν «Siamo tutti antifascisti», το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: όταν οι από κάτω ενώνουν τις δυνάμεις τους, μπορούν να γίνουν επικίνδυνοι για τους από πάνω. Να κάνουμε και εδώ την απεργία μας ένα βήμα για τη γενίκευση της σύγκρουσης με την κυβέρνηση και το βάρβαρο σύστημα που υπερασπίζεται.

Κατερίνα Τσαλταμπάση,
δασκάλα, μέλος Α' Συλλόγου Αθηνών

Στο δρόμο της εξέγερσης βαδίζουμε ξανά

Στις 17 Νοέμβρη διαδηλώνουμε σε όλες τις πόλεις μαζικά αντιφασιστικά, αντιπολεμικά, αντικυβερνητικά. Κάθε χρόνο, το τριήμερο των εκδηλώσεων για την επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου και η διαδήλωση στις 17 Νοέμβρη απέχουν πολύ από το να είναι μια επετειακή κινητοποίηση μνήμης για τον ξεσηκωμό ενάντια στη Χούντα. Αυτό που καταφέρνουν είναι να ενώνουν τους αγώνες που είναι σε εξέλιξη και να αναδεικνύουν τα πιο αιχμηρά ζητήματα της επικαιρότητας, θυμίζοντας παράλληλα την προοπτική της νίκης, τον επαναστατικό δρόμο του Νοέμβρη. Η επιτυχία τους κάθε χρόνο δίνει νέα ώθηση στο κίνημα για την κλιμάκωση των αγώνων.

Όσο και να λυσσάνε η κυβέρνηση του Μητσοτάκη και η πρυτανεία του ΕΜΠ για να πετσοκόψουν το τριήμερο του Πολυτεχνείου και να το υποβαθμίσουν δεν θα τα καταφέρουν. Πάμε μαζικά στο τριήμερο του Πολυτεχνείου με όλους μας τους αγώνες και ενισχυμένοι από την δυναμική του διεθνούς κινήματος.

Σε όλο τον κόσμο οι πόλεις γεμίζουν από διαδηλωτές και απεργούς που παλεύουν ενάντια στην πολεμική οικονομία και διεκδικούν λεφτά για την Παιδεία, για την Υγεία, για την κατοικία και όχι για τον πόλεμο και τους εξοπλισμούς. Αυτό ήταν το μήνυμα στην διεθνή αντιπολεμική απεργία στις 30 Οκτώβρη που ήρθε να υπογραμμίσει ότι δεν δουλεύουμε για τους πολέμους τους, παλεύουμε για λευτεριά στην Παλαιστίνη σε όλο τον κόσμο. Όσο και να στέλνουν τους μπάτσους και τον στρατό στις κινητοποιήσεις, η Μελόνι στην Ιταλία βρέθηκε αντιμέτωπη με μια γενική απεργία που πλημμύρισε τις ιταλικές πόλεις. Το ίδιο και στην Γαλλία, όσο και αν ο Μακρόν και οι φασίστες προσπαθούν να εμποδίσουν τα κύματα των διαδηλώσεων δεν το καταφέρνουν. Η γενική απεργία στις 5 Νοέμβρη έδειξε ότι την δύναμη την έχει η εργατική τάξη και η νεολαία. Το ίδιο και στην Ισπανία με την γενική απεργία στις 11 Νοέμβρη να ενώνει το κίνημα για την Κατοικία με την οργή του κόσμου για τα Ισπανικά Τέμπη με τους 70 νεκρούς από την σύγκρουση των τρένων στο Τολέδο.

Δύναμη

Παντού η νεολαία βγαίνει στους δρόμους και οργανώνει διεθνή κινητοποίηση στις 20 Νοέμβρη. Η δύναμη των αγώνων φέρνει την κρίση μέσα στα κάστρα της ιμπεριαλιστικής πολεμοκαπηλείας και του γενοκτονικού σιωνισμού. Στις εκλογές του Ισραήλ έχασε ο Νετανιάχου αλλά δεν κατάφερε ούτε ο συνασπισμός της αντιπολίτευσης να κερδίσει την πλειοψηφία. Οι πραγματικοί νικητές ήταν τα αραβικά κόμματα που ψηφίστηκαν μαζικά από τους Παλαιστίνιους μέσα σε καθεστώς απαρτχάιντ. Αντίστοιχη σφαλιάρα έφαγε ο Τραμπ και οι Ρεπουμπλικάνοι στις εκλογές στις ΗΠΑ, με την ριζοσπαστικοποίηση των κινημάτων ενάντια στον ρατσισμό, τον σεξισμό και την καταπίεση και τον πόλεμο κατάφεραν να δημιουργούν κρίση ακόμα και στους θεσμούς του μεγαλύτερου ιμπεριαλιστικού κράτους.

Παλεύουμε για να τσακίσουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη και το σύστημα που υπηρετεί. Βουλιάζει μαζί με τον Τραμπ, τον Νετανιάχου, τον Μακρόν και την Μελόνι και τρέχει και αυτός με τους μπάτσους του να χτυπά τους αντιφασίστες και προστατεύει τον Κασιδιάρη που προσπαθεί να μαζέψει ξανά τους νεοναζί.

Δεν θα τους αφήσουμε. Με δύναμη από αυτές τις εξελίξεις συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε την πάλη μας εδώ. Εμπρός για ένα μαζικό αντιφασιστικό, αντιπολεμικό, αντικυβερνητικό Πολυτεχνείο. Τότε οι εξεγερμένοι του Πολυτεχνείου έπαιρναν έμπνευση από την ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο Βιετνάμ και από την εξέγερση στην Ταϋλάνδη, τώρα προχωράμε με την έμπνευση του αγώνα στην Παλαιστίνη και από τους δρόμους όλου του κόσμου που γεμίζουν με διαδηλωτές.

Δεν περιμένουμε τις εκλογές, οργανώνουμε την πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη και οργανώνουμε τη δύναμη της εργατικής τάξης και της νεολαίας για να πάρουμε τον έλεγχο παντού, από τα λιμάνια μέχρι τις τράπεζες, από την οικονομία ως την πολιτική. Για να απαλλάξουμε την κοινωνία από τα εγκλήματα του πολέμου και του κέρδους.

Σε μια περίοδο πολέμων και επαναστάσεων
ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός.
Ελάτε να τον βαδίσουμε μαζί.
17 Νοέμβρη πλατεία Κλαυθμώνος 2.30μμ.

Δεν περνούν οι προκλήσεις της κυβέρνησης

Σε συνέντευξη τύπου με κέντρο την οργάνωση του τριήμερου του Πολυτεχνείου μετά την επίθεση στη Γενική Συνέλευση του ΦΣ Μαθηματικού προχώρησαν Φοιτητικοί Σύλλογοι και φορείς τη Δευτέρα 9 Νοέμβρη στο αμφιθέατρο της Πρυτανείας ΕΚΠΑ.

Ο **Κωνσταντίνος Δεληγιάννης**, μέλος ΔΣ του ΦΣ Μηχανολόγων Μηχανικών αναφέρθηκε στην πρόσφατη επίθεση στη Γενική Συνέλευση του ΦΣ Μαθηματικού στο ΕΚΠΑ με τσεκούρια και μολοτόφ. «Αυτές οι πρακτικές δεν έχουν καμία σχέση με τις παραδόσεις του φοιτητικού κινήματος», τόνισε. Παράλληλα ανέφερε ότι η αδυναμία της κυβέρνησης να περάσει τα σχέδιά της, την κάνει να εντείνει τις προσπάθειες για να διαλύσει τη συλλογικότητα των φοιτητών. Οι μαζικές γενικές συνελεύσεις, τα δύο μεγάλα πανεκπαιδευτικά συλαλλητήρια έδειξαν ότι χιλιάδες φοιτητές και μαθητές θέλουν να παλέψουν. Υπογράμμισε ότι απέναντι στην επίθεση της κυβέρνησης, οι ΦΣ και το εργατικό κίνημα πρέπει διασφαλίσουν ένα ανοιχτό, μαζικό τριήμερο Πολυτεχνείο.

«Στις 4 Νοέμβρη δεχτήκαμε στα επείγοντα του νοσοκομείου τρεις φοιτητές τραυματίες», είπε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Γεννηματάς. «Έγιναν όλες οι απαραίτητες ενέργειες για την ασφάλεια των τραυματιών. Είναι όλοι καλά στην υγεία τους. Είμαστε στη διάθεσή τους για οποιαδήποτε βοήθεια χρειαστούν.

Από την πλευρά μας καταδικάζουμε αυτή τη δολοφονική επίθεση. Αυτές οι πρακτικές δεν εκφοβίζουν ούτε το φοιτητικό ούτε το εργατικό κίνημα. Μαζί οι υγειονομικοί, φοιτητές, εκπαιδευτικοί, μαθητές παλεύουμε για δημόσια αγαθά όπως είναι η Υγεία και η Παιδεία τα οποία στη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχουν δεχτεί σημαντικά πλήγματα ώς δημόσια αγαθά.

Έχουμε πολύ μεγάλη παράδοση και ξέρουμε ότι θα νικήσουμε. Όπως νίκησε το εργατικό κίνημα τον Τραμπ στην Αμερική, έτσι θα νικήσουμε και εμείς τον Μητσοτάκη εδώ. Δηλώνουμε συμμετοχή σε όλους τους αγώνες του επόμενου διαστήματος, είμαστε με τη νεολαία, εμπνεόμαστε από τη νεολαία και μαζί θα τα καταφέρουμε», είπε μεταξύ άλλων.

Η **Βασιλική Μπόγα**, μέλος ΔΣ του ΦΣ ΣΕΜΦΕ, αναφέρθηκε στην ευθεία σύγκρουση με την κυβέρνηση της ΝΔ. Τόνισε ότι το φοιτητικό κίνημα ανάγκασε το 2024 την κυβέρνηση να ψηφίσει μόνη της το νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και ότι ο Μητσοτάκης στη ΔΕΘ παράδεχτηκε την ήττα του όσον αφορά το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ και την αδυναμία επιβολής της πανεπιστημιακής αστύνομιας. Αναφέρθηκε στον φόβο της κυβέρνησης που εν όψει των μαζικών πανεκπαιδευτικών συλαλλητηριών οργάνωσε σύσκεψη στο Μαξίμου για το πως θα χειριστεί τις διαδηλώσεις. Έκανε κάλεσμα στους φοιτητές να μαζικοποιήσουν τις γενικές συνελεύσεις και έβαλε πρόταση για κοινές επιτροπές περιφρούρησης του τριήμερου με μαζικούς φορείς, τον ΣΦΕΑ και φοιτητικούς συλλόγους.

Συλλογικότητα

Ο **Γιάννης Μαΐστρος**, αφυπηρετήσας καθηγητής και πρώην αντιπρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, τόνισε ότι ο κυρίαρχος στόχος της κυβέρνησης είναι η απονεύρωση της συλλογικότητας των πανεπιστημίων. «Το χτύπημα στη γενική συνέλευση είναι χτύπημα στη συλλογικότητα» είπε ενώ αναφέρθηκε στις διώξεις εργαζομένων του πανεπιστημίου. «Η αποστείρωση σημαίνει θάνατο στην έρευνα, θάνατο στην Παιδεία. Μόνο με συζήτηση και συλλογικότητα μπορεί να αναπτυχθεί καινούργια γνώση».

Ο **Ξενοφώντας Λιγνός**, μέλος ΕΔΙΠ του ΕΜΠ, τόνισε ότι με τη βοήθεια της κυβέρνησης οι τράπεζες φρόντισαν να δώσουν χρήματα για τη μετατροπή του κτηρίου Γκίνη σε συνεδριακό κέντρο. Η **Ναταλία Λαμπρινιάδη**, μέλος ΔΣ ΦΣ Μαθηματικού ΕΚΠΑ, είπε ότι το φοιτητικό κίνημα δεν τρομοκρατείται και κάλεσε όλους τους φοτητές να συμμετάσχουν στη ΓΣ του ΦΣ Μαθηματικου την Τετάρτη 11 Νοέμβρη.

Ο **Βαγγέλης Γκιούγκης**, πρόεδρος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-74, αναφέρθηκε στη συζήτηση που έγινε με την πρυτανική αρχή του ΕΜΠ και στους περιορισμούς που προσπαθεί να επιβάλει στη χρήση των κτιρίων και στο ωράριο λειτουργίας του Πολυτεχνείου κατά τη διάρκεια του τριημέρου. Απεύθυνε κάλεσμα σε όλη την κοινωνία, τον λαό και τη νεολαία να συμμετάσχουν στον τριήμερο εορτασμό.

Σοφία Γαρμπή

Την Κυριακή 15 Νοέμβρη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διοργανώνει εκδήλωση στον χώρο του Πολυτεχνείου στις 4μμ με τίτλο:

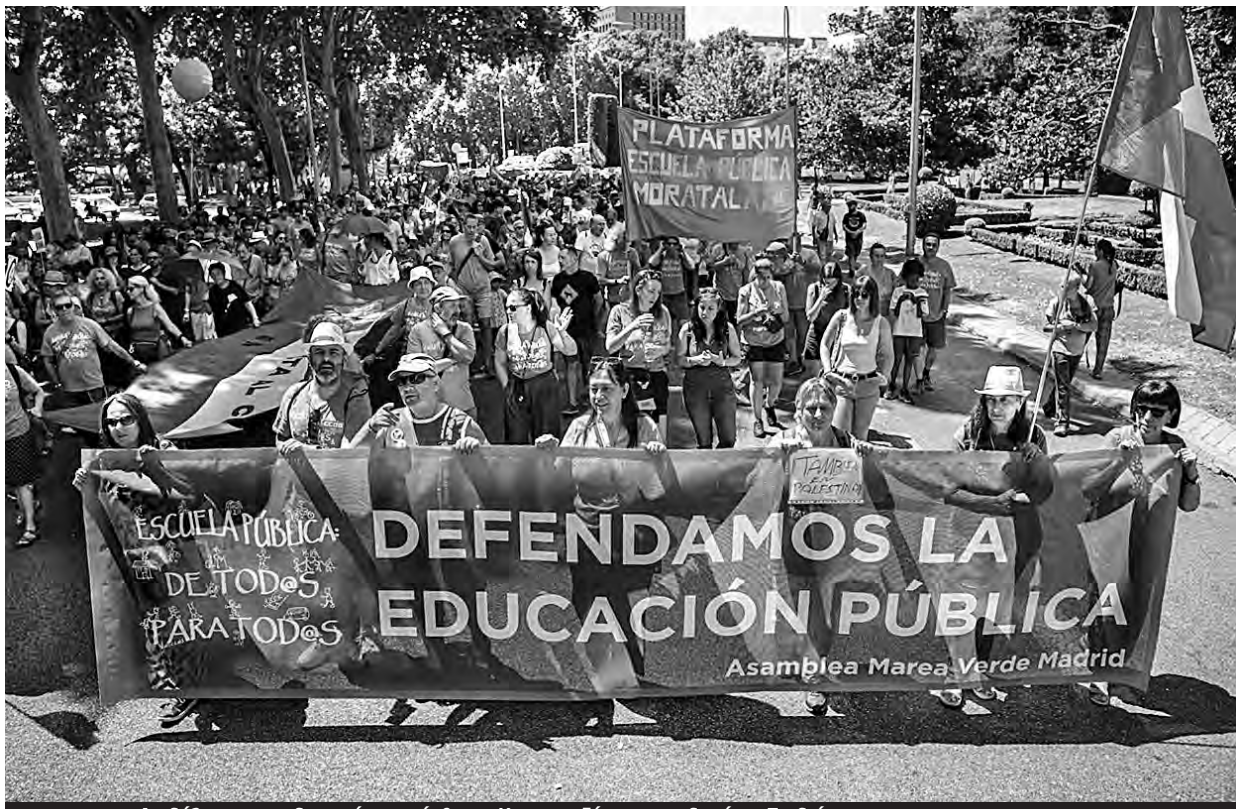
«Από την Αθήνα μέχρι το Παρίσι, τη Ρώμη, το Βερολίνο και το Βελιγράδι, να δώσουμε μέλλον στους αγώνες μας.

Για να μετατραπεί η εποχή του πολέμου και των εξεγέρσεων σε εποχή επαναστάσεων».

Πιάνουμε το νήμα από τις μεγάλες κινητοποιήσεις στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Συζητάμε για τα χαρακτηριστικά τους και τις εξελίξεις που φέρνουν και τις συνδέουμε με το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα στην Ελλάδα. Συζητάμε με ποια πολιτική πρόταση μπορούν οι αγώνες να γίνουν επαναστατική δύναμη ανατροπής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί τη νεολαία, τους εργαζόμενους και όλο τον λαό να συμμετάσχουν μαζικά στον τριήμερο εορτασμό και στην αντιιμπεριαλιστική πορεία της 17ης Νοέμβρη.

Στις 11 Νοέμβρη πάμε για μια μεγάλη γενική απεργία σε ολόκληρη την Ισπανία. Είναι η πρώτη γενική απεργία που καλούν όλα τα συνδικάτα από τα πιο μεγάλα μέχρι τα πιο μικρά, από το 2012. 14 ολόκληρα χρόνια. Είναι πρωτοφανής συνθήκη. Αυτό που εξελίξεται είναι πρωτοφανές για πολλούς ακόμα λόγους.

Διαδήλωση εκπαιδευτικών με σύνθημα «Υπερασπιζόμαστε τη δημόσια Παιδεία». Φωτό: Diego Radames/Europa Press

ΙΣΠΑΝΙΑ 11 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ από την Κατοικία ως την Παιδεία

Πρώτα απ' όλα είναι μια τεράστια ανάσα για όλο τον κόσμο του κινήματος. Μιλάμε για εκατομμύρια ενεργού κόσμου στο κίνημα που εδώ και 8 χρόνια είχε να αντιμετωπίσει όχι μόνο την κυβέρνηση, τις περιφερειακές κυβερνήσεις που πολλές είναι στα χέρια της Δεξιάς, την επιθετικότητα της Δεξιάς και των φασιστών, αλλά και την πίεση που έλεγε ότι άμα κινείσαι, άμα κάνεις το οτιδήποτε παίζεις το παιχνίδι της Δεξιάς και ό,τι είναι να γίνει θα το μεταφέρουν οι υπουργοί της Αριστεράς που είναι στην κυβέρνηση με ηρεμία και με σύνεση.

Η κήρυξη της γενικής απεργίας έχει απελευθερώσει όλο αυτό το δυναμικό. Είναι πρωτοφανές γιατί μιλάμε για μία απεργία στην καρδιά της προεκλογικής περιόδου. Οι εκλογές είναι στις 29 του Νοέμβρη. Και έτσι αυτό έχει μετατραπεί σε μια ενιαία διαδικασία σύγκρουσης. Απεργίες και εκλογές μαζί, σαν μια αίσθηση κοινής σύγκρουσης ανάμεσα στις δύο τάξεις.

Η δύναμη είναι η δύναμη των κινημάτων, του κινήματος για τη στέγη, του αντιπολεμικού, του αντιφασιστικού, του γυναικείου, του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Όλες αυτές οι μάχες κατάφεραν το τελευταίο διάστημα να ξαναφέρουν τη σύγκρουση στην καρδιά της πολιτικής και βλέπουμε ότι δεν μπορεί να κρυφτεί κανείς για το τι πρεσβεύει και το τι λέει. Μιλάμε για ένα βαθύ χαράκωμα που έχει σχηματιστεί. Από τη μία μεριά, ο κόσμος που ταυτίζεται με την Μαρικάρμεν που πέθανε στις 7 Οκτώβριου στα 87 της χρόνια με 50% αναπηρία επειδή τα funds της στερήσαν το σπίτι της αυξάνοντας το νοίκι στο τριπλάσιο και απ' την άλλη αυτοί που ταυτίζονται με τα funds.

Με το που έγινε γνωστός ο θάνατός της, ξέσπασαν καινούργιες διαδηλώσεις. Η δεξιά και η ακροδεξιά είχαν κάνει ένα επιπλέον λάθος, έκαναν ευθείες επιθέσεις στην ίδια την Μαρικάρμεν προσωπικά. Την αποκαλούσαν ξεδιάντροπη τζαμπατζού, ότι είναι μαριονέτα του Σάντσεθ που θέλει να αποπροσανατολίσει από την "εθνική τραγωδία" στη Θέουτα. "Εθνική τραγωδία" αποκαλούν το ότι πήγαν μετανάστες στον αποικιακό θύλακα στη Θέουτα στην Αφρική, ρισκάρανε τη ζωή τους και πέθαναν πάνω από 100 άνθρωποι. Εθνική τραγωδία θεωρούν όχι τους ανθρώπους που πέθαναν αλλά ότι δεν σκότωσαν ακόμα περισσότερους οι χωροφυλακές. Οι εκπρόσωποι των μεγαλοϊδιοκτητών έβγαιναν στα κανάλια και έλεγαν ότι η Μαρικάρμεν είναι ένας δούριος ίππος για τους παράνομους ενοικιαστές που θέλουν να μένουν τζάμπα στα σπίτια των νοικοκυρέων. Η ηγεσία του φασιστικού κόμματος έλεγε ότι άμα δεν έχεις φτιάξει δυο-τρία σπίτια για εσένα και τα παιδιά σου είσαι ένα μηδενικό έτσι αλλιώς.

Αυτή είναι η κατάσταση εν όψει των εκλογών. Το Λαϊκό Κόμμα, το αδερφό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, έχει πετάξει τη μάσκα. Πάνε σε ανοιχτή συμμαχία με τους φασίστες του Βοξ στις εκλογές. Μοιράσανε τις έδρες στη γερουσία. Πάνε μαζί, δεν κατεβαίνουν ανταγωνιστικά κι έχουν στόχο να αρπάξουν τα τρία πέμπτα της για να διορίσουν δικούς τους δικαστές και να αλλάξουν το Σύνταγμα. Στις δημοσκοπήσεις πέφτει ακόμα περισσότερο η Δεξιά και ανεβαίνουν φασίστες γιατί τους έχουν δώσει όλο το χώρο μέσα στη δεξιά πολυκατοικία. Και μιλάμε για φασίστες ανοιχτούς που στέλνουν κόσμο στις ναζιστικές συμμορίες, που τραγουδάνε τα τραγούδια της φρανκικής δικτατορίας, που φωνάζουν «Θα φάμε τους κόκκινους» κλπ.

Σύνδεση των μαχών

Το κίνημα είναι αυτό που κατάφερε να αλλάξει τη ρατσιστική ατζέντα που άνοιξαν οι φασίστες, να ξαναφέρει το ζήτημα της στέγης στο προσκήνιο, να μετατρέψει το κέντρο της Μαδρίτης σε διαρκή κατάληψη, σε κέντρο αγώνα, σε σύνδεση των μαχών και αυτό προκάλεσε ακόμα περισσότερο το θυμό των φασιστών και της Δεξιάς. Έστησαν προκλήσεις κι επιθέσεις, απειλούσαν να διαλύσουν την κατάληψη, δεν κατάφεραν τίποτα απολύτως.

Δεν κατάφεραν όχι μόνο στην Πουέρτα ντε Σόλ ούτε και σε μικρότερες καταλήψεις που έγιναν στις υπόλοιπες πόλεις της χώρας. Αυτό που κατάφεραν στην πραγματικότητα ήταν να μαζικοποιήσουν το κίνημα και να το δυναμώσουν.

Μιλάμε για μια διαδικασία η οποία έχει τεράστια σημασία για την Ισπανία. Το πώς ενοποιήθηκε και μαζικοποιήθηκε κι άλλο το κίνημα. Ας κάνουμε μια σύγκριση με την τελευταία γενική απεργία πριν από 14 χρόνια. Κάποιοι θα τη θυμάστε γιατί ήταν μια απεργία που είχε τεράστια σημασία και είχε γίνει σε όλο τον ευρωπαϊκό νότο και στην Ελλάδα.

Εκείνη η απεργία είχε κομβικό ρόλο για τις πολιτικές αλλαγές που ακολούθησαν. Και στην άνοδο του Ποδέμος στην Ισπανία και το σχηματισμό της κεντροαριστερής κυβέρνησης στη συνέχεια, την κυβέρνηση στην Πορτογαλία, το ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα κλπ. Αλλά στην Ισπανία με τεράστιο κίνημα ήδη από τότε, κυριαχούσε η αντίληψη της αυτονομίας των κινημάτων. Ήταν η κατεξοχήν χώρα που έστελνε το μήνυμα ότι το κάθε κίνημα οργανώνει και παλεύει τα δικά του ξεχωριστά ζητήματα. Η αντίληψη αυτή έχει έρθει τα πάνω κάτω. Το κίνημα στη Πουέρτα ντε Σολ για τη στέγη έβαλε από την αρχή σύνθημά του τη γενική απεργία, τη σύνδεση με το εργατικό κίνημα. Είναι πολύ μεγάλο προχώρημα αυτό.

Όλη αυτή η δυναμική ανάγκασε τις συνδικαλιστικές ομοσπονδίες να κηρύξουν τη γενική απεργία μετά από δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια. Μπολιάστηκαν το ζήτημα της στέγης, η μαχητικότητα των κινητοποιήσεων για την Παλαιστίνη, της μάχης απέναντι στις προκλήσεις των φασιστών. Το σύνθημα της περιφρούρησης της Πουέρτα ντε Σολ είχε το σύνθημα «Εδώ είναι οι αντιφασίστες» και στις σκηνές κρέμονταν παλαιστινιακές σημαίες.

Σε έναν βαθμό αυτήν την ενοποίηση και την ωρίμανση την προκάλεσαν η ίδια η Δεξιά και οι φασίστες που βγαίνουν και λένε ότι θέλουν να έρθουν στην εξουσία με βασικό στόχο να τσακίσουν την ασυδοσία του κινήματος, ενάντια στις γυναίκες, ενάντια στα τρανς άτομα, ενάντια στο κίνημα για την Παλαιστίνη. Καλεί τα συνδικάτα να αναστείλουν την απεργία γιατί λέει προσβάλλουν τους νεκρούς της σιδηροδρομικής τραγωδίας. Βγαίνει ο αρχηγός των φασιστών και απειλεί ότι όλοι αυτοί οι οποίοι θα συμμετέχουν στην απεργία την Τετάρτη θα σημειωθούν ονομαστικά και θα τους έχουν υπ' όψιν όταν θα έρθει η πολιτική αλλαγή.

Το συμπέρασμα όμως ότι τα κινήματα πάνε ενωτικά δεν είναι μόνο λόγω της επιθετικότητας των φασιστών. Έχει να κάνει με την εμπειρία ότι με την αριστερά στην κυβέρνηση δεν θα πρέπει να κάνεις τίποτα άλλο. Είναι η κατ' εξοχήν χώρα που το βιώνει αυτό. Το αποτέλεσμα είναι ότι η ρεφορμιστική Αριστερά προσπαθεί να στήσει την προεκλογική της παρουσία και δεν μπορεί να μαζέψει 50 άτομα. Έχουν απορροφηθεί τόσο πολύ από την υποστήριξη στην κυβέρνηση του Σάντσεθ, που δεν έχουν τέτοιες δυνατότητες.

Το κίνημα παίρνει ανάσα στην απεργία την Τετάρτη, γιατί όλα αυτά τα χρόνια υπάρχει η αίσθηση ότι φτάσαμε στην πηγή και δεν ήπιαμε νερό. Είχαμε το μεγαλύτερο κίνημα για την Υγεία, τις μεγαλύτερες απεργίες, το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, που έφτασε την ίδια την κυβέρνηση Σάντσεθ να λέει ότι δεν δίνει βάσεις για αμερικάνικα αεροσκάφη. Και παρόλα αυτά δεν τα καταφέρνουν. Είναι πολύ πιο προχωρημένο και ώριμο το κίνημα σήμερα.

Η συζήτηση για την επανάσταση δεν είναι θεωρητική αυτή τη στιγμή. Έχει κάνει ένα κύκλο και έχει επιστρέψει μέσα στην καρδιά του κινήματος για το πώς πρέπει να συνεχίσουμε.

Από τη δικιά μας μεριά πρέπει να μπούμε ανοιχτά κι οργανωμένα σε αυτή τη συζήτηση, όχι μόνο με την αίσθηση ότι βγαίνουμε δικαιωμένοι, αλλά με την αίσθηση ότι γύρω μας υπάρχουν πολύ περισσότερα, εκατομμύρια καινούρια κομμάτια του κινήματος που έχουν βγάλει συμπεράσματα στην ίδια κατεύθυνση.

Νίκος Λούντος

Μαζικός ξεσηκωμός για το

Απλώνεται παντού το κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Αγώνα "Κατοικία για Όλους/ες/α" σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο για το δικαίωμα στη στέγαση την Τετάρτη 11 Νοέμβρη στη Πλ. Κλαυθμώνος στις 6μμ. Για να ακουστεί δυνατά η φωνή της Μαρικάρμεν από την Ισπανία μέχρι την Ελλάδα. Η 11/11 είναι μέρα Γενικής Απεργίας για τη στέγαση στην Ισπανία και κινητοποιήσεων σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Στην **Αθήνα** καλούν:

• Πρωτοβουλία Αγώνα "Κατοικία για Όλους/ες/α" • Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης • Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των Πλειστηριασμών • Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών • Πλατφόρμα Πανευρωπαϊκή για το Δικαίωμα στη Στέγαση • Πρωτοβουλία «Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ» δανειολήπτες • Σύλλογος δανειοληπτών ελβετικού φράγκου • Γειτονιές για το δικαίωμα στην στέγαση • Ελληνικό Δίκτυο για το Δικαίωμα στη στέγη και την Κατοικία • Ξεσπιτόγατος • Ανοιχτή Συνέλευση Κεραμεικού Μεταξουργείου • Μαχαλάς Μεταξουργείου • cohab • ACANgr, • ΑΔΕΔΥ • Πανελλήνια Ομοσπονδία Υπαλλήλων ΟΑΕΔ (νυν ΔΥΠΑ), • ΠΑΝΣΥΠΟ-Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΑΕΔ-τ.ΟΕΕ-τ.ΟΕΚ • ΣΑΔΑΣ Αττικής • ΠΑΣΥΜΗΤΕ • ΕΤΕΡ • ΕΜΔΥΔΑΣ • Β' ΕΛΜΕ Αθήνας • Σωματείο Εργαζόμενων Τσαμούρης ΑΕ • Σωματείο Εργαζόμενων Νοσ. Ευαγγελισμού • Σωματείο Εργαζόμενων Νοσ. Άγιου Σάββα, • Σωματείο Εργαζόμενων Νοσ. Έλενα Βενιζέλου • Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών • Σύλλογος Εργαζόμενων ΓΓΔΕ • Συντονισμός σωματείων και συλλογικοτήτων για τη στέγαση • ΣΕΠΕ η Αθηνά • ΠΕΣΕΚ • Γενική Συνέλευση φοιτητικού συλλόγου Φιλοσοφικής Αθήνας • Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας • Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας. • Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα • Φυσάει Κόντρα-δημοτική κίνηση-Αγ.Παρασκευής • Δίκτυο Πολιτών Χολαργού-Παπάγου • Ανταρσία στην Κοκκινιά • Ανταρσία στο Λιμάνι (Πειραιάς) • Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών • Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος η "ΕΝΟΤΗΤΑ" • Όχι μετρό στην πλατεία Εξαρχείων • Ομάδα χαρτογράφησης Εξαρχείων • οικοφεμινιστική ομάδα.

Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας

Ομόφωνα αποφασίστηκε στο δημοτικό συμβούλιο Αθήνας η συμμετοχή στο συλλαλητήριο μετά από ψήφισμα που έθεσε η Πρωτοβουλία Αγώνα "Κατοικία για Όλους/ες/α". Όπως αναφέρει: «Στις 11 Νοεμβρίου ενώνουμε τη φωνή μας με την απαίτηση εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλη την Ευρώπη, για να υπερασπιστούμε το δικαίωμα στην κατοικία για όλους.

Για να υπάρξουν επιτέλους προγράμματα κοινωνικών κατοικιών, με την ανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, για να αξιοποιήσει ο δημόσιος αυτός φορέας τις χιλιάδες διαθέσιμες κενές κατοικίες. Για να υπάρξουν αξιοπρεπείς φοιτητικές εστίες και στέγαση όλων των φοιτητών που έχουν ανάγκη. Για να μπει τέλος στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας και την αρπαγή τους από τα funds. Για να ανακοπεί η ανεξέλεγκτη αύξηση των ενοικίων. Κανένας άνθρωπος χωρίς κατοικία, καμία κατοικία χωρίς άνθρωπο. Οι κατοικίες και οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη».

Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης

«Οι κάτοικοι της Κυψέλης συνεχίζουμε τον αγώνα μας, απαιτώντας την άμεση άρση της επικινδυνότητας στις κατοικίες μας και την τήρηση των δεσμεύσεων του υπουργείου, της Ελληνικό Μετρό και της ΑΒΑΞ... Αυτή την Τετάρτη 11/11 ενώνουμε τη φωνή μας με εκατομμύρια ανθρώπους σε όλη την Ευρώπη. Αγωνιζόμαστε για το κοινωνικό αγαθό της στέγης» αναφέρει το κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Κατοίκων Κυψέλης στο συλλαλητήριο.

«Απαιτούμε εδώ και τώρα πλήρεις και ολοκληρωμένες μελέτες στατικότητας και αποκατάστασης των κτιρίων, συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα και σαφή διαδικασία μετεγκατάστασης όλων των κατοίκων στις περιπτώσεις που οι πολυκατοικίες θα χρειαστεί να εκκενωθούν με πλήρη οικονομική κάλυψη της διαδικασίας.

Καμία επανεκκίνηση του μετροπόντικα χωρίς την πλήρη αποκατάσταση των ζημιών και τη διενέργεια ολοκληρωμένων ελέγχων σε ολόκληρη τη ζώνη επιρροής του, καθώς και στην περιοχή της επερχόμενης διάνοιξης, με την παρουσία δικών μας εμπειρογνωμόνων, ώστε να διασφαλιστεί η ασφάλεια των κατοικιών, των υποδομών και των κατοίκων.

Άμεση και ουσιαστική αποζημίωση σε όλους τους κατοίκους, ιδιοκτήτες και ενοικιαστές.

Στην Ισπανία γίνεται γενική απεργία για να μην βρεθούν στο μέλλον άλλες Μαρικάρμεν στο δρόμο. Για να μη πέσει κανένα σπίτι στα χέρια των Funds και των Servicers.

Διαδηλώνουμε για να μπουν οι ζωές και τα σπίτια μας πάνω από τα κέρδη τους. Για να υπάρξουν επιτέλους προγράμματα εργατικής και κοινωνικής κατοικίας. Για να υπάρξουν αξιοπρεπείς φοιτητικές εστίες και στέγαση για όλους τους φοιτητές που έχουν ανάγκη.

Για να εξασφαλιστεί η απαραίτητη χρηματοδότηση για ένα γενναίο πρόγραμμα εργατικής και κοινωνικής κατοικίας, με αξιοποίηση του τεράστιου οικιστικού αποθέματος των κλειστών και διαθέσιμων κτιρίων της πόλης που ο Δήμος οφείλει να παραχωρήσει για τη κάλυψη αυτής της λαϊκής ανάγκης.

Κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς άνθρωπο!».

Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών

«Η συλλογική διεκδίκηση της στέγης, ακριβώς επειδή αφορά ένα τόσο πυρηνικό στοιχείο της ανθρώπινης ύπαρξης, μπορεί να αποτελέσει αφετηρία για τη συγκρότηση ή την επανασύσταση των κοινοτήτων: για την οικοδόμηση, δηλαδή, ενός τρόπου συλλογικής ζωής που κράτος και καπιταλισμός επιχειρούν διαρκώς να αποδιαρθρώσουν και να εξαφανίσουν» τονίζει ανάμεσα σε άλλα η Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών. «Ως Κοινότητα, ως κέντρο αγώνα και ως κίνημα αλληλεγγύης, ερχόμαστε από την εμπειρία των αγώνων του προηγούμενου διαστήματος -με αιχμή τον πολύμηνο αγώνα που δώσαμε τους τελευταίους μήνες για την υπεράσπιση της ύπαρξης της Κοινότητας, του παραδείγματός της και της ίδιας της ζωής, μέσα από τους οποίους αναδείχθηκαν όλες αυτές οι διαστάσεις της ανθρώπινης ύπαρξης.

Το κίνημα που αναπτύχθηκε πέτυχε μια σημαντική νίκη, ανοίγοντας τον δρόμο και δημιουργώντας προοπτικές για νέες νίκες της κοινωνίας και των κινημάτων. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, θεωρούμε σημαντικό να συνδεθούμε με το κίνημα για τη στέγαση που αναπτύσσεται στην Ευρώπη, να συναντηθούμε στους δρόμους και να συμβάλουμε από κοινού στο άνοιγμα ενός κεντρικού αγώνα γύρω από αυτά τα ζητήματα. Καλούμε στις 11 Νοέμβρη, στις 18:00, στην πλατεία Κλαυθμώνος, σε συγκέντρωση και κινητοποίηση για να ενώσουμε τις φωνές μας και τους αγώνες μας με τις υπόλοιπες δυνάμεις της Ευρώπης για το ζήτημα της στέγης και να διεκδικήσουμε συλλογικά το δικαίωμα όλων σε μια ζωή με αξιοπρέπεια».

Συλλαλητήριο 11 Νοέμβρη

Συνδικάτα

«Οι εργαζόμενοι συνθλιβόμαστε από την ακρίβεια στην στέγαση, στα είδη πρώτης ανάγκης, στην ενέργεια. Να μπει τέλος στην πολιτική που έχει κόψει μισθούς και συντάξεις και μας φορτώνει συνεχώς δυσβάσταχτους φόρους ενώ σπαταλάει δις ευρώ στις δαπάνες για εξοπλισμούς» αναφέρει το κάλεσμα του **Συλλόγου Εργαζομένων Νοσ. Άγιος Σάββας**. «Απαιτούμε ασφάλεια στα κτίρια και τις υποδομές. Να σταματήσουν να πληρώνουν οι εργαζόμενοι με τη ζωή τους τις ιδιωτικοποιήσεις σε δημόσια αγαθά και υπηρεσίες και τη διάλυση των διαδικασιών ελέγχου, όπως στη "Βιολάντα". Καλούμε σε συλλαλητήριο για το δικαίωμα στην κατοικία για όλους την Τετάρτη 11 Νοέμβρη και στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη για να σπάσει η διαρκής λιτότητα, να μπει φρένο στην κούρσα των εξοπλισμών και να υπερασπίσουμε το δικαίωμα στην κατοικία για όλους».

Αντίστοιχα το **Σωματείο Εργαζομένων Νοσ. Έλενα Βενιζέλου** τονίζει:

«Το δικαίωμα στην αξιοπρεπή κατοικία για όλους ως κοινωνικό αγαθό, και όχι εμπόρευμα, είναι αδιαπραγμάτευτο. Η Ισπανία με τις μεγάλες κινητοποιήσεις μετά την έξωση της ηλικιωμένης Μαρικάρμεν έδειξε ότι εκατομμύρια κόσμου αρνούνται τη βαρβαρότητα της αστεγίας, την ώρα που δισεκατομμύρια σπαταλούνται για εξοπλισμούς. Απαιτούμε την ανασυγκρότηση του ΟΕΚ. Να μπει τέλος στους πλειστηριασμούς των κατοικιών και τις αρπαγές από τις Τράπεζες, τα funds και τους servicers.

Καλούμε σε συλλαλητήριο για το δικαίωμα στην κατοικία για όλους την Τετάρτη 11 Νοέμβρη, στις 6μμ, στην πλατεία Κλαυθμώνος, ημέρα που στην Ισπανία τα συνδικάτα προχωρούν σε Γενική Απεργία για το θέμα αυτό. Καλούμε σε συμμετοχή στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη».

Τη συμμετοχή του στην κινητοποίηση για την στέγη στην πλατεία Κλαυθμώνος αποφάσισε στη γενική του συνέλευση το **Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών**. Όπως αναφέρει ο **Αλέξης Μαρτζούκος**: «Στην πετυχημένη ΓΣ του ΣΕΗ στο θέατρο Γκλόρια πέρασε παμψηφεί η πρόταση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών για συμμετοχή του σωματείου στη συγκέντρωση στις 11/11 στην πλ. Κλαυθμώνος. Για να γίνει και εδώ της Μαδρίτης»!

«Απαιτούμε την ανασυγκρότηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας που κατήργησαν τα μνημόνια. Να ξεκινήσει ένα μαζικό πρόγραμμα εργατικής, κοινωνικής και φοιτητικής κατοικίας μακριά από τα σχέδια της κυβέρνησης, που πριμοδοτούν τα κέρδη των τραπεζών, του κατασκευαστικού και του τουριστικού κεφαλαίου» αναφέρει το κάλεσμα της **Β' ΕΛΜΕ Αθήνας**. «Ο νέος φορέας κατοικίας να αξιοποιήσει τις εκατοντάδες χιλιάδες κατοικίες που άδειασαν και παραμένουν κλειστές. Να διατεθούν για όλους, για κάθε εργαζόμενο, άνεργο, άστεγο, φοιτητή, πρόσφυγα, άπορο, ηλικιωμένο ή νέο. Έτσι θα μπει τέλος στη ντροπή, εκπαιδευτικοί και γιατροί να παραιτούνται όταν με τον διορισμό τους δεν ανέχονται να καταφεύγουν σε σκηνές, αυτοκίνητα και άθλιες συνθήκες στέγασης. Για να μην πετάγονται τα παιδιά των εργαζόμενων, οι νέοι φοιτητές/τριες, έξω από τα πανεπιστήμια διότι δεν έχουν ένα δωμάτιο φοιτητικής εστίας».

Σε ανακοίνωσή της η **Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών** (ΠΕΣΕΚ) καλεί τους συνταξιούχους εκπαιδευτικούς να συμμετάσχουν μαζικά στη διαδήλωση.

Κάποτε η Ελλάδα προβαλλόταν ως θετική, αλλά μάλλον ενοχλητική εξαίρεση στην Ευρώπη, λόγω του υψηλότατου ποσοστού ιδιοκατοίκησης, σχεδόν 85%.

Όπως ξέρουμε, η τρόικα κήρυξε «πόλεμο» σε αυτό το ιδιότυπο χαρακτηριστικό της ελληνικής κοινωνίας των «πολυιδιοκτητών», ενθαρρύνοντας κυριολεκτικά ένα «μεγάλο ξεσπίτωμα» των φτωχότερων και υπερχρεωμένων νοικοκυριών υπέρ των τραπεζών και των κερδοσκόπων του real estate και καταργώντας τα τελευταία δείγματα κοινωνικής στεγαστικής πολιτικής, όπως ο ΟΕΚ.

Η τρόικα και οι πειθήνιες μνημονιακές κυβερνήσεις πέτυχαν τους στόχους τους. Δέκα και πλέον χρόνια μετά, και ενώ η αγορά ακινήτων βρίσκεται σε νέα άνθηση, το ποσοστό ιδιοκατοίκησης στην Ελλάδα έχει πέσει σχεδόν στο 60%. Οι κερδοσκόποι του real estate κολυμπούν σε υπεραξίες, ενώ οι νέοι άνθρωποι ζουν έναν αληθινό στεγαστικό διωγμό, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα της Ελλάδας και όλης της Ευρώπης.

Η στεγαστική κρίση, που με όλους τους δυνατούς τρόπους προκάλεσαν οι κυβερνήσεις, οι τράπεζες και οι «επενδυτές» της οικοδομής, έχει οδηγήσει στα πρόθυρα έκρηξης ευρύτατα κοινωνικά στρώματα.

Η πρώτη πανευρωπαϊκή κινητοποίηση για το δικαίωμα στην κατοικία, η πρώτη πανελλαδική πρωτοβουλία συσπείρωσης συνδικάτων και φορέων στις 11 Νοεμβρίου για να σταματήσει ο στεγαστικός διωγμός των φτωχών, είναι ένα αναγκαίο, έστω και καθυστερημένο βήμα αντίδρασης. Η συγκρότηση ενός ευρύτατου κινήματος για το δικαίωμα στην κατοικία, για ένα μέτωπο ανάκτησης των πόλεων και του δημόσιου χώρου από τους «καταληψίες» του real estate έχει γίνει πλέον όρος επιβίωσης για τη μεγάλη πλειονότητα της κοινωνίας. Χαίρομαι που είχα έστω και μια ελάχιστη συμβολή στην προσπάθεια αυτή.

Γιάννης Κιμπουρόπουλος,
δημοσιογράφος

Γειτονιές για το Δικαίωμα στη Στέγη

«Οι επιθέσεις συνεχίζονται. Όμως, οι τοπικές κοινωνίες και οι κοινότητές μας δεν μένουν με σταυρωμένα τα χέρια. Οργανώνονται, βρίσκει η μία την άλλη και δίνουν δεκάδες μικρές και μεγάλες μάχες» αναφέρουν στο κάλεσμά τους οι Γειτονιές για το Δικαίωμα στη Στέγη. «Αυτές οι διεκδικήσεις δείχνουν ότι η Ελλάδα έχει μπει για τα καλά στη μάχη για την κατοικία και ότι μόνο η συλλογική διεκδίκηση μπορεί να νικήσει. Στις 11 Νοεμβρίου, ημέρα πανευρωπαϊκής διεκδίκησης του δικαιώματος στην κατοικία, δίνουμε ραντεβού στις 18:00 στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Ενώνουμε τις φωνές μας και διεκδικούμε: Πλαφόν στα ενοίκια. Απαγόρευση πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας & πώλησης κόκκινων δανείων με προσημείωση της πρώτης κατοικίας. Κατάργηση της Golden Visa. Φρένο στο Airbnb. Δημόσια και αξιοπρεπή κοινωνική κατοικία. Στήριξη εγχειρημάτων συλλογικής και συνεταιριστικής, μη κερδοσκοπικής κατοικίας. Δημιουργία επαρκούς φοιτητικής στέγης. Φρένο στις εξώσεις. Καμία εκκένωση καταλήψεων στέγης. Κανένας άνθρωπος στον δρόμο. Μας πετάνε στο δρόμο. Βγαίνουμε στους δρόμους!».

Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας

Κάλεσμα για συμμετοχή στο συλλαλητήριο έβγαλε και ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας μετά από πρόταση των συμβούλων της **Εναλλακτικής Παρέμβασης-Δικηγορικής Ανατροπής**. Στην ανακοίνωσή του ο ΔΣΑ ανέφερε ότι «θα συνεχίσει τις πρωτοβουλίες και δράσεις του για την προστασία της πρώτης κατοικίας και την εν γένει προστασία των δικαιωμάτων των οικονομικώς ευάλωτων συμπολιτών μας και σε αυτό το πλαίσιο, θα συμμετάσχει ενεργά και στην Πανευρωπαϊκή Ημέρα Δράσης, ως ένδειξη της διαρκούς εγρήγορσης του δικηγορικού σώματος για την προστασία του σημαντικού αυτού κοινωνικού δικαιώματος».

Ο ΔΣΑ επίσης «εκφράζει την ικανοποίησή του για την απόσυρση του άρθρου 23 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, με το οποίο προβλεπόταν η θεσμοθέτηση τίτλου εκτελεστού αποκλειστικά και μόνο με ιδιωτικό έγγραφο (συμφωνία ρύθμισης) μεταξύ Τραπεζών και Εταιρειών Διαχείρισης Απαιτήσεων και δανειοληπτών» τονίζοντας ότι «τέτοιες ρυθμίσεις δεν έχουν θέση στο Κράτος Δικαίου» και απαιτώντας «να καταργηθεί και η αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 27 παρ.3 του Ν.4738/2020, όπως ισχύει μετά τον Ν.5313/2026 που καθιστά εκτελεστό τίτλο τη σύμβαση αναδιάρθρωσης του χρέους στον εξωδικαστικό μηχανισμό».

Το συγκεκριμένο άρθρο επέτρεπε στις τράπεζες και στους servicers να προχωρούν σε αναγκαστική εκτέλεση χωρίς απαίτηση έκδοσης διαταγής πληρωμής ή δικαστικής απόφασης με αποτέλεσμα ο δανειολήπτης να απειλείται με αυτόματη κατάσχεση αν δεν έχει πληρώσει δυο-τρεις δόσεις.

«Η απόσυρση του άρθρου 23 είναι ένα αυτονόητο βήμα για να μη διαταραχθεί με ντροπιαστικό τρόπο η έννομη τάξη. Επρόκειτο για ένα νομοθετικό πραξικόπημα, που παραβίαζε παράφορα συνταγματικά, ουσιαστικά και δικονομικά δικαιώματα των οφειλετών» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η Ένωση Καταναλωτών η «Ποιότητα της Ζωής»–ΕΚΠΟΙΖΩ. Ωστόσο η ΕΚΠΟΙΖΩ, όπως και ο ΔΣΑ καταγγέλλει ότι παρόμοια διάταξη πέρασε ήδη το καλοκαίρι στη Βουλή στο νόμο 5313/2026 που τροποποίησε τον εξωδικαστικό μηχανισμό (όπως είχε οριστεί με τον ν. 4738/ 2020).

Το γεγονός ότι ο Μητσοτάκης φέρνει σωρηδόν για ψήφιση άρθρα που στοχεύουν στους δανειολήπτες είναι ενδεικτικό της πρεμούρας του πριν πάει στις εκλογές να εξασφαλίσει τις τράπεζες, τα funds και τους servicers. Όπως αναφέρει σε έρευνά του ο ΠΑΝΣΥΠΟ που καλεί επίσης σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο: «Από το 2021 ως και τον Οκτώβριο του 2026, έγιναν στην Ελλάδα 23.065 κατακυρώσεις πλειστηριασμών κατοικιών. Την ίδια χρονιά που χάνονταν χιλιάδες σπίτια, τέσσερις εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων έβγαλαν κέρδη προ φόρων 168,44 εκατ. ευρώ, ενώ η Τράπεζα της Ελλάδος τους επέβαλε για όλο το 2025 πρόστιμα 233.400 ευρώ, δηλαδή περίπου το 0,14% των κερδών τους».

«Η Πρωτοβουλία μας συντάσσεται, καλεί και συμμετέχει στην Πανευρωπαϊκή ημέρα δράσης με αφετηρία κυρίως την Ισπανία και συμμετοχή από άλλες χώρες» (γενική απεργία που έχουν προκηρύξει τα μεγάλα συνδικάτα CCOO και UGT, μαζί με CGT, CNT και τα συνδικάτα ενοικιαστών-Sindicato de Inquilinas) αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Επαγγελματιών & Καταναλωτών για την Διαφάνεια στην Διαχείριση του Ιδιωτικού Χρέους και για την Προστασία της Ιδιωτικής & Δημόσιας Περιουσίας **"Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ"**.

Θεσσαλονίκη

Συγκέντρωση για το δικαίωμα στη στέγη θα πραγματοποιηθεί και στη Θεσσαλονίκη. «Την Τετάρτη 11/11, ευρωπαϊκή ημέρα για το δικαίωμα στη στέγη, από τη Μαδρίτη ως την Αθήνα και από τη Σουηδία ως την Αλβανία, βγαίνουμε στον δρόμο» αναφέρει στο κάλεσμά της (18:30 Πάρκο Νίκου Παπάζογλου, Κάτω Τούμπα) η **Ένωση Ενοικιαστών/ριών Θεσσαλονίκης**. «Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις ενάντια στην έξωση στην Κάτω Τούμπα και την Ηλιούπολη δείχνουν τη δύναμη της συλλογικής δράσης και της αλληλεγγύης. Μετά τις κινητοποιήσεις και τη συνεννόηση με τον αγοραστή, η έξωση αναβλήθηκε μέχρι τις 8 Ιανουαρίου. Το ηλικιωμένο ζευγάρι μπορεί να επιστρέψει στο σπίτι του. Νικήσαμε για τώρα, αλλά ο αγώνας δεν τελείωσε. Απέναντι στην ανασφάλεια και τον εκτοπισμό, απαντάμε με συλλογική οργάνωση! Την Τετάρτη βγαίνουμε στον δρόμο, μαζί με όσους και όσες αγωνίζονται σε όλη την Ευρώπη! Με μουσική και συνθήματα, ελάτε να γεμίσουμε τις πλατείες μας!».

«Πριν λίγες μέρες είδαμε την νίκη της αλληλεγγύης που ανέβαλε έστω και προσωρινά την έξωση στο σπίτι των ηλικιωμένων στην Τούμπα. Στις 11 Νοέμβρη, από την Θεσσαλονίκη και την Αθήνα μέχρι την Ισπανία, την Ιταλία και πολλές άλλες χώρες στην Ευρώπη βγαίνουμε στους δρόμους ΜΑΖΙ! Είμαστε μαζί τους! Να μπουν οι ζωές και τα σπίτια μας πάνω από τα κέρδη τους» αναφέρει στο κάλεσμά της η **Πρωτοβουλία Αγώνα Κατοικία για Όλους/ες/α**. Σε ανακοίνωσή της η **Πόλη Ανάποδα** κάλεσε σε συγκέντρωση έξω από το δημοτικό συμβούλιο Θεσσαλονίκης στις 9/11 και συμμετοχή στις 11/11 στη συγκέντρωση στο πάρκο Παπάζογλου.

Οδοστρωτήρας είναι η τάξη μας

Οδοστρωτήρας. Έτσι χαρακτήριζαν την εκλογική νίκη του Τραμπ πριν δυο χρόνια. Την εικόνα αυτή κανείς δεν μπορούσε να αμφισβητήσει, γιατί ο Τραμπ έχει πίσω του όλες τις μεγάλες εταιρείες τεχνολογίας AI, έχει πίσω του τους πετρελαιάδες, το ισραηλινό λόμπι, τη στρατιωτική βιομηχανία. Κι όμως, ο Τραμπ, ο οδοστρωτήρας, στις τελευταίες εκλογές έγινε χαλκομανία και ο λόγος για τον οποίο έγινε χαλκομανία ήταν γιατί η ιστορία δεν γράφεται μόνο από τους από τα πάνω. Γράφεται από τη δράση των απλών ανθρώπων.

Το είδαμε να συμβαίνει τα τελευταία χρόνια. Ας δούμε την Υεμένη. Την εικόνα δηλαδή ξυπόλητων ανθρώπων που πάνω σε αγροτικά, οπλισμένοι με όπλα του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, μπορούν να τα βάζουν με τους σαουδάραβες πρίγκιπες και τους αμερικάνους προστάτες τους. Το παράδειγμα το έδωσαν οι Παλαιστίνιοι με την 7η Οκτώβρη του 2023 όταν ξανά, με τους ίδιους όρους, αντιστάθηκαν σε μια τεράστια πολεμική μηχανή και στην πραγματικότητα ήταν αυτοί που γύρισαν την κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στη Μέση Ανατολή.

Το τι σημαίνει, ότι η ιστορία γράφεται και από τα κάτω, δεν αφορά μόνο τις χώρες της Δυτικής Ασίας, δεν αφορά μόνο την Ευρώπη, που βλέπουμε τι γίνεται στην Ισπανία με τις γενικές απεργίες και τις εξεγέρσεις. Αφορά τις ίδιες τις ΗΠΑ. Έχει σημασία να το βλέπουμε αυτό, γιατί ζούμε σε μια χώρα που ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται το τι συμβαίνει στις ΗΠΑ από την ίδια την Αριστερά ήταν με υποτίμηση, ότι είναι... «Αμερικανάκια» κοιμισμένα.

Ακόμα και τότε που κέρδιζε τις εκλογές ο Τραμπ, το «οδοστρωτήρας» ήταν υπερβολικός χαρακτηρισμός. Τότε, ένα τεράστιο κομμάτι κόσμου δεν πήγε να ψηφίσει. Δεν πήγε να ψηφίσει ένα ολόκληρο κομμάτι που είχε να κάνει με την Αριστερά, τα συνδικάτα, τη νεολαία. Όταν ο Μπάιντεν, ο Genocide Joe, είχε συλλάβει τρεις χιλιάδες φοιτητές στις φοιτητικές καταλήψεις για την Παλαιστίνη, κατέληξε ένα τεράστιο κομμάτι της νεολαίας να του γυρίσει την πλάτη, για παράδειγμα.

Αυτή ήταν στην πραγματικότητα η κατάσταση η οποία έφερε τον Τραμπ στην εξουσία. Αλλά οι αγώνες άλλαξαν την κατάσταση. Η εργατική τάξη δεν περίμενε τους Δημοκρατικούς και το τι θα κάνουν. Έκανε απεργίες από την πρώτη μέρα μέχρι την τελευταία.

Το 2017 είχαν γίνει 5 απεργίες νοσοκομειακών νοσηλευτριών στις ΗΠΑ. Το 2025 οι απεργίες ήταν 20, τετραπλάσεις δηλαδή. Και φέτος είναι περισσότερες από όσες είχαν γίνει το 2025. Υπάρχει ένα ολόκληρο εργατικό κίνημα μέσα στις ΗΠΑ που δίνει την κόντρα και αυτό φάνηκε στη Μινεσότα όταν πέρυσι το χειμώνα στείλανε τον ICE για να μαζεύει μετανάστες από το δρόμο. Για πρώτη φορά στην ιστορία των ΗΠΑ έγινε γενική απεργία από τα κάτω λέγοντας ότι είμαστε όλοι στο πλευρό των μεταναστών, δεν θα απελάσετε κανέναν.

Έχει σημασία να κρατήσουμε το ότι δεν ήταν μόνο οι αγώνες, αλλά και μια ολόκληρη ριζοσπαστικοποίηση που ήρθε μαζί με τους αγώνες. Ο κόσμος που διαδήλωνε και απεργούσε, είναι ο ίδιος που έλεγε ότι είναι με τα συνδικάτα και πρέπει να φτιαχτούν περισσότερα. Ότι είναι με τον σοσιαλισμό. Οι Δημοκρατικοί Σοσιαλιστές λένε αυτή τη στιγμή ότι έχουνε φτάσει τα 130-140.000 μέλη. Δεν έχει υπάρξει τόσο μεγάλη οργάνωση στην ιστορία των ΗΠΑ, που να προσδιορίζεται στην Αριστερά.

Ήταν όλη αυτή η κινητοποίηση του κόσμου που έφερε το αποτέλεσμα αυτό κατά του Τραμπ. Η κρίση που βλέπουμε αυτή τη στιγμή να υπάρχει στην Αμερική, είναι σε ολόκληρο τον πλανήτη. Την είδαμε και στο Ισραήλ μετά τις πρόσφατες εκλογές. Είναι και εκεί αποτέλεσμα της αδυναμίας τους να κερδίσουν τον πόλεμο. Ξεκίνησαν λέγοντας ότι θα αδράξουν την ευκαιρία για να κάνουν εθνοκάθαρση και γενοκτονία, ότι θα εκδικηθούν για την επίθεση της Πλημμύρας του Αλ Ακσά και θα ολοκληρώσουν την καταστροφή που ξεκίνησαν το 1948.

Η Παλαιστίνη είναι εδώ

Το πέτυχαν; Όχι. Η Παλαιστίνη είναι εκεί ακόμα. Είπαν ότι θα εξαφανίσουν τη Χαμάς. Η Χαμάς είναι εκεί, συζητάει στο Κάιρο με τον γαμπρό του Τραμπ, τον Κούσνερ ως επίσημος συνομιλητής. Κάνανε πόλεμο στο Λίβανο. Κάνανε πόλεμο στο Ιράν. Το Ιράν ήταν ο στόχος τους του Νετανιάχου εδώ για δεκαετίες. Κέρδισαν σε αυτόν τον πόλεμο; Όχι. Και αυτή τη στιγμή που πάνε να τσακίσουν τους Παλαιστίνιους στη Δυτική Όχθη, έχουν βρεθεί μέσα στο ίδιο το Ισραήλ, να μην μπορούν να σχηματίσουνε κυβέρνηση, γιατί οι Παλαιστίνιοι, που είναι μέσα στο Ισραήλ, αναδείχθηκαν σε ρυθμιστικό παράγοντα και είναι αναγκασμένοι να ψάχνονται αν θα τους βάλουν σε μια κυβέρνηση παρότι τους θεωρούν ανθρώπους β' κατηγορίας.

Αυτή είναι η εικόνα που έχουμε μπροστά μας. Μέσα σε αυτή την εικόνα, όμως, χρειάζεται να έχουμε καθαρό πού είναι η δύναμη και πού είναι η ελπίδα, για να μπορέσουμε να σταματήσουμε την καταστροφή. Η δύναμη είναι στην αντίσταση από τα κάτω, στην αντίσταση της εργατικής τάξης που δίνει τη μάχη, είτε στη Μέση Ανατολή, είτε στις ΗΠΑ, είτε εδώ. Αν υπάρχει ένας οδοστρωτήρας, να το πούμε έτσι, ο οδοστρωτήρας είναι αυτή η παγκόσμια εργατική τάξη.

Όπως έλεγε κι ένας Μαύρος ποιητής της δεκαετίας του 1960, ο Τζίλ Σκοτ Χέρον, «Η Επανάσταση θα σε βάλει στη θέση του οδηγού». Ο οδοστρωτήρας πρέπει να έχει και οδηγό για να μπορέσουν οι εξεγέρσεις να γίνουν επαναστάσεις και να νικήσουν. Αυτή είναι η δουλειά που έχουμε να κάνουμε εμείς. Έχουμε το καθήκον να χτίσουμε μια επαναστατική Αριστερά αντάξια όλων αυτών των ανθρώπων που βγαίνουν στον δρόμο.

Γιώργος Πίττας

Ολοκληρώθηκαν με επιτυχία οι συζητήσεις που οργάνωσε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα την Κυριακή στο Πάντειο με θέμα «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων». Παρουσιάζουμε εδώ τις ομιλίες του Γιώργου Πίττα, του Γιώργου Γώγου, της Βανίνας Τζουντιτσελί και της Μαρίας Στύλλου που έκλεισαν τον κύκλο των συζητήσεων. Στις σελίδες 7 και 12 μπορείτε να βρείτε τις παρεμβάσεις από Ισπανία, ΗΠΑ και Γερμανία.

Στο δρόμο του Νοέμβρη

Με οδηγό τον Λένιν

Αυτό που συνέβη στις ΗΠΑ και σε όλες τις χώρες αυτή τη στιγμή, είναι το ξαναζωντάνεμα ενός τεράστιου αντιπολεμικού κινήματος το οποίο στην αρχή ξεκίνησε για την Παλαιστίνη. Αλλά μέσα σ' αυτά τα τρία χρόνια έχει γίνει ένα τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα, καταρχήν για την Παλαιστίνη, μετά για το Ιράν.

Οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στους διάφορους ιμπεριαλισμούς σημαίνουν μια ολόκληρη επίθεση στην εργατική τάξη. Είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσουν να κάνουν τους πολέμους τους.

Από την μια μεριά οι από πάνω επιτίθενται, από την άλλη υπάρχει ένα κίνημα που αρχίζει από το αντιπολεμικό και συνδέει όλες τις μάχες. Φάνηκε στις 30 Οκτώβρη που οι λιμενεργάτες απέργησαν για την Παλαιστίνη κι ενάντια στον πόλεμο και δεν έμεινε εκεί. Στην Ιταλία έγινε απεργία όλης της εργατικής τάξης. Και εδώ η ΑΔΕΔΥ αποφάσισε να κάνει στάση εργασίας και να καλέσει τον κόσμο στη διαδήλωση. Έτσι κατέβηκαν τα σχολεία και τα νοσοκομεία. Οι εργατικοί χώροι έχουν γίνει πιο δυνατοί από ό,τι ήτανε την προηγούμενη περίοδο. Τα σωματεία και οι ομοσπονδίες κάνουν τις συνδέσεις και αυτό είναι μια τεράστια αλλαγή.

Τίποτα δεν είναι αυθόρμητο. Και τίποτα δεν καταλήγει αυτόματα με τον τρόπο που θέλουμε. Απ' αυτή την άποψη έχουμε πραγματικά να ξαναθυμηθούμε τον Λένιν.

Το 1915 όλη η σοσιαλδημοκρατία, η αριστερά εκείνης της περιόδου, έλεγε «έχουμε τους κακούς που είναι απέναντι. Είναι ανάγκη να συνταχθούμε πατριωτικά με τη δική μας αστική τάξη». Βγήκαν ο Λίμπκνεχτ και η Ρόζα και είπαν ότι αυτός ο πόλεμος είναι ιμπεριαλιστικός. Είναι ένας πόλεμος των αφεντικών. Είμαστε με την εργατική τάξη η οποία θα πολεμήσει τους αστούς παντού. Και τότε ήρθε ο Λένιν και είπε ότι είμαστε με την τάξη που μπορεί να μετατρέψει τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε ταξικό πολεμώντας τον εχθρό που βρίσκεται μέσα στην ίδια μας τη χώρα. Είμαστε διεθνιστές, είμαστε με την εργατική τάξη σε όλη την Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Έλεγε επίσης ότι δεν φτάνει να τα λέμε αυτά. Χρειάζεται να δημιουργήσουμε και τις προϋποθέσεις. Με αυτόν τον προσανατολισμό, οι Μπολσεβίκοι είχαν παίξει ρόλο να μεγαλώσουν σαν επαναστατικό κόμμα πριν από τις επαναστατικές συνθήκες. Είχαν μεγαλώσει και έτσι, οι Μπολσεβίκοι άρχισαν να οργανώνουν απεργίες ενάντια στον πόλεμο. Όταν έγινε η έκρηξη του 1917 και ανατράπηκε ο Τσάρος, άνοιξε το ζήτημα της υποστήριξης της μεταβατικής κυβέρνησης. Και βγήκε ο Λένιν και είπε όχι δεν την υποστηρίζουμε. Στις Θέσεις του Απρίλη έλεγε ότι η ειρήνη σημαίνει σοβιέτ. Ειρήνη σημαίνει ότι η εργατική τάξη την επιβάλει. Δεν την φέρνει κανένας από πάνω.

Με εκείνη την εμπειρία προχώρησε ο Παντελής Πουλιόπουλος στην Ελλάδα την περίοδο της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Δεν πάμε να πολεμήσουμε. Θέλουμε να τελειώσει αυτός ο πόλεμος. Αυτά έλεγαν οι επαναστάτες, το κίνημα των Παλαιών Πολεμιστών. Οι Παλαιοί Πολεμιστές μπήκανε μπροστά, έγιναν κομμουνιστές και αρχίσανε να οργανώνουν το επαναστατικό κόμμα εκείνη την περίοδο για να απλωθεί η επανάσταση, να μην μείνει στη Ρωσία, να μην μείνει σε μία μόνο χώρα. Αυτές ήταν τεράστιες εμπειρίες. Τεράστιες εμπειρίες που αναταρπήκανε γιατί έγινε αντεπανάσταση στη Ρωσία. Γιατί πήρε τον έλεγχο ο Στάλιν.

Όταν ήρθε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, άνοιξαν ξανά οι ίδιες δυνατότητες. Οι γυναίκες μπροστά. Τα παιδιά μπροστά. Οι νεολαίοι με τους εργάτες με απεργίες. Ο Στάλιν όμως και οι ελεγχόμενες από τη Μόσχα ηγεσίες των ΚΚ, λέγανε για συμμαχίες με τους αστούς μέσα στη χώρα μας. Κι έτσι ενώ η Αντίσταση ήταν τεράστια, χάθηκε. Χάθηκε μια νικηφόρα επανάσταση.

Βιετνάμ

Μεταπολεμικά, τα πράγματα άλλαξαν με την αντίσταση στον πόλεμο του Βιετνάμ. Η δύναμη του αντιπολεμικού κινήματος έφερε την ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Φτάσαμε στα κινήματα του Μάη του 1968 και ξαναφτιαχνόταν η επαναστατική Αριστερά. Χρειαζότανε πολλή δουλειά για να γυρίσει ο ήλιος, που λένε. Έτσι δημιουργήθηκαν επαναστατικές οργανώσεις που έκαναν τη διαδρομή μέχρι σήμερα.

Η ήττα του Τραμπ δεν σημαίνει και το τέλος του πολέμου. Θα τον συνεχίσουνε και θα τον απλώσουνε. Από μας εξαρτάται, από το αντιπολεμικό κίνημα και την εργατική τάξη το αν θα σταματήσει. Εκεί βρισκόμαστε σύντροφοι αυτή τη στιγμή. Φοβερές συνθήκες. Μεγάλες δυνατότητες. Αλλά για να γίνει αυτό που λέμε, για να φάει ο Μητσοτάκης και οι Μητσοτάκηδες σε όλη την Ευρώπη τα χαστούκια που έφαγε ο Τραμπ, θέλει δουλειά. Να μεγαλώσει και να δυναμώσει το εργατικό κίνημα. Έχουμε μπροστά μας τις μάχες.

Έχουμε τη μάχη αυτής της Τετάρτης 11 Νοέμβρη. Τη μάχη για την κατοικία. Έχουν αυξηθεί τεράστια οι δαπάνες που δίνουν για τους εξοπλισμούς και έχουν συρρικνωθεί οι δαπάνες που δίνουν για τις ανάγκες μας, για τα σπίτια, για την κατοικία, για όλα αυτά. Αυτός ο αγώνας δυνάμωσε από τα Προσφυγικά, προχώρησε στην Κυψέλη και τώρα γενικεύεται. Εκεί βρισκόμαστε.

Κάθε μάχη είναι τεράστια. Στις 17 Νοέμβρη θα πρέπει να κάνουμε τεράστια συλλαλητήρια που θα δώσουν δύναμη για τη συνέχεια. Η συνέχεια είναι η γενική απεργία στις 25 Νοέμβρη. Πανεργατική, πανελλαδική, τίποτα να μην είναι ανοιχτό. Πρέπει να οργανώσουμε την απεργία στις 25 Νοέμβρη, να γεμίσουμε τους εργατικούς χώρους με δύναμη και οργάνωση. Να κατέβουν όλοι για να αναγκάσουμε τις ηγεσίες των συνδικάτων να συνεχίσουν την απεργία.

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ μετά την επανάσταση του 1905 στην Ρωσία, έγραφε τι σημαίνει Μαζική Απεργία. Είναι η δράση και η κίνηση όπου οι εργάτες πετάνε, γιατί έχουν δύναμη, δίνουν μάχη με τις παλιές ιδέες και αρχίζουν να νιώθουν ότι έχουν τη δύναμη για να τα αλλάξουν όλα. Δεν θέλουμε να θυμηθούμε τον Λένιν, τον Λίμπκνεχτ και την Ρώσικη Επανάσταση έτσι για να προσκυνήσουμε την παράδοση. Θέλουμε την επαναστατική παράδοση ώστε οι μάχες να οδηγήσουν σε νίκη, σε πολλές νίκες. Πάμε σε αυτές τις μάχες με αυτή την προοπτική. Πάμε δυνατά, οργανωμένα, συλλογικά.

Μαρία Στύλλου

Δύναμη από Γαλλία

Έρχομαι να σας μεταφέρω μερικά νέα για την κατάσταση στη Γαλλία.

Αυτή τη στιγμή, το επίπεδο των αγώνων στη Γαλλία είναι τόσο υψηλό, που όλο και περισσότεροι άνθρωποι συγκρίνουν την κατάσταση με τον Μάη του '68.

Από τα τέλη Σεπτεμβρίου έχει αναπτυχθεί ένα πολύ ισχυρό κίνημα της νεολαίας, στο οποίο τις τελευταίες τρεις εβδομάδες έχουν προστεθεί και οι εργαζόμενοι/ες. Την Πέμπτη 5 Νοέμβρη, τα συνδικάτα κάλεσαν επιτέλους σε απεργία και ήμασταν σχεδόν 2 εκατομμύρια άνθρωποι στους δρόμους. Δεν πρόκειται για το τέλος, αλλά για την αρχή μιας νέας φάσης της κινητοποίησης, με νέα απεργία την Τρίτη.

Ένας μήνας κινητοποιήσεων κατάφερε περισσότερα από όσα κατάφεραν μήνες προπαγάνδας. Αυτό το κίνημα μας δείχνει τρία πράγματα:

Πρώτον την αναγκαιότητα να συνδέσουμε τον αγώνα ενάντια στη λιτότητα με τον αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό αγώνα. Στη Γαλλία έχουμε ζήσει μεγάλα κινήματα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων υπηρεσιών, αγώνες για τις συνθήκες διαβίωσης με τα Κίτρινα Γιλέκα, καθώς και κινητοποιήσεις ενάντια στις μεταρρυθμίσεις του συνταξιοδοτικού συστήματος το 2019 και το 2023. Όλα αυτά δεν εμπόδισαν ποτέ το RN (Εθνική Συσπείρωση) να παρουσιάζεται ως εναλλακτική λύση και να ενισχύεται.

Για πρώτη φορά, οι μαθητές και οι μαθήτριες των λυκείων έβαλαν μπροστά τον αγώνα για καλύτερες συνθήκες εκπαίδευσης, την αλληλεγγύη στη Γάζα και τον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό και το RN. Κατάφεραν να κερδίσουν την υποστήριξη της κοινωνίας, φέρνοντας σε δύσκολη θέση τόσο τον Μακρόν όσο και τους φασίστες. Σήμερα, δεν είναι οι φασίστες, αλλά το κίνημα που ενσαρκώνει την εναλλακτική απέναντι στον Μακρόν.

Ορλεάνη

Για πρώτη φορά εδώ και 30 χρόνια, καταφέραμε να συγκεντρώσουμε 30.000 διαδηλωτές και διαδηλώτριες ενάντια στην έναρξη του συνεδρίου των φασιστών του RN στην Ορλεάνη, στις 24 Οκτωβρίου. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να ξεκινήσουμε μια πανεθνική καμπάνια ενάντια στην προεκλογική τους εκστρατεία.

Δεύτερον την αναγκαιότητα να αναδείξουμε τη δύναμη της τάξης μας για να νικήσουμε. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν θέλουν να οργανώσουν τον πολιτικό αγώνα ενάντια στον Μακρόν και τους φασίστες. Όμως η τάξη μας είναι έτοιμη να παλέψει. Και εκεί όπου συνδικαλιστές και συνδικαλίστριες οργάνωσαν την απεργία της Πέμπτης από τα κάτω, σε σύνδεση με τη νεολαία, το αποτέλεσμα ήταν απίστευτο. Στο κέντρο του Παρισιού, σε μια περιοχή όπου οι φασίστες έχουν ισχυρή παρουσία, συνδικαλιστές κατάφεραν να ενώσουν απεργούς από ένα μουσείο, έναν σιδηροδρομικό σταθμό, ένα νοσοκομείο, καθώς και φοιτητές και φοιτήτριες, ώστε να κατευθυνθούν όλοι μαζί στη διαδήλωση, σχηματίζοντας ένα μπλοκ χιλιάδων ανθρώπων.

Αυτά μας πάνε στο τρίτο: Μία μόνο λύση: η επανάσταση!

Πρώτα απ' όλα, επειδή η πολιτική κρίση είναι τεράστια. Οι εργοδότες συζητούν με τους φασίστες. Ανάμεσα στην Ανυπότακτη Γαλλία (LFI), που εκφράζει τη ρήξη με τον νεοφιλελευθερισμό και τη λιτότητα, και το RN, επιλέγουν το RN.

Αλλά και επειδή το κίνημα γεννά ήδη προσδοκίες και διεκδικήσεις που ξεπερνούν τις εκκλήσεις για ηρεμία ή την προτροπή να ψηφίσουμε σωστά σε μερικούς μήνες. Πρόκειται για αιτήματα που δεν μπορούν να ικανοποιηθούν μέσα στα όρια του υπάρχοντος συστήματος.

Μιλήσα προηγουμένως για τον Μάη του '68. Στις διαδηλώσεις ακούγονται συνθήματα όπως: «Εμείς παράγουμε, εμείς αποφασίζουμε». Πρέπει να δώσουμε απάντηση σε αυτές τις προσδοκίες, διαφορετικά υπάρχει ο κίνδυνος της απογοήτευσης και της αποστράτευσης.

Για να νικήσουμε, είναι απαραίτητο να ενώσουμε τις αγωνιστικές δυνάμεις που πιστεύουν ότι η ψήφος δεν αρκεί και ότι πρέπει να διατηρήσουμε αυτή την προοπτική από τα κάτω, από εμάς και για εμάς. Πρέπει να οργανωθούμε για να καταφέρουμε να τα κερδίσουμε όλα. Και γι' αυτό χρειαζόμαστε επαναστατικές οργανώσεις όπως η A2C στη Γαλλία ή το ΣΕΚ στην Ελλάδα!

***Βανίνα Τζουντιτσελί**, A2C, Γαλλία*

Τα λιμάνια δεν είναι μόνα

Ευχαριστούμε για την πρόσκληση από το ΣΕΚ που με συνέπεια έχει σταθεί στους αγώνες μας πάρα πολλά χρόνια τώρα. Θέλω να ξεκινήσω σχετικά με τους αγώνες των λιμενεργατών ανά τον κόσμο τα τελευταία χρόνια.

Δεν είναι μόνο ο αγώνας τώρα ενάντια στη στρατιωτικοποίηση των λιμανιών. Έρχεται από παλιά αυτή η προσπάθεια. Ήδη από την επίθεση στους 300 λιμενεργάτες στο Λίβερπουλ από μια ιδιωτική εταιρεία που αποφάσισε να τους απολύσει και να εγκαταστήσει άλλο προσωπικό από εργολάβους, το 1997-1998, έγινε μια μεγάλη προσπάθεια στήριξης των συναδέλφων και ήταν και η αφορμή να δημιουργηθούν καινούριες διεθνείς συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Από εκεί ξεπήδησε το Διεθνές Συμβούλιο Λιμενεργατών, το IDC, όπου η Ένωσή μας, η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, είναι ιδρυτικό μέλος, όπως και η ΟΜΥΛΕ. Στη συνέχεια σταθήκαμε απέναντι σε δύο οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το λεγόμενο Port Package 1 και Port Package 2 το 2003 και το 2005, που ήταν μια προσπάθεια απορρύθμισης του επαγγέλματος και των λιμενικών υπηρεσιών. Τότε λοιπόν συντονιστήκαμε με τα λιμενεργατικά σωματεία ανα την Ευρώπη και δημιουργήσαμε μεγάλο πρόβλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικά στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι συσχετισμοί ήταν στο Ευρωκοινοβούλιο τέτοιοι που μας βοηθήσαν να μην περάσουν αυτές οι οδηγίες. Συνεχίσαμε, λοιπόν, τους αγώνες έχοντας αυτή την παρακαταθήκη.

Στους δρόμους

Συμμετείχαμε και στον κοινωνικό διάλογο και στους δρόμους για να μπορέσουμε να βρούμε μια άκρη για το πώς θα ρυθμιστεί αυτή η εργασία όχι με τη λογική του νεοφιλελευθερισμού. Δεν πήγαν καλά τα πράγματα. Από το 2013 που ήμασταν σε αυτή τη διαδικασία μέχρι το 2025 δεν έχουμε δρέψει καρπούς.

Ουσιαστικά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύρεται πίσω από το εφοπλιστικό λόμπι και δεν θέλει να ρυθμίσει τίποτα, θέλει να τα αφήσει ελεύθερα. Και έρχεται, λοιπόν, το Μάρτιο του 2026 η Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τα λιμάνια όπου εκεί ανοίγει μια βεντάλια ζητημάτων. Βάζει την αυτοματοποίηση που είναι ένα αγκάθι στη δουλειά μας εδώ και αρκετές δεκαετίες και τη βάζει με καινούριους όρους βάζοντας μέσα και την τεχνητή νοημοσύνη. Είναι απειλή για να χαθούν θέσεις εργασίας κρίσιμες σε αυτήν την βιομηχανία.

Εκτός από την αυτοματοποίηση έχουμε και τη στρατιωτικοποίηση των λιμανιών. Στα πλαίσια του ReArm Europe, λένε οι ευρωπαίοι εταίροι και οι ηγεσίες, ότι τα λιμάνια είναι κρίσιμες υποδομές, μπορούν να δεχτούν τη μεταφορά των όπλων, υπάρχουν διαθέσιμα κεφάλαια, άρα για τους ιδιώτες παρόχους είναι ό,τι πρέπει να πάρουν ζεστό κοινοτικό χρήμα να φτιάξουν αυτές τις υποδομές, χωρίς να τους ενδιαφέρει που θα πάνε τα όπλα, για ποιους, ποιοι θα τα παράγουν.

Σε αυτό, λοιπόν, εμείς αντιστεκόμαστε. Λέμε όχι, γιατί έχουμε εμπειρία, έχουμε και μία εμπειρία αγώνων στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού. Οι κινητοποιήσεις που γίναν και οι προσπάθειες έμπρακτης αλληλεγγύης μη φορτώνοντας όπλα για το Ισραήλ, μας έδωσε τη δυνατότητα να έρθουμε σε σύνδεση και με άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες όπως το March to Gaza, το BDS, το No Harbour for Genocide, το Global Sumud Flotilla, πολιτικές οργανώσεις κλπ.

Εκτός από την αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό, αυτό ήταν και ένα εργαστήρι για να μας φέρει πιο κοντά εμάς που είμαστε μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Λιμενεργατών, μαζί με άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις για να μπορέσουμε να δούμε πώς μπορούμε να σταθούμε απέναντι σε αυτούς τους σχεδιασμούς.

Και καταλήξαμε στη δεύτερη κινητοποίηση στις 30 Οκτώβριου, όπου συμμετείχαν πάνω από 100 λιμάνια σε όλο τον κόσμο ενάντια στη στρατιωτικοποίηση των λιμανιών και την πολεμική οικονομία. Προσπαθούμε να κάνουμε αποτίμηση να μιλήσουμε με συναδέλφους από άλλες χώρες και να δούμε πώς μπορούμε να το πάμε παρακάτω. Μπορούμε μόνοι μας οι λιμενεργάτες; Νομίζω πως όχι. Παρά το ότι έχουμε μια αρκετά μεγάλη εμπειρία σε διεθνές επίπεδο συνεννόησης κι αγώνων, πρέπει να βγουν και άλλοι κλάδοι.

Πρέπει να βγουν και άλλοι εργαζόμενοι σε αυτόν τον αγώνα για να μπορέσουμε να είμαστε όλοι μαζί αποτελεσματικοί. Ο εχθρός είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το μεγάλο Κεφάλαιο, και εδώ η Ελληνική Κυβέρνηση που βάζει πλάτη σε όλα αυτά. Τα τελευταία 7 χρόνια έχει ξοδέψει επιπλέον από όσα έχει πληρώσει ο ελληνικός λαός, 23 δισεκατομμύρια, μόνο για τους εξοπλισμούς. Και την ίδια στιγμή ξέρουμε όλοι τι γίνεται με την Παιδεία, με την Υγεία, το κοινωνικό κράτος κλπ.

Και κάποια στιγμή θα πρέπει να μας πούνε στην Ευρώπη ποιος είναι τελικά αυτός ο εχθρός ρε παιδιά; Εξοπλιζόμαστε, ξαναεξοπλιζόμαστε και τελικά τι μένει; Κοινωνικό κράτος υπό το μηδέν, Παιδεία από το κακό στο χειρότερο και υποταγμένοι στις νεοφιλελεύθερες επιλογές.

Εμείς σε αυτά λέμε όχι. Προσπαθούμε να συντονιστούμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η 30η του Οκτώβρη ήταν μία μέρα ορόσημο. Δημιουργήσαμε πρόβλημα. Δείξαμε αποφασιστικότητα. Αυτά είναι παρακαταθήκες.

Και ελπίζουμε αυτό να γίνει και σε άλλους κλάδους, για να μπορούμε να πάμε από κοινού. Οι μηχανοδηγοί ήταν μαζί μας, οι ναυτεργάτες ήταν μαζί μας. Είναι πολύ σημαντικό αυτό να απλωθεί, γιατί εμείς θα έχουμε το τελευταίο λόγο.

***Γιώργος Γώγος,** πρόεδρος Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ*

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Μαζική αντίσταση στον “μεγαλύτερο στρατό της Ευρώπης”

Το γερμανικό κεφάλαιο συγκαταλέγεται στους μεγαλύτερους θηρευτές της εποχής μας, με τη γερμανική οικονομία να είναι η τρίτη μεγαλύτερη στον κόσμο, πίσω μόνο από την Κίνα και τις ΗΠΑ.

Ωστόσο, εδώ και δεκαετίες, η γερμανική άρχουσα τάξη δεν ήταν ικανοποιημένη με το γεγονός ότι η Γερμανία παρέμενε ένας στρατιωτικός νάνος, παρά την τεράστια οικονομική της ισχύ. Ιδιαίτερα ως αντίδραση στον ενδοϊμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία και, αργότερα, στην εθνική προστατευτική πολιτική του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ, είδε την ευκαιρία να αλλάξει αυτή την κατάσταση και να επενδύσει σε μαζικούς εξοπλισμούς. Αναλαμβάνοντας την εξουσία το 2025, ο Γερμανός καγκελάριος Φρίντριχ Μερτς υποσχέθηκε να δημιουργήσει τον μεγαλύτερο συμβατικό στρατό της Ευρώπης. Για τον σκοπό αυτό, η γερμανική κυβέρνηση τροποποίησε τη νομοθεσία σχετικά με το δημόσιο χρέος, ώστε να καταστούν δυνατές απεριόριστες επενδύσεις στον στρατιωτικό τομέα. Ξεκίνησε με 400 δισεκατομμύρια ευρώ για επανεξοπλισμό και επιπλέον 500 δισεκατομμύρια ευρώ για υποδομές. Ωστόσο, αυτές οι επενδύσεις στις υποδομές δεν αποτελούν απλώς κοινωνικές παροχές, αλλά στην πραγματικότητα εντάσσονται και στις στρατιωτικές επενδύσεις, καθώς αποσκοπούν στη δημιουργία ταχύτερων αυτοκινητοδρόμων, δρόμων κατάλληλων για τη μετακίνηση αρμάτων μάχης, υπόγειων νοσοκομείων για στρατιώτες και άλλων αντίστοιχων εγκαταστάσεων.

Η Γερμανία περιγράφεται συχνά ως κεντρικός στρατηγικός «κόμβος» για τους πολέμους στην Ευρώπη. Αυτό διαδραμάτισε επίσης ρόλο στον πόλεμο των ΗΠΑ και του Ισραήλ εναντίον του Ιράν. Συντηρητικοί Γερμανοί πολιτικοί κατέστησαν σαφές ότι αυτός ο πόλεμος δεν θα ήταν εφικτός για τις ΗΠΑ χωρίς τη βάση Ράμσταϊν, την αμερικανική στρατιωτική βάση στη Γερμανία.

Ωστόσο, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση για μια μονόπλευρη υπόθεση. Ο καγκελάριος Μερτς, σχολιάζοντας προηγούμενες ισραηλινές επιθέσεις εναντίον του Ιράν, δήλωσε: «Αυτή είναι η βρόμικη δουλειά που κάνει το Ισραήλ για όλους μας». Και δεν είναι μόνο αυτό. Η Γερμανία, μαζί με άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, επωφελείται

από την περιφερειακή τρομοκρατία του Ισραήλ μέσω του παγκόσμιου στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος. Με τη συχνή υποστήριξη ισραηλινών εταιρειών, όπως η Elbit Systems, η Israel Aerospace Industries και η Rafael, εργοστάσια παραγωγής όπλων εμφανίζονται σε ολόκληρη τη χώρα.

Όπλα

Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτά τα εργοστάσια κατασκευάζονται από το μηδέν, όπως στο Σάνγκερχαουζεν. Εκεί, το φασιστικό, ναζιστικό κόμμα AfD, παρότι κατά τα άλλα προσπαθεί να παρουσιάζεται ως «κόμμα της ειρήνης», υποστήριξε το ισραηλινό εργοστάσιο όπλων, υποστηρίζοντας ότι αυτά τα όπλα θα ήταν απαραίτητα για τη σχεδιαζόμενη εκστρατεία εθνοκάθαρσης εναντίον των μεταναστών στη Γερμανία. Σε άλλες περιπτώσεις, εργοστάσια που προηγουμένως παρήγαν διαφορετικά προϊόντα μετατρέπονται σε εργοστάσια παραγωγής όπλων.

Το ιμπεριαλιστικό αυτό εγχείρημα χρηματοδοτείται στις πλάτες της εργατικής τάξης, μέσω επιθέσεων στο κοινωνικό κράτος. Η σημερινή κυβέρνηση σχεδιάζει να καταργήσει το οκτάωρο, το οποίο κατακτήθηκε μέσα από τους αγώνες της βάσης κατά την Επανάσταση του Νοεμβρίου του 1918, προκειμένου να αυξήσει τις ώρες εργασίας του προλεταριάτου. Η κυβέρνηση επιδιώκει επίσης να επιδεινώσει τις συνθήκες της υγειονομικής ασφάλισης και του συνταξιοδοτικού συστήματος. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη επίθεση στο κοινωνικό κράτος από την εποχή των Ναζί.

Για να δημιουργήσουν τον μεγαλύτερο στρατό της Ευρώπης, οι Γερμανοί κυβερνώντες χρειάζονται επίσης ανθρώπινο δυναμικό. Γι’ αυτό επιδιώκουν την επαναφορά της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας. Ωστόσο, σε αυτό το σημείο αναπτύσσεται αντίσταση. Ενώ το παραδοσιακό αντιπολεμικό κίνημα στη Γερμανία, το οποίο ιστορικά υπήρξε ιδιαίτερα ισχυρό και με σημαντική επιρροή, δεν κατάφερε πλέον να αναλάβει δράση εξαιτίας των εσωτερικών του αντιφάσεων σχετικά με τη Ρωσία και το ΝΑΤΟ, η νεολαία άρχισε να αντιστέκεται.

Τον τελευταίο χρόνο, οι νέοι οργάνωσαν τέσσερις μαθητικές απεργιακές κινητοποιήσεις, με τη συμμετοχή περίπου 50.000 διαδηλωτών σε ολόκληρη τη Γερμανία.

Πρόσφατα, στις 31 Οκτωβρίου, η πρωτοβουλία «Gen Z regelt» οργάνωσε πανεθνικές διαδηλώσεις ενάντια στις περικοπές των κοινωνικών δαπανών και στην υποχρεωτική στρατιωτική θητεία. Εμπνευσμένες από την εξέγερση στη γειτονική Γαλλία, οι κινητοποιήσεις αυτές έβγαλαν στους δρόμους περισσότερους από 120.000 διαδηλωτές διαφορετικών γενεών. Και πολύ σωστά, καθώς η σημερινή καταστροφική κοινωνική κατάσταση δεν αποτελεί απλώς ζήτημα γενεών, αλλά πρωτίστως ταξικό ζήτημα.

Φυσικά, τα μέσα ενημέρωσης χρησιμοποίησαν ψευδείς κατηγορίες περί αντισημιτισμού εναντίον των νεανικών κινητοποιήσεων, εξαιτίας της αλληλεγγύης τους προς την Παλαιστίνη. Φυσικά, η αστυνομία κατέφυγε σε βίαιη καταστολή.

Παρ’ όλα αυτά, πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις σε τουλάχιστον 34 πόλεις.

Και αυτή ήταν μόνο η αρχή. Στις 20 Νοεμβρίου, αυτές οι πρωτοβουλίες θα ενώσουν τις δυνάμεις τους για να οργανώσουν πανεθνικές διαδηλώσεις στο πλαίσιο της διεθνούς απεργίας της νεολαίας. Είτε στη Γερμανία είτε οπουδήποτε αλλού, είναι καθοριστικής σημασίας να συνδέσουμε την ιμπεριαλιστική πορεία προς τον πόλεμο με την ταξική πάλη, αναδεικνύοντας το κοινωνικό ζήτημα του κόστους και το ερώτημα ποιος πληρώνει για τις στρατιωτικές περιπέτειες των πλουσίων, τόσο με χρήμα όσο και με αίμα.

Είναι η εργατική τάξη αυτή που πληρώνει. Και η εργατική τάξη δεν έχει την πολυτέλεια να παραμένει κατακερματισμένη σε εθνικό επίπεδο. Είναι, και οφείλει να είναι, μια διεθνής τάξη. Αλληλεγγύη σε όλους εσάς και στους αγώνες σας, από το Βερολίνο!

Ραμσίς Κιλανί, *Γερμανία*

Μήνυμα από τις ΗΠΑ

Στις πρόσφατες εκλογές, η πολιτική τύπου MAGA απορρίφθηκε με τον πιο δυνατό τρόπο. Τόσο οι εσωτερικές πολιτικές (η ICE, οι αντιμεταναστευτικές πολιτικές, αλλά και το ζήτημα της ακρίβειας) όσο και οι εξωτερικές πολιτικές, όσον αφορά τον πόλεμο στο Ιράν και τη γενοκτονία στη Γάζα, όλοι αυτοί οι παράγοντες συνετέλεσαν στο να κατέβει ο κόσμος να ψηφίσει και να πει ότι δεν θέλει αυτές τις πολιτικές.

Στη Μινεάπολη, οι Ρεπουμπλικάνοι προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα κλίμα για τους Σομαλούς «εγκληματίες», για τους πρόσφυγες ως εγκληματίες, για να δικαιολογήσουν την εισβολή της ICE στην Πολιτεία με την επιχείρηση «Metro Surge». Ο Ίλον Μασκ έδωσε πολλά εκατομμύρια για να στηρίξει τις καμπάνιες των Ρεπουμπλικάνων.

Τώρα όμως που οι Δημοκρατικοί κέρδισαν, μας δίνεται στην πραγματικότητα η δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε τον Τραμπ και τα δεινά που έχει προκαλέσει στη χώρα. Στον Τραμπ έχουν μείνει δύο χρόνια στην εξουσία, αλλά πρέπει να αρχίσουμε να παλεύουμε για να περιορίσουμε τις ζημιές του, αλλά και για πολιτικές που στηρίζουν την εργατική τάξη. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ποιος μας έφερε από την αρχή σε αυτή την κρίση.

Οι Δημοκρατικοί στην πραγματικότητα λογοδοτούν στα ίδια μεγάλα αφεντικά στα οποία λογοδοτούν και οι Ρεπουμπλικάνοι. Άρα πρέπει να συνεχίσουμε να πιέζουμε τους Δημοκρατικούς που εκλέξαμε να διεκδικήσουν δικαιώματα για την εργατική τάξη, αλλά και να σταματήσουν τον ιμ-

περιαλισμό και τους πολέμους, τους πολλούς πολέμους. Αυτές οι πολιτικές είναι δημοφιλείς και στις ΗΠΑ και διεθνώς, όπως βλέπουμε στη Γαλλία, όπου ο κόσμος αυτή τη στιγμή παλεύει. Η εργατική τάξη διεθνώς χρειάζεται κόμματα που στηρίζουν τις διεκδικήσεις της και παλεύουν γι’ αυτές. Οι πρόσφατα εκλεγμένοι Δημοκρατικοί είναι στην πραγματικότητα μεταβατικοί υποψήφιοι, που μπορούν να μας φέρουν πιο κοντά σε αυτές τις διεκδικήσεις.

Υπάρχει μια πάρα πολύ θετική ενέργεια αυτή τη στιγμή στις ΗΠΑ. Ο κόσμος απέρριψε τον τραμπισμό σε μεγάλο βαθμό, αλλά δεν έχουμε τελειώσει μαζί του. Ο μόνος τρόπος για να τον αποτελειώσουμε είναι να υπάρξουν νόμοι και κανόνες που θα απελευθερώσουν την εργατική τάξη και θα σπάσουν τις αλυσίδες που της έχει βάλει ο Τραμπ τα τελευταία χρόνια.

Λέο Καβαλέτι,
Μινεσότα

Ο αγώνας κρίνει τη συνέχεια

Βιώνουμε σεισμικές αλλαγές, και αυτό κάποιες φορές σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, με αιφνίδιες στροφές και ραγδαίες εξελίξεις.

Οι αναλύσεις που έλεγαν για μια συντηρητική στροφή και για μια ιστορική μετατόπιση στις ΗΠΑ δεν άξιζαν ούτε το μελάνι με το οποίο είχαν γραφτεί. Δεν έπαιρναν υπόψη τους την πόλωση, την κρίση του ιμπεριαλισμού και της οικονομίας και το τι συμβαίνει στην κοινωνία. Στα δύο χρόνια που μεσολάβησαν από τη νίκη του Τραμπ μέχρι προχθές, η αμερικάνικη ηγεμονία, που υποτίθεται ότι θα υπέτασσε όλο τον πλανήτη, είχε ξεφτιλιστεί.

Αυτή η κρίση τροφοδοτείται, μεγαλώνει, γεννάει τέρατα, γεννάει κινδύνους, τους κάνει επικίνδυνους. Δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις για τον ιμπεριαλισμό. Όχι μόνο για τον Τραμπ, που θα πρέπει να δει τώρα τι θα κάνει στο Ιράν αλλά ούτε και για τους Δημοκρατικούς. Πώς θα τα διαχειριστούν όλα αυτά; Θα κάνουμε άλλη μια υποχώρηση, θα φύγουμε από τη Μέση Ανατολή, και τι θα αφήσουμε πίσω; Ή θα επιμείνουμε εκεί, ενώ το μήνυμα των εκλογών και όλος ο κόσμος λέει ότι πρέπει να φύγουμε; Δεν υπάρχουν εύκολα δεδομένα. Οι μάχες και στα δύο κόμματα θα είναι μεγάλες, και ούτε για τους Ρεπουμπλικάνους ούτε για τους Δημοκρατικούς θα είναι εύκολες ιστορίες. Το πώς θα κριθεί αυτό το πράγμα εξαρτάται από το τι θα κάνει το κίνημα στην Αμερική και το τι θα κάνει το κίνημα παντού, από το πώς θα οργανώσουμε τη συνέχεια.

Φύλλια Πολίτη

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται

14 Νοέμβρη

Πάτρα

Αίθ. ΕΒΕ, Αράτου 21, 6μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλητής: **Λέανδρος Μπόλαρης,** *ιστορικός*

Βόλος

Θόλος

5-6.30μμ

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης

Ομιλητές:

Τάσος Αναστασιάδης, *Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης*

Στέλιος Λημνιός, *Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας*

7-8.30μμ

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Ομιλήτρια: **Χρίστος Αργύρης,** *γιατρός, ΓΣ ΑΔΕΔΥ*

Γιάννενα

Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας, Στοά Σαρκά, 5μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλήτρια: **Νίκη Αργύρη,** *ΣΕΚ*

21 Νοέμβρη

Ξάνθη

Εργατικό Κέντρο

5-6.30μμ

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης

Ομιλητής: **Κώστας Πίττας,** *Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο*

7-8.30μμ

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Ομιλήτρια: **Έλλη Πανταζοπούλου,** *ΣΕΚ*

22 Νοέμβρη

Θεσσαλονίκη

Εργατικό Κέντρο

12-1.30μμ

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης

Ομιλητές:

Πέτρος Κωνσταντίνου, *ΚΕΕΡΦΑ*

Γιάννης Κούτρας, *ΔΣ ΕΝΙΘ*

Συντονίστρια ***Τζένη Δεμιρτζίδου***

2-3.30μμ

STOP στο γενοκτονικό Ισραήλ-Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Ομιλητές:

Ευκλείδης Μακρόγλου, *δικηγόρος*

Τάσος Τσιούνης, *εργαζόμενος*

Συντονίστρια ***Δήμητρα Κομνιανού***

4-5.30μμ

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Ομιλητές:

Γιώργος Πίττας, *Εργατική Αλληλεγγύη*

Κώστας Τορπουζίδης, *δικηγόρος*

Συντονίστρια ***Ιωάννα Κατλαμούση***

27 Νοέμβρη

Ρέθυμνο

Κέντρο Νέων, 6.30μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλητές:

Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*

Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

28 Νοέμβρη

Χανιά

Εργατικό Κέντρο, 6.30μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλητές:

Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*

Από τη Θεωρία στην Πράξη

Κάθε συζήτηση του μονοήμερου συνδύασε πληροφόρηση, ανάλυση δεμένη με τη δράση και την εμπειρία των αγώνων μας.

Στη συζήτηση με τίτλο «Λένιν, Μπουχάριν - Ο Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού» ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω εξήγησαν γιατί η κλασική μαρξιστική θεωρία για τον ιμπεριαλισμό είναι το θεμέλιο όχι μόνο για αναλύσουμε τον σημερινό ιμπεριαλισμό αλλά και για τη στρατηγική της ανατροπής του. «Μία από τις πιο γνωστές ρήσεις του Λένιν είναι ότι χωρίς επαναστατική θεωρία δεν υπάρχει επαναστατικό κίνημα. Στο θέμα του ιμπεριαλισμού αυτό είναι το 'ουκ άνευ': να υπάρχει επαναστατική θεωρία, για να μπορέσει η εργατική τάξη να συγκρουστεί με το ίδιο το σύστημα και να απαλλαγούμε από τη φρίκη των πολέμων» ειπώθηκε εισηγητικά.

Τι σημαίνει αυτό για την περιοχή μας; Με αυτό ερώτημα καταπιάστηκαν στις εισηγήσεις στη συζήτηση «Οι υποϊμπεριαλισμοί και η Μέση Ανατολή», ο **Γιώργος Τσιάρας** δημοσιογράφος στην Εφημερίδα των Συντακτών και ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο. Η Ελλάδα «έχει τη δική της ατζέντα και στη Μέση Ανατολή» επισήμανε ο Γιώργος κάνοντας ξεχωριστή αναφορά στο εφοπλιστικό κεφάλαιο. Στη συνέχεια μίλησε για τον πόλεμο στην Υεμένη όπου «προβάλλονται οι τοπικοί υποϊμπεριαλισμοί, οι δυο ισχυρότεροι είναι η Σ. Αραβία και τα ΗΑΕ και από πίσω τους βέβαια οι ΗΠΑ και το Ισραήλ, αυτοί είναι οι πραγματικοί σπόνσορες του πολέμου, στον οποίο συμμετέχει η Ελλάδα με πολλούς τρόπους».

Ο Γ. Σηφακάκης ανέλυσε την ευρύτερη εικόνα των ανταγωνισμών στη Μ. Ανατολή και τη Δυτ. Ασία, την ενέταξε στις αλλαγές στον ιμπεριαλισμό στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα για να μιλήσει για τον αντιδραστικό ανταγωνισμό ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική άρχουσα τάξη και τα διεθνιστικά, αντιπολεμικά καθήκοντα της Αριστεράς.

Ένα τέτοιο κεντρικό καθήκον αποτυπώθηκε στον τίτλο μιας άλλης συζήτησης στο μονοήμερο: «Στοπ στο γενοκτονικό Ισραήλ, Λευτεριά στην Παλαιστίνη» με εισηγητές τον **Στ. Μιχαηλίδη** από την Εργατική Αλληλεγγύη και τον **Νεκτάριο Δαργάκη**, δημοσιογράφο. «ΗΠΑ και Ισραήλ έχουν καταλήξει σε χειρότερη θέση και σε μεγαλύτερη κρίση από εκεί που ξεκίναγαν πριν τρία χρόνια. Ξεκίναγαν με στόχο να τσακιστεί η αντίσταση και να αδειάσει η Γάζα. Τρία χρόνια μετά όχι μόνο κανένας από αυτούς τους στόχους δεν έχει επιτευχθεί, αλλά ακριβώς το αντίθετο», τόνισε ο Στέλιος.

Ο Νεκτάριος τόνισε ότι: «Αυτά δεν σημαίνουν ότι οι ΗΠΑ δεν θα συνεχίσουν να στηρίζουν το Ισραήλ, αλλά, όπως προαναφέραμε, το Ισραήλ πλέον αποτελεί πολιτικό βαρίδι που παίρνει μαζί του οποιονδήποτε τάσσεται με το μέρος του». «Έχουμε να κλιμακώσουμε με απεργίες για να σπάσουμε τη συνεργασία με το Ισραήλ, να ακυρώσουμε τα ξεπουλήματα στο ισραηλινό κεφάλαιο και νταλαβέρια σαν την Ασπίδα του Αχιλλέα, να ξεφορτωθούμε τον Μητσοτάκη κι αυτή θα είναι η καλύτερη βοήθεια στον Παλαιστινιακό λαό και την αντίστασή του», ήταν το συμπέρασμα.

Η «Αντίσταση στην Ευρώπη του πολέμου» ήταν το θέμα της συζήτησης που άνοιξαν ο **Λ. Μπόλαρης** συγγραφέας και η **Λίλιαν Μπουρίτη** από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Η αιχμή της ήταν ότι «άλλο Ουκρανία άλλο Παλαιστίνη». Ο πρώτος ομιλητής επιχειρηματολόγησε γιατί ο πόλεμος που έχει κοστίσει τόσο αίμα και καταστροφές είναι μια σύγκρουση ιμπεριαλισμών στο έδαφος της Ουκρανίας, μια χώρα που εδώ και έναν αιώνα τουλάχιστον είναι σταυροδρόμι των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Χρειάζεται να έχουμε αυτή την ανάλυση για να απαντήσουμε στην προπαγάνδα των κυβερνήσεων και των αρχουσών τάξεων που μας λένε ότι πρέπει να φορτωθούμε τα δισεκατομμύρια των εξοπλισμών, με περικοπές και φτώχεια, διαφορετικά τα ρωσικά τανκς θα φτάσουν στο Παρίσι.

Ανάλυση

Η Λίλιαν απάντησε στο άλλο μισό της προπαγάνδας της άρχουσας, ότι η πάλη για Λευτεριά στη Παλαιστίνη είναι «αντισημιτισμός». Εξήγησε ότι το σιωνιστικό κράτος είναι ένα κράτος εποίκων, μαντρόσκυλο του δυτικού ιμπεριαλισμού και γιατί, με βάση την ανάλυση του Λένιν για το δικαίωμα των καταπιεσμένων εθνών στην αυτοδιάθεση, στηρίζουμε την Παλαιστινιακή Αντίσταση χωρίς προϋποθέσεις.

Ο σεξισμός είναι κομμάτι των επιθέσεων των αρχουσών τάξεων και οι γυναίκες έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή της αντίστασης στο σύστημα της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και του πολέμου. Η συζήτηση με θέμα «Γυναίκες και Πόλεμος», με ομιλήτριες την **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρό μέλος του Γ.Σ της ΟΕΝΓΕ και την **Κατερίνα Θωίδου** δημοτική σύμβουλο Νίκαιας-Ρέντη ήταν γεμάτη από τους αγώνες και τις εμπειρίες αυτού του κινήματος. «Συχνά υποβαθμίζεται ο ρόλος που έπαιξαν οι γυναίκες στο εργατικό κίνημα, στο αντιπολεμικό κίνημα» είπε η Αργυρή για να συνεχίσει: «Οι επαναστάτριες της περιόδου γύρω από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο έδωσαν μάχες για να ξεκαθαρίσουν ταυτόχρονα και την ανάγκη για την κατάκτηση πολιτικών δικαιωμάτων για τις γυναίκες με όρους τάξης και όχι φύλου αλλά και την διεθνιστική στάση κατά της στήριξης των δικών τους αρχουσών τάξεων στον πόλεμο. Η Κλάρα Τσέτκιν του γερμανικού SPD και η Αλεξάνδρα Κολλοντάι που τελικά κερδήθηκε με τους Μπολσεβίκους έπαιξαν κεντρικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία».

«Οι γυναίκες έχουν διαδραματίσει τον πιο καθοριστικό ρόλο στην πάλη ενάντια στον πόλεμο, καταφέρνοντας να αλλάξουν την κοινωνία και τη θέση τους μέσα σε αυτήν, κερδίζοντας κατακτήσεις και δικαιώματα» ξεκίνησε την παρέμβασή της η Κατερίνα: «Αυτή η διαπίστωση δεν αφορά μόνο την ιστορία, αφορά το σήμερα. Αν μιλάμε για το πολιτικό χαστούκι που έφαγε ο Τραμπ μέσα από τις εκλογές της 3/11, που επιβεβαιώνει την κρίση της ηγεμονίας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και που είναι ο καρπός των αγώνων από τα κάτω, πρέπει να θυμίσουμε ότι τον δρόμο τον άνοιξαν οι γυναίκες».

Λ.Μ.

5/2, Αθήνα. Διαδήλωση για τη δολοφονία προσφύγων στη Χίο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες –στη φυλακή οι Πλεύρηδες

Δεν έχουν τέλος οι δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων στη θάλασσα από τη θανατοπολιτική των κλειστών συνόρων. Στο επίκεντρο το τελευταίο διάστημα βρίσκεται η Κρήτη όπου καθημερινά ξεβράζονται βάρκες με νεκρούς ανθρώπους, άντρες, γυναίκες και παιδιά. Η κυβέρνηση της ΝΔ και ο φασίστας υπουργός Μετανάστευσης Πλεύρης είναι εξ ολοκλήρου υπεύθυνοι και για αυτά τα εγκλήματα.

Τουλάχιστον 22, ανάμεσά τους μια γυναίκα με το παιδί της, είναι οι νεκροί μέσα σε λιγότερο από 48 ώρες σε δύο περιστατικά στα νότια του νησιού. Στο πρώτο, βραδινές ώρες της 7ης Νοέμβρη, ανοιχτά των Καλών Λιμένων στο Ηράκλειο, οκτώ άνθρωποι ανασύρθηκαν νεκροί μέσα από βάρκα με 28 ακόμα επιβαίνοντες. Στο δεύτερο, ξημερώματα της 9ης Νοέμβρη, δεκατρείς άνθρωποι περισυνελέγησαν νεκροί και 18 διασώθηκαν μέσα σε βάρκα στην ίδια περιοχή. Ένας ακόμα κατέληξε αργότερα στο νοσοκομείο.

Ο αριθμός των νεκρών είναι μεγαλύτερος. Σύμφωνα με τους διασωθέντες του πρώτου περιστατικού, δύο ακόμα άτομα είχαν πέσει στη θάλασσα τις προηγούμενες ώρες και παραμένουν αγνοούμενοι. Οι θάνατοι προήλθαν από την εξάντληση, την έλλειψη νερού και φαγητού, τις αναθυμιάσεις καυσίμων.

Είχε προηγηθεί το πρωί της 7ης Νοέμβρη ο εντοπισμός ανδρικής σορού σε παραλία της νήσου Χρυσής στην Ιεράπετρα, που συνδέεται με πιθανό ναυάγιο στην περιοχή λίγες μέρες νωρίτερα. Όπως αναφέρουν όλα τα δημοσιεύματα, νεαρός από το Μπαγκλαντές είχε κολυμπήσει στην ακτή και είχε μιλήσει για βάρκα με τουλάχιστον 60 άτομα, η οποία ουδέποτε ευρέθη. Δύο ακόμα σοροί εντοπίστηκαν στη Γαύδο το απόγευμα της 9ης Νοέμβρη.

Οι νέοι θάνατοι προστίθενται στους δώδεκα που είχαν σημειωθεί σε δύο ναυάγια σε Λέσβο και Σάμο στις 19 Οκτώβρη, ύστερα από καταδιώξεις του λιμενικού. Στην πρώτη περίπτωση με τους οκτώ νεκρούς, το λιμενικό συνέλαβε δύο εκ των διασωθέντων, ηλικίας 28 και 16 ετών, κατηγορώντας τους ως διακινητές. Ενώ σε όλες τις ανακοινώσεις του τις τελευταίες μέρες για τις βάρκες που φτάνουν στην Κρήτη, υπάρχουν αντίστοιχες συλλήψεις “διακινητών” ηλικίας 16, 17, 19 χρονών.

Αυτή είναι πάντα η συνέχεια του εγκλήματος. Δεν φτάνει που η πολιτική της Ευρώπης-Φρούριο αναγκάζει μαζικά ανθρώπους να μπαίνουν σε σαπιοκάραβα και να διακινδυνεύουν τη ζωή τους, με πολλούς να μην τα καταφέρνουν, έρχεται μετά το λιμενικό -που συχνά έχει προκαλέσει το ίδιο θανατηφόρα ναυάγια εκτελώντας παράνομες επαναπροωθήσεις- να συλλάβει ακόμα και ανήλικους, φορτώνοντάς τους ένα σωρό κατηγορίες και μαζί πολλά χρόνια φυλακή.

Κι αυτό ενώ όλοι γνωρίζουν πολύ καλά ότι στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων οι πραγματικοί διακινητές είτε δεν μπαίνουν στη βάρκα είτε την εγκαταλείπουν πολύ νωρίς. Αφήνουν τον κόσμο αβοήθητο στη μέση του πελάγους με κάποιον ή κάποιους εκ των θυμάτων να αναλαμβάνουν αναγκαστικά το τιμόνι, όπως έχει αποδειχτεί σε πλήθος δικαστικών αποφάσεων.

Συνθήκες

Η αύξηση των αφίξεων στην Κρήτη τις τελευταίες βδομάδες αντιμετωπίζεται από κυβέρνηση, τοπικές αρχές και μεγάλα ΜΜΕ με μπόλικο ρατσισμό και κινδυνολογία. Φράσεις όπως «απόβαση», «εφόρμηση», «ανεξέλεγκτη εισβολή», «ασφυξία» έχουν κάνει ξανά την εμφάνισή τους, ενώ η τύχη των διασωθέντων είναι η διαμονή σε άθλιους χώρους και συνθήκες, όπως στο παλιό Ψυγείο του λιμανιού στο Ηράκλειο ή στις αποθήκες του Δήμου Ιεράπετρας, στοιβαγμένοι, κάτω από υπόστεγα και καρότσες, εκτεθειμένοι στο κρύο και τη βροχή.

Όσο για τον Πλεύρη, ετοιμάζει νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως στους Αθανάτους στο Ηράκλειο. Αντί για στέγη, τροφή και κάθε είδους στήριξη σε ανθρώπους που γλύτωσαν από το θάνατο, θέλει να τους μαντρώσει σε κολαστήρια τύπου Σιντικής και ύστερα να ξεκινήσει τις διαδικασίες των απελάσεων. Όπως υπερηφανεύτηκε στην τελευταία τηλεοπτική του συνέντευξη, οι επιστροφές έχουν ξεπεράσει τις 6.000 από την αρχή του χρόνου, αριθμός μεγαλύτερος από όσες έγιναν ολόκληρο το 2025.

Παράλληλα ανακοίνωσε ότι τα ρατσιστικά σχέδια για στρατόπεδα συγκέντρωσης εκτός ΕΕ, όπου θα μεταφέρονται πρόσφυγες και μετανάστες που δεν είναι δυνατή η άμεση απέλαση στη χώρα καταγωγής τους, προχωρούν κανονικά. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η υπεράσπιση της “εθνικής κυριαρχίας” απέναντι στο τουρκολιβυκό μνημόνιο, στην κύρωση του οποίου αποδίδει τις αυξημένες ροές.

Ο μόνος που μπορεί να σταματήσει αυτή τη δολοφονική πολιτική είναι το αντιρατσιστικό κίνημα. Το αίτημα για «σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά» γίνεται πιο επιτακτικό από ποτέ.

Λένα Βερδέ

ΚΕΕΡΦΑ

Από το Πολυτεχνείο στις 12 Δεκέμβρη

Κάλεσμα για ένα μαζικό αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό Πολυτεχνείο απευθύνει η ΚΕΕΡΦΑ, οργανώνοντας ανοιχτή εκδήλωση στον ιστορικό χώρο της εξέγερσης την Κυριακή 15 Νοέμβρη, 1μμ.

Ομιλητές θα είναι: **Κώστας Παπαδάκης**, συνήγορος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, **Δημήτρης Ζώτος**, φοιτητής στην κατάληψη του Πολυτεχνείου του ‘73, **Νίκος Μανιός**, Γ.Γ. του ΣΦΕΑ 1967-1974, εκπαιδευτικός του Αντιφασιστικού Δίκτυο Παιδείας, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Συντονίζει η Μαριάνα Σπυριδάκη, φοιτήτρια ΦΛΣ ΕΚΠΑ.

Η πορεία του Πολυτεχνείου θα είναι το κρίσιμο σκαλοπάτι και για το μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με κοινότητες μεταναστών, συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, φορείς και συλλογικότητες στις 12 Δεκέμβρη, απαιτώντας να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια δολοφονικών επιθέσεων που σχεδιάζει ο Κασιδιάρης απέναντι από το ΑΤ Ομόνοιας, αλλά και να σταματήσουν οι ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης που θρέφουν τους φασίστες.

Η μάχη απλώνεται καθημερινά σε χώρους, πόλεις και γειτονιές. Μετά την Ελευσίνα, το Περιστέρι, το Μεταξουργείο, το Νέο Ηράκλειο, τη Θεσσαλονίκη, όπου χιλιάδες βρήκαν στους δρόμους ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις και προκλήσεις, την περασμένη εβδομάδα ήταν η σειρά της Πάτρας να στείλει μαζικό αντιφασιστικό μήνυμα. Η ενωτική διαδήλωση που έγινε την επόμενη κιόλας μέρα του χτυπήματος σε βάρος αγωνίστριας μαθήτριας έδειξε ότι οι νεοναζί μαχαιροβγάλτες δεν θα περάσουν πουθενά.

Αντίστοιχο μήνυμα ήρθε και από την ΕΡΤ, μετά την εμφάνιση του καταδικασμένου χρυσαυγίτη Παναγιώτη Ηλιόπουλου στην εκπομπή Newsroom στο ERTnews τη Δευτέρα 2 Νοέμβρη. Παρά τις προσπάθειες Μητσοτάκη όλα τα τελευταία χρόνια να μετατρέψει τη δημόσια ραδιοτηλεόραση σε κυβερνητικό κανάλι χωρίς αντιστάσεις και μαχητικό συνδικαλισμό, οι εργαζόμενοι απάντησαν άμεσα και δυναμικά σε αυτή την πρόκληση.

Η **ΠΟΣΠΕΡΤ** έστειλε εξώδικο στη Διοίκηση την επόμενη κιόλας μέρα, απειλώντας με στάσεις εργασίας την ώρα της εκπομπής που φιλοξένησε τον χρυσαυγίτη ως δήθεν “θύμα” της ΜΚΟ Παδική Χαρά, ενώ και οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι των εργαζόμενων στο ΔΣ της ΕΡΤ, **Γιάννης Δάρρας** και **Μανώλης Παπανικήτας**, κυκλοφόρησαν ανακοίνωση που απαιτούσε εξηγήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν να αναγκαστεί η Διοίκηση να αναστείλει επ’αόριστον την εκπομπή και να βάλει στον πάγο τον δημοσιογράφο και παρουσιαστή της Γ. Σιαδήμα μαζί με τους υπεύθυνους για τα θέματά της.

Οργισμένη αντίδραση

Με την οργισμένη τους αντίδραση οι εργαζόμενοι έδειξαν το αντιφασιστικό κεκτημένο στο χώρο, που χρονολογείται από το 2012-13 όταν η ΠΟΣΠΕΡΤ απεργούσε τις ώρες των ομιλιών μίσους του Μιχαλολιάκου και των άλλων χρυσυγιτών αρνούμενη να τους νομιμοποιήσει. Αλλά δεν περιορίστηκαν εκεί. Ανέδειξαν τις ευθύνες της Διοίκησης κόντρα στις δικαιολογίες της για “αβλεψία” λόγω της “πίεσης της δουλειάς” και άνοιξαν καθαρά το ζήτημα των συνθηκών εργασίας και την κόντρα με τις κυβερνητικές επιλογές.

«Η αντίδραση της Διοίκησης που κάνει λόγο για “καταιγισμό θεμάτων”, για “πίεση χρόνου” και άλλες τέτοιες ανοησίες, είναι εξοργιστική», έγραψε στην ανακοίνωσή της η ΠΟΣΠΕΡΤ. «Οι όποιες ατομικές ευθύνες δεν απαλλάσσουν τη διοίκηση και τη δημοσιογραφική ιεραρχία από τις δικές τους. Η λογοδοσία πρέπει να φτάσει σε όσους επιλέγουν τα στελέχη, καθορίζουν τις προτεραιότητες και αποφασίζουν πώς λειτουργεί ο ενημερωτικός τομέας», έγραψαν οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων, θυμίζοντας και τη μάχη ενάντια στο “μαύρο” των Σαμαροβενιζέλων το 2013.

Με αυτή τη δυναμική η ΚΕΕΡΦΑ καλεί στο Πολυτεχνείο και τις 12 Δεκέμβρη. Το «Ποτέ ξανά φασισμός» συνεχίζει να είναι πλειοψηφικό ρεύμα στους εργαζόμενους και τη νεολαία και θα ακουστεί δυνατά και στους δύο αγωνιστικούς σταθμούς.

ΠΑΤΡΑ

Τσακίστε τους φασίστες

ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ, ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ, Τσάκισε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά.

Την Τετάρτη 4 Νοεμβρίου στις εργατογειτονιές των Ζαρουχλέικων της Πάτρας, εργαζόμενοι, φοιτητές, μαθητές έδωσαν δυναμική και μαζική απάντηση στην προκλητική επίθεση, που έγινε το βράδυ της Τρίτης 3 Νοεμβρίου, από φασιστική συμμορία, με στόχο μαθήτρια του 8ου Λυκείου, μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών Πάτρας και της ΚΝΕ, έξω από το σπίτι της στα Ζαρουχλέικα, προκαλώντας και τον τραυματισμό 8 ατόμων.

Η επίθεση κλιμακώθηκε όταν η αρχική ομάδα ενισχύθηκε απο μπράβους που ήρθαν με αυτοκίνητα. Οι καταγγελίες αναφέρουν ότι οι επιτιθέμενοι χρησιμοποίησαν σιδερογροθιές και μαχαίρια εναντίον της μαθήτριας, μελών της οικογένειάς της και φίλων της (μαθητών και φοιτητών) που έσπευσαν να την υπερασπιστούν. Η συγκεκριμένη μαθήτρια δεχόταν φραστικές απειλές και εκφοβισμό σε παρακείμενη πλατεία τις προηγούμενες ημέρες λόγω της πολιτικής και μαθητικής της δράσης.

Στο ένα από τα αυτοκίνητα αργότερα ανάμεσα σε σιδερογροθιές και μαχαίρια βρέθηκε και ένα πιστόλι τοκάρεφ. Η αστυνομία προκλητικά συνέλαβε τους τραυματίες αντιφασίστες και μίλησε για συμπλοκή νεαρών για προσωπικούς λόγους, χρησιμοποιώντας το ότι κάποιοι ανάμεσα στους επιτιθέμενους ήταν Ρομά.

Η προσπάθεια των φασιστών να δυναμώσουν την παρουσία τους στα σχολεία και τις γειτονιές της Πάτρας είναι καιρό τώρα εμφανή. Προκλητικά συνθήματα στις γιορτές του Πολυτεχνείου, χαιρετισμοί ναζιστικοί στην 28η Οκτωβρίου, βεβήλωση με ναζιστικά συνθήματα του μνημείου του Νίκου Τεμπονέρα κλπ. Μάλιστα στο ίδιο σημείο, στην ίδια γειτονιά είχε υπάρξει ξανά αντιφασιστική κινητοποίηση.

Ενωτική απάντηση

Αυτή η θρασύτατη δολοφονική πρόκληση πήρε μια μεγάλη ενωτική μαζική απάντηση από όλους και όλες μας. Η αντιφασιστική Πάτρα ξεσηκώθηκε. Από δεκάδες συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, φορείς υπήρξαν ψηφίσματα καταγγελίας και καλέσματα στο συλλαλητήριο. Η ΚΕΕΡΦΑ και το ΣΕΚ μαζί με όλες τις οργανώσεις της Αριστεράς και την Κίνηση υπεράσπισης δικαιωμάτων μεταναστών κάλεσαν στην κινητοποίηση.

Το απόγευμα της Τετάρτης ένα μεγάλο αντιφασιστικό ποτάμι πλημμύρισε την κεντρική πλατεία των εργατικών κατοικιών Ταραμπούρα, στα Ζαρουχλέικα. Χιλιάδες αντιφασίστες με μπροστά τα πανό του Εργατικού Κέντρου

4/11, Αντιφασιστική απάντηση στα Ζαρουχλέικα Πάτρας. Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας

και άλλων συνδικάτων, μαζί φοιτητικοί σύλλογοι, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς και αναρχικές πρωτοβουλίες, βαδίσαμε ενωμένοι στους δρόμους της γειτονιάς.

Φωνάξαμε συνθήματα ενάντια στους φασίστες, αλλά και την κυβέρνηση που με την ρατσιστική δολοφονική ατζέντα της κανονικοποιεί και νομιμοποιεί τους φασίστες, κάνοντας ξεκάθαρο ότι δεν θα αφήσουμε να ξεμυτίσουν, στην πόλη του δολοφονημένου καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα, οι μαχαιροβγάλτες του κάθε Κασιδιάρη. Ούτε στην Πάτρα ούτε πουθενά!

Γιάννης Αγγελόπουλος

Μαθητές, φοιτητές μαζί στον αγώνα

Φοιτητές/ριες, μαθητές/ριες και εκπαιδευτικοί διαδήλωσαν μαζικά στο κέντρο της Αθήνας στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 5 Νοέμβρη.

Το συλλαλητήριο οργανώθηκε σε σύνδεση με τις μεγάλες κινητοποιήσεις νεολαίας κι εργαζομένων που γίνονται στη Γαλλία, ημέρα Γενικής Απεργίας. Με στάση εργασίας συμμετείχε η ΟΛΜΕ.

Μαζί με τις διεκδικήσεις για ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας, χρηματοδότηση, προσλήψεις και αντίσταση στις αντιεκπαιδευτικές επιθέσεις, η διαδήλωση είχε έντονα αντιφασιστικά χαρακτηριστικά, ειδικά μετά τη φασιστική επίθεση στην Πάτρα την Τρίτη 3 Νοέμβρη.

Αντίστοιχο ήταν και το αντιπολεμικό στίγμα στα πανό και τα συνθήματα με πιο χαρακτηριστική την παρουσία των μαθητών/ριών της Γκράβας με σύνθημα "Μια φρεγάτα αξίζει όσο όλη η Γκράβα".

"Εμπρός για καταλήψεις κι απεργίες – Λεφτά για την Παιδεία κι όχι για τον πόλεμο" ήταν το σύνθημα των φοιτητών/ριών της Φιλοσοφικής Αθήνας.

Οι φοιτητές/ριες του ΣΕΚ στις Σχολές καλούσαν σε κλιμάκωση με καταλήψεις εν όψει του τριημέρου του Πολυτεχνείου και σε μαζική συμμετοχή στην Πανεργατική Απεργία της 25ης Νοέμβρη, ενώ μοιράστηκε μαζικά το πρόγραμμα των συζητήσεων που οργάνωσε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα την Κυριακή 8 Νοέμβρη στο Πάντειο με τίτλο "Ιμπεριαλισμός – Περίοδος πολέμων κι επαναστάσεων".

Σ.Μ.

Είναι κακές οι υποδομές στο σχολείο, δεν έχουμε φιλόλογο εδώ και δύο μήνες και μας λένε δεν θα έρθει για άλλους δύο μήνες περίπου. Δεν έχουμε αρκετές αίθουσες και αναγκάστηκαν να πάρουν ένα κομμάτι του διαδρόμου και να το μετατρέψουν σε αίθουσα. Οι τάξεις μας ακόμη είναι σε κοντέϊνερ.

Τα λεφτά όμως αντί να δίνονται στα σχολεία μας δίνονται στον πόλεμο και σε πολεμικά αεροσκάφη. Χρειάζεται επίσης να αντιμετωπίσουμε τον ρατσισμό με δράσεις σε κάθε σχολείο.

Είδαμε τι έγινε στη Γαλλία, είδαμε ότι είχε συγκέντρωση και ήρθαμε εδώ μήπως γίνει κάτι παρόμοιο. Πρέπει να συνεχίσουμε, να βγαίνει στο δρόμο παραπάνω κόσμος κάθε φορά, να κάνουμε αποχές στα σχολεία και καταλήψεις.

Αλέξανδρος, Βαλέριος, Μαρίνος,
μαθητές στο 1ο Λύκειο Φιλαδέλφειας

5/11, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Είμαστε κι εμείς εδώ σαν Σύλλογος με απόφαση για την πορεία, απέναντι στα μέτρα που φέρνει η Νέα Δημοκρατία για τα πανεπιστήμια, που θέλει να τα ερημώσει εντελώς, να διαλύσει κάθε κεκτημένο που υπάρχει μέσα στις σχολές μας.

Πριν ξεκινήσει η πορεία περικυκλώθηκαν οι φοιτητές με σκοπό να μην τους αφήσουν να φτάσουν στο σημείο της προσυγκέντρωσης που ήταν δημοσιευμένη και υπήρχαν αποφάσεις από δεκάδες Φοιτητικούς Συλλόγους για συμμετοχή σε αυτή.

Εμείς από τη μεριά μας διαδηλώνουμε και σήμερα και κάνουμε ξεκάθαρο ότι βαδίζοντας προς τη 53η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου θα στείλουμε το μήνυμα ότι η νεολαία μαζί με το λαό θα συνεχίσει να μπαίνει αγκάθι στα σχέδια τους. Την Τρίτη 10 Νοέμβρη προχωράμε σε γενική συνέλευση, όπου θα συζητήσει ο Σύλλογός μας την οργάνωση του τριημέρου.

Βασιλική Στεφάνου,
φοιτήτρια στους Πολιτικούς Μηχανικούς ΕΜΠ

Ήρθαμε για να διεκδικήσουμε την Παιδεία που πάντα δικαιούμαστε αλλά ποτέ δεν μας δόθηκε. Το παλιό μου σχολείο δεν είχε λεωφορείο και φτιαγμένα πεζοδρόμια. Τα παιδιά δεν μπορούσαν να πάνε σχολείο και να νιώθουν οι γονείς τους ότι είναι μία χαρά.

Στο δημοτικό που πήγαινα το κτήριο είχε χαλάσει και δεν το έχουν φτιάξει από το 2020. Πρέπει να αγωνιστούμε μέχρι να καταλάβει το υπουργείο ότι δεν θα σταματήσουμε μέχρι να γίνει αυτό που πρέπει.

Γεωργία, *μαθήτρια*

Κατεβήκαμε για τις σχολές που επιβάλλεται η ιδιωτικοποίησή τους και αυταρχικά μέτρα από την κυβέρνηση χωρίς κανείς να μας ρωτάει.

Η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική της διαλύει τις σχολές μας, και ανοίγει το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Το ΠΑΔΑ είμαστε μία σχολή που δεν έχουμε εστίες, τα νοίκια έχουν πάει στον ουρανό, οι φοιτητές δεν μπορούν να ζήσουν τη ζωή τους όπως κάποτε τη ζούσαν. Χρειάζεται να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά στις σχολές για να παλέψουμε αυτήν την κατάσταση.

Γιώργος Μυλωνάς,
φοιτητής στο ΠΑΔΑ

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΚΥΖΗ
καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλητής: Βασίλης Καλαμπόγιας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Βραζιλιάνα, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Στην ίδια μας την χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Καφέ Ζάτοπεκ, 6μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Στην ίδια μας την χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Για την Αριστερά που ξέρει τι θέλει και πώς μπορεί να το πετύχει
Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Στην ίδια μας την χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΑΤΗΣΙΑ
σινέ Ατενέ, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΓΑΛΑΤΣΙ
Καφέ Sawadee (Ταϋγέτου 107), 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΚΥΨΕΛΗ
Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης Φωκίωνος Νέγρη, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Καφέ ΦΡΑΟΥ, (Φειδίου), 6.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΘΗΣΕΙΟ
Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο αγώνας για να πάψει η Υγεία να είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Μπάμπης Στυλιαράς

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Σύλλογος Ιμβρίων, 8μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση;
Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Sloth cafe, 8.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Καφέ Ταρτούφος, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Σερβία: Γκρέμισαν τον Βούτσιτς - Η μάχη συνεχίζεται
Ομιλητής: Ιάσωνας Παπαδάτος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Στέκι Αριστερής Κίνησης, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Μητσοτάκη, η ήττα του Τράμπ σε περιμένει
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΑΙΓΑΛΕΩ
Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Μητσοτάκη, η ήττα του Τράμπ σε περιμένει
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πλατεία Αγίων Αναργύρων, καφέ Kon Leo 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Χούθι, ο νέος εφιάλτης του Τράμπ
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης
●ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Γενική Απεργία 25 Νοέμβρη: Να ξηλώσουμε την κυβέρνηση του κέρδους και του πολέμου
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου,7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλήτρια: Ουρανία Πατέλη
●ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Γενική Απεργία 25 Νοέμβρη: Να ξηλώσουμε την κυβέρνηση του κέρδους και του πολέμου
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Δημήτρης Ανδρονικίδης
●ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Γενική Απεργία 25 Νοέμβρη: Να ξηλώσουμε την κυβέρνηση του κέρδους και του πολέμου
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τζιμάνη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο 2026, Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
●ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Γαλλία: Ένας νέος Μάης του '68
Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηαντωνίου

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο 2026, Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλητής: Σπύρος Παπακώστας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Ο παγκόσμιος Μάης του '68
Ομιλήτρια: Ανύσια Τζονιού

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Καφέ Poeta, 8μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Αντώνης Καρολίδης

ΚΑΜΑΡΑ
Καφέ «Κάρμα», 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ- ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Καφέ Teddy Boys, Μπότσαρη και Παπαναστασίου, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομιανού

ΞΑΝΘΗ
καφέ Φίλοιστρον, 8μμ
●ΤΕΤΑΡΤΗ 11/11
Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός. Από την εξέγερση του '73 στις επαναστάσεις του σήμερα
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΧΑΝΙΑ
Καφέ Μίνωος, 5.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης
●ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Γενική Απεργία 25 Νοέμβρη: Να ξηλώσουμε την κυβέρνηση του κέρδους και του πολέμου
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά

ΡΕΘΥΜΝΟ
Καφενείο Κουκλάκια, 7.30μμ
●ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλήτρια: Ειρήνη Τσούτσουρα
●ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Γενική Απεργία 25 Νοέμβρη: Να ξηλώσουμε την κυβέρνηση του κέρδους και του πολέμου
Ομιλήτρια: Βάσω Λίπα

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 12/11
ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/11
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Μάρκετ Ιν, Πλ. Γαρδένιας 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή Αργυρουπόλεως 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/11
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος, "Κελάρι" 12μες
ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματάς 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 12μες
Ν.ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν. Σμύρνης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μες
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μες
Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μες
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβώλου 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Παπάζογλου 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ.Νικολάου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατικη αλληλεγγυη
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Οι φετινές πορείες για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου θα γίνουν μέσα σε μια καταιγίδα από φοιτητικές, μαθητικές και εργατικές απεργιακές κινητοποιήσεις –από τα συλλαλητήρια σεισμό σε πανεπιστήμια και σχολεία στις 21 Οκτώβρη και την αντιπολεμική απεργία που έκλεισε τα λιμάνια στις 30 Οκτώβρη μέχρι το συλλαλητήριο για την κατοικία στις 11 Νοέμβρη και την πανεργατική γενική απεργία που ακολουθεί στις 25 Νοέμβρη. Παίρνουν έμπνευση από το καθημερινό «μετεωρολογικό δελτίο» των θυελλωδών ανέμων της νεολαιίστικης και εργατικής έκρηξης που σαρώνουν τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ισπανία, ολόκληρο τον πλανήτη. Γιατί οι πορείες του Πολυτεχνείου είναι –και ήταν πάντα– κομμάτι του παγκόσμιου κινήματος των «από κάτω» ενάντια στο σύστημα που δολοφονεί με τον πόλεμο, τον ρατσισμό, τη φτώχεια, την καταστολή, την καταπίεση, την εκμετάλλευση.

Η εξέγερση της Ταϋλάνδης εμπνέει τους εξεγερμένους στο Πολυτεχνείο. Φωτό: Βασίλης Καραγεώργος

Η Ταϋλάνδη της εξέγερσης

Το ίδιο το Πολυτεχνείο δεν ήταν ένα απομονωμένο ελληνικό γεγονός. Βρέθηκε στην καρδιά ενός κύκλου αποσταθεροποίησης του παγκόσμιου καπιταλισμού και ριζοσπαστικοποίησης των εργατών και της νεολαίας. Ενός συνδυασμού που σήμερα είναι ακόμη πιο εκρηκτικός. Η εξέγερση του Νοέμβρη 1973 πήρε την σπίθα της φωτιάς που απλώθηκε από τον μακρόσυρτο Μάη του ’68 και το αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ, πήρε το μήνυμα της εξέγερσης από τα ιταλικά εργοστάσια ως τη Σαϊγκόν και την Ταϋλάνδη.

Το πλακάτ με τη λέξη Ταϋλάνδη και τον αγκυλωτό σταυρό στην κρεμάλα στην πύλη του Πολυτεχνείου είναι μια από τις πιο γνωστές φωτογραφίες της εξέγερσης του Νοέμβρη. Τι σχέση είχε, όμως, η μακρινή αυτή χώρα, το παλιό «εξωτικό» Σιάμ, με την εξέγερση; Η απάντηση είναι άμεση και την έδινε συνοπτικά ο τίτλος ενός ρεπορτάζ της εφημερίδας Τα Νέα στις 15 Οκτώβρη 1973: «Ανετράπη η στρατιωτική κυβέρνηση στην Ταϋλάνδη. Εκατοντάδες νεκροί και τραυματίες». Ένα μήνα μόλις πριν την κατάληψη του Πολυτεχνείου, μια μαζική εξέγερση ανέτρεψε τη χούντα εκεί. Ήρθε η σειρά της χούντας των συνταγματαρχών κι εδώ, ήταν το μήνυμα.

Ο στρατός είχε τον έλεγχο στην πολιτική της Ταϋλάνδης από το 1932. Στην «επανάσταση του 1932» ψαλίδισε τις εξουσίες του βασιλιά και άνοιξε το δρόμο για την ανάπτυξη του καπιταλισμού στη χώρα. Από το 1957 μια στρατιωτική κυβέρνηση πήρε άμεσα στα χέρια της την εξουσία. Όλα τα πολιτικά κόμματα απαγορεύτηκαν, επιβλήθηκε λογοκρισία σε όλα τα έντυπα, έγιναν μαζικές συλλήψεις και η καταστολή κάθε κινητοποίησης έγινε ο κανόνας. Ο στρατάρχης **Σαρίτ** που αυτοχρίστηκε πρωθυπουργός, στην προσπάθειά του να βρει στήριγμα στην εξουσία του, παραχώρησε στο βασιλιά πολλά από τα τελετουργικά προνόμια που είχε χάσει. Στον χαιρετισμό μπροστά στη βασιλική οικογένεια έπρεπε να ακουμπήσεις το κεφάλι στο έδαφος. Όταν ο Σαρίτ πέθανε το 1963, η χούντα συνέχισε την εξουσία της με επικεφαλής τον στρατάρχη **Θανόμ**.

Η δεκαετία του 1960 ήταν η περίοδος των μεγάλων κινημάτων και εξεγέρσεων, του Μάη του ’68. Ο αγώνας στο Βιετνάμ έδινε έμπνευση στους αγωνιστές και τις αγωνίστριες μιας νέας Αριστεράς που γεννιόταν σε όλο τον κόσμο. Και αυτή η έμπνευση και ο ριζοσπαστισμός επέστρεφαν στην Ταϋλάνδη. Φορείς τους ήταν αρχικά φοιτητές και φοιτήτριες που είχαν σπουδάσει σε δυτικά πανεπιστήμια. Αλλά αυτές οι ιδέες απλώνονταν με ταχύτητα σε όλο τον φοιτητικό πληθυσμό. Ο αριθμός όσων παρακολουθούσαν την τριτοβάθμια εκπαίδευση είχε εκτιναχθεί από 15 χιλιάδες το 1961 σε 50 χιλιάδες το 1972. Και η σύνθεση του φοιτητικού σώματος είχε αλλάξει: τα παιδιά των πιο φτωχών και των εργατών άρχισαν να γεμίζουν τα αμφιθέατρα.

Αναταραχή

Η αναταραχή δεν περιοριζόταν στα πανεπιστήμια. Μια νέα εργατική τάξη είχε μεγαλώσει στις πόλεις, στα εργοστάσια, στα γιαπιά που ξεφύτρωναν σε συνθήκες «οικονομικού οργασμού». Μια τάξη με ελπίδες για μια καλύτερη ζωή και οργή για τους χαμηλούς μισθούς, τον πληθωρισμό, την απουσία δικαιωμάτων. Στους εννιά μήνες που προηγήθηκαν της εξέγερσης του Οκτώβρη ξέσπασαν τουλάχιστον 40 απεργίες με εμβληματική τη νικηφόρα απεργία στην Εταιρεία Χαλυβουργίας που διήρκεσε ένα μήνα. Η νίκη της οφειλόταν στο κίνημα συμπαράστασης που οργάνωσαν τα «ανεπίσημα» δίκτυα και επιτροπές σε χώρους δουλειάς.

Η χούντα είχε πρόβλημα να αντιμετωπίσει τη ριζοσπαστικοποίηση των φοιτητών. Τον Οκτώβρη του 1973 ο στρατός δοκίμασε να παίξει το χαρτί της πυγμής. ’Εντεκα πανεπιστημιακοί και φοιτητές συλλαμβάνονται επειδή μοίραζαν φυλλάδια που απαιτούσαν δημοκρατικό σύνταγμα. Σε υπεράσπισή τους ξεσπάνε οι πρώτες μεγάλες διαδηλώσεις. Η χούντα κάνει την επιλογή να στείλει φαντάρους και τανκς, ανοίγοντας πυρ κατά των φοιτητών. Το αποτέλεσμα ήταν οι φοιτητικές διαδηλώσεις να μετατραπούν σε μαζική εξέγερση. Ο κόσμος που πήγαινε στη δουλειά του με το λεωφορείο κατέβαινε στο μέσο της διαδρομής για να ενωθεί με τις διαδηλώσεις.

Οι δυνάμεις καταστολής φάνηκαν απροετοίμαστες για μια τέτοια αντίσταση. Οχήματα του στρατού και πυροσβεστικά πέρασαν στα χέρια των φοιτητών. Κυβερνητικά κτίρια δέχθηκαν επίθεση και άρχισαν να φλέγονται. Με τη βενζίνη από τα «κατασχεμένα» οχήματα πυρπολήθηκαν κάποια από τα πιο μισητά αστυνομικά τμήματα.

Στις 13 Οκτώβρη το κέντρο της Μπανγκόκ, της πρωτεύουσας, βούλιαξε από μισό εκατομμύριο διαδηλωτές και διαδηλώτριες. Ήταν η μεγαλύτερη πολιτική διαδήλωση στην ιστορία της χώρας και μια από τις μεγαλύτερες στον κόσμο. Οι επιθέσεις της αστυνομίας με δακρυγόνα και όλα τα σύνεργα της καταστολής απέτυχαν: οι συγκρούσεις απλώθηκαν σε όλη την πόλη.

Την επόμενη μέρα ήρθε η κορύφωση. Περίπου 200 χιλιάδες διαδηλωτές κατευθύνθηκαν στο Παλάτι απαιτώντας «άμεσο διάλογο» με τον βασιλιά. Κι ο στρατός βγήκε στους δρόμους με τα τανκς και τα πολυβόλα για να διαλύσει το πλήθος ενώ επίλεκτες μονάδες αλεξιπτωτιστών εκκένωναν το Πανεπιστήμιο Θαμασάτ, το προπύργιο των πιο μαχητικών τάσεων του φοιτητικού κινήματος.

Αυτό που ακολούθησε ήταν μια σφαγή. Οι φωτογραφίες δείχνουν στρατιώτες με ασφυξιογόνες μάσκες να ανοίγουν πυρ κατά βούληση στον κόσμο και τανκ να πολυβολούν τα πλήθη. Η επίσημη καταμέτρηση μιλάει για 77 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Αλλά αυτό δεν ήταν το τέλος. Αντίθετα, τα πλήθη των διαδηλωτών ανασυντάσσονταν, περνούσαν στην αντεπίθεση. Μια ομάδα σπουδαστών, οι «Κίτρινες Τίγρεις» πήραν ένα όχημα της πυροσβεστικής και το μετέτρεψαν σε ένα τεράστιο φλογοβόλο με το οποίο έκαψαν ένα κεντρικό αστυνομικό τμήμα. Είχαν την τεχνογνωσία, οι περισσότεροι ήταν σπουδαστές τεχνικών σχολών και αποβλημένοι από τη σχολή πυροσβεστικής και αστυνομίας.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση ο βασιλιάς **Μπουμιπόλ** αναγκάστηκε σε υποχώρηση. Ανακοίνωσε ότι ζήτησε από τον στρατηγό Θανόμ να παραιτηθεί από την πρωθυπουργία, βάζοντας στη θέση του τον συντηρητικό μεν, αλλά συμπαθή στις φοιτητικές μάζες πρύτανη του πανεπιστημίου **Σάνια Θαμασάκ**. Αρχικά επιχειρήθηκε ένας συμβιβασμός, με τον Θανόμ να διατηρεί την ιδιότητα του αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων. Γρήγορα όμως έγινε αντιληπτό ότι δεν υπήρχαν πλέον περιθώρια για μεσοβέζικες λύσεις κι έτσι στις 16 Οκτώβρη ο δικτάτορας, συνοδευόμενος από τον γιο του, συνταγματάρχη **Ναρόγκ Κιτικαχόρν**, διοικητή των ΜΑΤ, και τον συμπέθερό του, στρατάρχη **Πραπάτ** έφυγαν στο εξωτερικό.

Νίκη

Αυτή η νίκη έδωσε μια τεράστια ώθηση στην αυτοπεποίθηση των «από κάτω». Εργάτες, αγρότες, φοιτητές άρχισαν να παλεύουν για κάτι πολύ περισσότερο από μια «κανονική» κοινοβουλευτική δημοκρατία. Στους δυο μήνες που ακολούθησαν η νέα κυβέρνηση ήρθε αντιμέτωπη με περίπου 300 απεργίες. Συγκροτήθηκε μια κεντρική συνδικαλιστική οργάνωση ενώ νέες φοιτητικές οργανώσεις, πιο ριζοσπαστικές και μαχητικές, ξεφύτρωναν παντού.

Την Πρωτομαγιά του 1975 περίπου 250 χιλιάδες εργάτες και εργάτριες διαδήλωσαν στη Μπανγκόκ. Και ένα χρόνο μετά εκατοντάδες χιλιάδες συμμετείχαν σε μια γενική απεργία ενάντια στην ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς. Στα χωριά οι φτωχοί αγρότες άρχισαν να οργανώνονται και να κατεβαίνουν στην Μπανγκόκ για να διαδηλώσουν με τους φοιτητές και τους εργάτες.

Η άρχουσα τάξη της Ταϋλάνδης χρειάστηκε να ξανακαταφύγει στο μακελειό τον Οκτώβρη του 1976, με τον στρατό μαζί με φασιστικές ομάδες να ανοίγουν μαζί πυρ κατά φοιτητικών και εργατικών συγκεντρώσεων, ώστε να καταφέρει να καθυποτάξει το κύμα της ριζοσπαστικοποίησης. Μια νέα χούντα επιβλήθηκε για να πάρει πίσω όσα κερδήθηκαν στη σύντομη μεταπολίτευση του 1974-76.

Η σκληρή καταστολή δεν ήταν η μοναδική αιτία για την ήττα του μαζικού κινήματος. Η άλλη ήταν οι ιδέες που κυριαρχούσαν στην Αριστερά. Η πιο συγκροτημένη πρόταση για το μέλλον του κινήματος προερχόταν από το παράνομο **Κομμουνιστικό Κόμμα**. Όμως, η γραμμή του ήταν καταστροφική. Ήταν ένα μαοϊκό κόμμα που από το 1965 είχε ξεκινήσει ένοπλη δράση στις ζούγκλες της βόρειας και βορειοανατολικής Ταϋλάνδης, αλλά θεωρούσε την εργατική τάξη απλά ένα κομμάτι μιας διαταξικής συμμαχίας. Το επαναστατικό υποκείμενο για το κόμμα ήταν ένας αγροτικός στρατός που θα διεξήγαγε τον «μακρόχρονο λαϊκό πόλεμο». Έτσι το 1976 η απάντηση στην καταστολή ήταν το «σπρώξιμο» χιλιάδων φοιτητών από τις πόλεις προς το αντάρτικο, που οδήγησε σε αδιέξοδο και μια ακόμα τραγωδία.

Η Ταϋλάνδη θα γνώριζε κάμποσα πραξικοπήματα εναλλασσόμενα με περιόδους κοινοβουλευτισμού από τότε. Και μεγάλα, μαζικά κινήματα για δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη, όπως αυτά που ξέσπασαν το 2014 και ξανά το 2020.

Η φωτογραφία της πύλης του Πολυτεχνείου, μας θυμίζει ότι το σύνθημα «Θα γίνει της Γαλλίας» που χιλιάδες φοιτητές και μαθητές φωνάζουν σήμερα στις διαδηλώσεις, έχει την προϊστορία του στο «Θα γίνει της Ταϋλάνδης» της εξέγερσης του Νοέμβρη 1973.

Κώστας Πίττας

Νέο τεύχος

«Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός». Με αυτό το σύνθημα στο εξώφυλλο, πάνω από τη φωτογραφία της απεργιακής κινητοποίησης στις 30 Οκτώβρη στον Πειραιά για την Παλαιστίνη, κυκλοφορεί το νέο τεύχος του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα Κάτω». Σε μια περίοδο όπου οι κυβερνήσεις ζητούν νέες θυσίες για εξοπλισμούς και κέρδη, η εικόνα από το λιμάνι συμπυκνώνει το μήνυμα που διατρέχει τις σελίδες του: η αντίσταση στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό συνδέεται με τις μάχες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, την ακρίβεια, τον ρατσισμό και την καταπίεση. Από τις απεργίες που συγκλονίζουν την Ευρώπη μέχρι την Παλαιστίνη, την Υεμένη και τη Γερμανία, τα εφτά άρθρα του νέου ΣΑΚ αναλύουν τα αδιέξοδα των από πάνω και, κυρίως, τις δυνατότητες των από κάτω να τους ανατρέψουν.

Το εξώφυλλο δίνει και τον τίτλο στο εισαγωγικό άρθρο της **Μαρίας Στύλλου**. Αφετηρία της είναι η διεθνής αντιπολεμική απεργία στις 30 Οκτώβρη, που απλώθηκε σε περισσότερα από εκατό λιμάνια. Λιμενεργάτες, ναυτεργάτες και σιδηροδρομικοί ένωσαν τις δυνάμεις τους με εργαζόμενους από τα νοσοκομεία και τη νεολαία, με συμμετοχή 97% των μηχανοδηγών, δείχνοντας στην πράξη ποιος μπορεί να μπλοκάρει την πολεμική μηχανή. Η Μαρία συνδέει αυτή τη δυναμική με τους αγώνες για δημόσια Υγεία και Παιδεία, κατοικία και ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Γυρίζει, παράλληλα, στην επαναστατική παράδοση του Λένιν και των Μπολσεβίκων απέναντι στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και στην εμπειρία του αντιπολεμικού κινήματος για το Βιετνάμ. Για να καταλήξει στο γιατί δεν πολέμαμε για τις ΑΟΖ, τις εξορύξεις και τις πολεμικές τους συμμαχίες. Χρειάζεται οργανωμένη εργατική δύναμη και επαναστατική Αριστερά ριζωμένη στους χώρους δουλειάς, για να μετατρέψει την αντίσταση σε ανατροπή. Η πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη είναι ο επόμενος σταθμός για τη σύνδεση αυτών των μετώπων.

Αυτή την προοπτική φωτίζει από μια άλλη πλευρά ο **Πάνος Γκαργκάνας** με το άρθρο **«Ένας νέος "Μάης 68"»**. Οι καταλήψεις των μαθητών στις φτωχογειτονιές της Γαλλίας μετατρέπονται σε μαζικές διαδηλώσεις που τραβούν στο πλευρό τους εκπαιδευτικούς και εργατικά συνδικάτα, παρά την καταστολή του Μακρόν. Στην Ισπανία, το κίνημα ενάντια στα πανάκριβα νοίκια και τις εξώσεις αποκτά εκρηκτικές διαστάσεις, ενώ στην Ιταλία οι απεργίες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη παραλύουν λιμάνια και μεταφορές. Αντίστοιχες αναταράξεις συγκλονίζουν τις ΗΠΑ και τη Βρετανία. Ο αρθρογράφος δείχνει πως αυτές οι εκρήξεις δεν είναι ασύνδετες: πίσω τους βρίσκεται η πολύπλευρη οικονομική και πολιτική κρίση του καπιταλισμού, ενώ οι σημαίες της Παλαιστίνης και η αντιφασιστική δράση πρωταγωνιστούν παντού. Απέναντι σε όσους προειδοποιούν ότι οι εξεγέρσεις «βοηθούν» την ακροδεξιά, θυμίζει πως ο Μάης του '68 άνοιξε έναν διεθνή κύκλο αγώνων που έφτασε στην Ελλάδα μέχρι το Πολυτεχνείο. Το ζητούμενο σήμερα είναι να δυναμώσει η επαναστατική Αριστερά, ώστε η νέα ριζοσπαστικοποίηση να φτάσει στη νίκη και στην ανατροπή.

Στο εσωτερικό μέτωπο της μάχης για τα δημόσια νοσοκομεία παρεμβαίνει η **Λίλιαν Μπουρίτη** με το άρθρο **«Ο αγώνας για να πάψει η Υγεία να είναι εμπόρευμα»**. Με αφετηρία τον θάνατο του Μαζωνάκη σε ιδιωτικό ιατρείο στο Κολωνάκι, αποκαλύπτει τι σημαίνει στην πράξη η μετατροπή της περίθαλψης σε αγορά χωρίς ουσιαστικό έλεγχο. Τα απογευματινά χειρουργεία επί πληρωμή, οι εργολαβίες και η χρόνια υποστελέχωση δεν είναι μεμονωμένες αστοχίες αλλά πλευρές της ίδιας πολιτικής που διαλύει το ΕΣΥ προς όφελος των ιδιωτών. Το άρθρο φωτίζει και την άλλη πλευρά: τις διώξεις συνδικαλιστών στα νοσοκομεία, από το Δαφνί και το Γεννηματάς μέχρι τον Άγιο Σάββα, επειδή αποκαλύπτουν τις ελλείψεις και οργανώνονται. Ανατρέχοντας στους μεγάλους εργατικούς αγώνες της Μεταπολίτευσης, θυμίζει ότι το ΕΣΥ δεν ήταν δώρο του ΠΑΣΟΚ, αλλά κατάκτηση που επιβλήθηκε από τα κάτω. Και καταλήγει σε ένα πρόγραμμα σύγκρουσης: μαζικές προσλήψεις, γενναία χρηματοδότηση, δωρεάν περίθαλψη και κοινή απεργιακή δράση όλων των εργαζομένων στην Υγεία, απέναντι στην κυβέρνηση που δίνει δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς.

Τη συζήτηση για τις κοινωνικές ανάγκες και την καταπίεση διευρύνει η **Δήμητρα Χασούρη** με το άρθρο **«Η αναπηρία είναι αντικαπιταλιστικό ζήτημα»**. Ξεκινώντας από την αστυνομική βία, τις διακρίσεις και τα καθημερινά εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα ανάπηρα άτομα, αποδομεί την αντίληψη ότι η αναπηρία είναι αποκλειστικά ατομικό ή ιατρικό πρόβλημα. Μέσα από το κοινωνικό μοντέλο της αναπηρίας εξηγεί πως ο αποκλεισμός παράγεται από τα απροσπέλαστα κτίρια και τις μεταφορές, την υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης και της Υγείας, την εργοδοτική αυθαιρεσία και το σύστημα που μετρά την αξία της ζωής με βάση την παραγωγικότητα. Το άρθρο συνδέει τον μισαναπηρισμό με τον ρατσισμό, τον σεξισμό και τον πόλεμο, αναδεικνύοντας και τις καταστροφικές συνέπειες της γενοκτονίας στη Γάζα για τα ανάπηρα άτομα. Στο επίκεντρο μπαίνει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση -όχι η φιλανθρωπία. Η Χασούρη δεν περιορίζεται σε εκκλήσεις για «συμπερίληψη»: υποστηρίζει ότι η πραγματική απελευθέρωση απαιτεί συλλογική πάλη ενάντια στο σύστημα του κέρδους. «Τίποτα για εμάς, χωρίς εμάς» είναι η αφετηρία ενός αγώνα δεμένου με τις διεκδικήσεις ολόκληρης της εργατικής τάξης.

Αδιέξοδα

Στα αδιέξοδα του σιωνιστικού κράτους στρέφεται ο **Γιώργος Πίττας** με το άρθρο **«Ισραήλ - Οι εκλογές δεν λύνουν τα αδιέξοδα»**. Οι εκλογές της 27ης Οκτώβρη, εξηγεί, δεν μπορούν να δώσουν λύση στην κρίση, γιατί οι αντιπαραθέσεις ανάμεσα στον Νετανιάχου και τους αντιπάλους του δεν αμφισβητούν τον βασικό πυρήνα της πολιτικής απέναντι στους Παλαιστίνιους. Αντίθετα, τα αποτελέσματα των εκλογών υπογραμμίζουν αλλά και οξύνουν τα αδιέξοδα. Παρά τη στρατιωτική υπεροπλία, τη γενοκτονική καταστροφή στη Γάζα και την αμέριστη στήριξη των ΗΠΑ, το Ισραήλ δεν κατάφερε να εξαλείψει την Παλαιστινιακή Αντίσταση ούτε να επιβάλει τα σχέδια εκτοπισμού. Το άρθρο ξεσκεπάζει τον μύθο της «μόνης δημοκρατίας στη Μέση Ανατολή», φωτίζοντας τον θεσμικό ρατσισμό και τον αποκλεισμό των παλαιστινιακών κομμάτων από την εξουσία, παρά τη μαζική προσέλευση των Παλαιστίνιων ψηφοφόρων, και τον αποικιοκρατικό χαρακτήρα του κράτους-απαρτχάιντ. Η διέξοδος, τονίζει, δεν βρίσκεται σε μια διαφορετική σιωνιστική κυβέρνηση. Βρίσκεται στον αγώνα των ίδιων των Παλαιστινίων, στα κινήματα της περιοχής και στη διεθνή εργατική αλληλεγγύη, ιδιαίτερα στις χώρες που στηρίζουν το Ισραήλ, όπως η Ελλάδα.

Για ένα ακόμη μεγάλο αγκάθι στα σχέδια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού γράφει ο **Νεκτάριος Δαργάκης** στο άρθρο **«Χούθι – ο νέος εφιάλτης του Τραμπ»**. Πώς κατάφεραν οι αντάρτες της Υεμένης να αντέχουν επί χρόνια τις επιθέσεις της Σαουδικής Αραβίας και των συμμάχων της και να αμφισβητούν σήμερα τον έλεγχό τους σε ένα από τα πιο κρίσιμα περάσματα του παγκόσμιου εμπορίου; Ο Νεκτάριος ανατρέχει στην ιστορία της οργάνωσης, από την εμφάνισή της τη δεκαετία του 1990 και την Αραβική Άνοιξη μέχρι τον καταστροφικό πόλεμο που εξαπέλυσε το Ριάντ το 2015. Εξηγεί πώς η στάση των Χούθι στο πλευρό της Παλαιστίνης, οι επιθέσεις σε πλοία συνδεδεμένα με το Ισραήλ και ο έλεγχος του στενού Μπαμπ αλ-Μάντεμπ οξύνουν τα αδιέξοδα του Τραμπ και του Σαουδάραβα διαδόχου, παρά τις νέες στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ριάντ. Αποκαλύπτει και την ελληνική εμπλοκή, με τις συστοιχίες Patriot στη Σαουδική Αραβία. Μια αναλυτική εικόνα για την Υεμένη, που δείχνει γιατί ούτε οι βομβαρδισμοί ούτε οι στρατιωτικές συμμαχίες εξασφαλίζουν την επικράτηση των ισχυρών.

Ακολουθεί η ανάλυση του **Σωτήρη Κοντογιάννη** υπό τον τίτλο **«Γερμανία – Αντίσταση στους εξοπλισμούς και την άνοδο της ακροδεξιάς»**. Η κυβέρνηση Μερτς σχεδιάζει να διαθέσει περισσότερα από 760 δις ευρώ για εξοπλισμούς την πενταετία 2026-2030, ενώ η γερμανική βιομηχανία βυθίζεται στην κρίση και οι εργαζόμενοι απειλούνται με απολύσεις. Ο Σωτήρης εξηγεί γιατί ο επανεξοπλισμός παρουσιάζεται ως οικονομική διέξοδος, θυμίζοντας τα τραγικά ιστορικά προηγούμενα, και αναδεικνύει τους κινδύνους από την άνοδο του AfD και το άνοιγμα της παραδοσιακής Δεξιάς προς την ακροδεξιά. Υπάρχει όμως και η αντίθετη δυναμική: στο Βερολίνο η άνοδος της Die Linke (η Αριστερά) συνδέθηκε με το αίτημα να περάσουν οι κατοικίες των μεγάλων εταιρειών σε δημόσια ιδιοκτησία. Το άρθρο προειδοποιεί ότι αυτή η δυναμική κινδυνεύει να χαθεί μέσα σε κυβερνητικούς συμβιβασμούς με το SPD και τους Πράσινους, από την κατοικία μέχρι την Παλαιστίνη. Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο: απέναντι στην κρίση, την φασιστική απειλή και τον πόλεμο χρειάζεται δυνατή αντικαπιταλιστική Αριστερά και κίνημα που επιβάλλει λύσεις από τα κάτω.

Το τεύχος κλείνει με το κείμενο του **Τάσου Κωστόπουλου** από την παρουσίαση του βιβλίου **«Επανάσταση και αντεπανάσταση, ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα»** του **Λεάνδρου Μπόλαρη**. Θα το βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο και μαζί με την Εργατική Αλληλεγγύη στους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές που παρεμβαίνουν οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι του ΣΕΚ.

Μάνος Νικολάου

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

Να ακυρωθεί η απόλυση του Μάριου Διονέλλη

Την Πέμπτη 12 Νοεμβρίου, εκδικάζεται στο Πρωτοδικείο Πειραιά (Νοταρά 93-95) η αγωγή κατά της νέας ιδιοκτησίας της Εφημερίδας των Συντακτών, με αίτημα την ακύρωση της απόλυσης του δημοσιογράφου Μάριου Διονέλλη. Η συγκέντρωση θα γίνει στο Πρωτοδικείο στις 8 το πρωί.

Όπως γράφει μεταξύ άλλων ο Μάριος Διονέλλης: «Η υπόθεση έρχεται στο ακροατήριο μετά την αναβολή που είχε λάβει η πλευρά Μελισσανίδη, με προσχηματική δικαιολογία, τον περασμένο Ιούνιο.

Αυτούς τους πέντε μήνες που μεσολάβησαν, η κατάσταση στην Εφημερίδα των Συντακτών έχει επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο. Μετά τη δική μου απόλυση ακολούθησαν ακόμα έξι (διοικητικών και δημοσιογράφων), μεταξύ των οποίων και του πρώην Διευθυντή Σύνταξης **Γιάννη Κιμπουρόπουλου**, του πρώην προϊσταμένου του site (efsyn.gr) **Τάσου Τσακίρογλου**, του συντάκτη επιστημονικών θεμάτων **Σπύρου Μανουσέλη** και ακόμα τριών διοικητικών υπαλλήλων.

Σε ό,τι αφορά το δικό μου ζήτημα, η διοίκηση Μελισσανίδη (και όποιος αναλάβει το βάρος να την εκπροσωπήσει στο δικαστήριο) θα κληθεί να απαντήσει για την καταπάτηση του βασικού όρου της συμφωνίας εξαγοράς.

Με αυτό αλλά και με πλήθος άλλα επιχειρήματα που αποδεικνύουν ότι η εκδίωξή μου αποτέλεσε προϊόν λογοκρισίας και ευθείας προσβολής της προσωπικής και επαγγελματικής μου αξιοπρέπειας προσέρχομαι στην εκδίκαση της Πέμπτης. Στον φάκελο της αγωγής μου περιλαμβάνονται σαφή κρούσματα λογοκρισίας στα ρεπορτάζ μου για τις μεγάλες κατασκευαστικές στην Κρήτη (ΑΚΤΟΡ, ΤΕΡΝΑ κτλ) μετά την αλλαγή ιδιοκτησίας.

Πρόσθετη παρέμβαση υπέρ μου, με ξεχωριστό δικόγραφο έχει ασκήσει και η Ενωση Συντακτών Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ), που παρέστη και στην πρώτη απόπειρα εκδίκασης δια της νομικής της εκπροσώπου **Χρύσας Σαλαβράκου**.

Στο πλευρό μου βρίσκονται με τις ανακοινώσεις τους και οι 40 κοινωνικοί, περιβαλλοντικοί και συνδικαλιστικοί φορείς εντός και εκτός Κρήτης καθώς και οι 22 εξωτερικοί συνεργάτες – αρθρογράφοι της εφημερίδας, που διαμαρτυρήθηκαν για την απόλυσή μου και τις επιστολές των οποίων η διοίκηση και η διεύθυνση αγνόησαν προκλητικά. Το ίδιο βέβαια έκαναν και με τις σχετικές ανακοινώσεις των συνδικαλιστικών μας παρατάξεων Συσπείρωση Δημοσιογράφων και Πρωτοβουλία για την Ανατροπή.

Και φυσικά ο δικηγόρος μου **Κώστας Παπαδάκης** που όλο αυτό το διάστημα συγκεντρώνει έναν τεράστιο φάκελο αποδεικτικών στοιχείων και ντοκουμέντων στηρίζοντας την αγωγή και τις διεκδικήσεις μου.

Στόχος της αγωγής μου είναι η ακύρωση της απόλυσης (μαζί με την καταβολή των αντίστοιχων μισθών και πρόσθετων αποζημιώσεων σε περίπτωση δικαίωσης) και η απόδειξη ότι πρόκειται για πράξη άδικη και εκδικητική, εναντίον μου και εναντίον όλων όσων αντιστάθηκαν στην επιχειρούμενη αλλαγή φυσιογνωμίας της εφημερίδας. Και κυρίως να δοθεί ένα σαφές μήνυμα στη νέα ιδιοκτησία για την πορεία της εφημερίδας από εδώ και πέρα και στο όνομα της πλειονότητας των εργαζομένων που παραμένουν στη δουλειά τους χωρίς όμως να ανέχονται την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί».

Διαβάστε περισσότερα στο dionellis.gr.

Σ.Γ.

ΚΡΥΟΝΕΡΙ

Όχι στα Data Centers

Το Κρυονέρι αντιστέκεται στην εγκατάσταση των Data Centers και τις σοβαρές απειλές που θέτουν αυτές οι εγκαταστάσεις για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον, το τοπικό μικροκλίμα και τα ζωτικής σημασίας αποθέματα νερού μας.

Για τη λειτουργία των Data Centers απαιτείται τεράστια κατανάλωση νερού και ηλεκτρικής ενέργειας φτάνοντας στην ανάγκη για συνολική ηλεκτρική ισχύ 132,5 MW.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Είναι ο θόρυβος που θα υπάρχει μόνιμα σε μια κατοικημένη περιοχή καθώς αυτές οι γιγαντιαίες εγκαταστάσεις σχεδιάζονται ακριβώς μέσα ή δίπλα σε αστικές κατοικημένες ζώνες, σε απόσταση αναπνοής από σπίτια, σχολεία και νηπιαγωγεία.

Μέχρι τώρα έχουν γίνει κινητοποιήσεις κι έπεται συνέχεια. Ενδεικτικά την περασμένη εβδομάδα έγινε συγκέντρωση διαμαρτυρίας και πορεία προς την γέφυρα του Κρυονερίου, με πολύ μαζική συμμετοχή! Επίσης εμποδίστηκε η παράνομη γεώτρηση σε οικόπεδο που είχε σχεδιαστεί για την εγκατάσταση. Παράλληλα έχει ξεκινήσει καμπάνια με συλλογές υπογραφών, ενάντια στα Data Centers με σκοπό να πιέσουν το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Οι κινητοποιήσεις στο Κρυονέρι συμπίπτουν χρονικά με το κίνημα stop dirty Data centers, που ζητάει προσωρινό πάγωμα ενεργοβόρων κέντρων δεδομένων σε όλη την Ευρώπη.

Ουρανία Πατέλη, *δημότης Κρυονερίου*

BETA CAE SYSTEMS

48ωρη απεργία

Συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι της Beta CAE Systems στη Θεσσαλονίκη μετά τις αιφνιδιαστικές απολύσεις. Προχωρούν σε 48ωρη απεργία την Πέμπτη 12 και την Παρασκευή 13 Νοέμβρη. Η απόφαση πάρθηκε στη γενική συνελευση του Σωματείου Εργαζομένων τη Δευτέρα 11 Νοέμβρη με συντριπτική πλειοψηφία, 117 υπέρ, 3 κατά και 6 λευκά.

Οι απολύσεις ξεκίνησαν τη Δευτέρα 2 Νοεμβρίου. «Οι εργαζόμενοι έλαβαν τελεσίγραφο από την εταιρεία, το οποίο είχε μάλιστα διορία μίας μόνο μέρας. Τους ζήτησαν να αποφασίσουν αν θα υπέβαλαν την παραίτησή τους λαμβάνοντας ως αποζημίωση ποσό μεγαλύτερο από αυτό που προβλέπει ο νόμος σε περίπτωση απόλυσης ή αν θα υπέγραφαν την απόλυσή τους!», γράφει η ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζομένων στην Beta CAE. Αμέσως προκηρύχθηκε τετράωρη στάση εργασίας την Τετάρτη 4 Νοέμβρη στην οποία συμμετείχε το 60% των εργαζόμενων της εταιρίας. Παρά τη στάση εργασίας, η εταιρία συνέχισε τις απολύσεις που έφτασαν τις 15.

Η BETA CAE, είναι εταιρεία παραγωγής λογισμικού, η οποία εξαγοράστηκε πριν από δύο χρόνια από την αμερικάνικη Cadence. «Η ίδια η Cadence δήλωσε για το δεύτερο τρίμηνο του 2026 έσοδα αυξημένα κατά 24,2% σε σχέση με πέρυσι, και καθαρά κέρδη εξαμήνου που ξεπερνούν τα 702 εκατομμύρια δολάρια (έναντι 404 εκατ. το 2025). Με αυτά τα κέρδη, βγαλμένα από τη δουλειά μας, χρηματοδοτεί τις εκβιαστικές απολύσεις που παρουσιάζονται σαν οικειοθελείς αποχωρήσεις», σημειώνει μεταξύ άλλων το Σωματείο Εργαζομένων.

«Απάντηση σε αυτό θα δώσουμε με κινητοποιήσεις για τη ΣΣΕ εργασίας που θα βάζει φρένο στις απολύσεις, με δικλείδες ασφαλείας ώστε κανένας εργαζόμενος να μη δει ξαφνικά την πόρτα της εξόδου ένα πρωί», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη εργαζόμενη στην εταιρία. «Στη συνέλευση φάνηκε η διάθεση να συνεχίσουμε με κλιμακωτές απεργίες ώσπου έχουμε μια ικανοποιητική πρόταση από τη διοίκηση. Αποφασίστηκε ο συντονισμός με τα σωματεία του κλάδου, γιατί παρόμοια κατάσταση βρέθηκαν και οι εργαζόμενοι στη Pfizer στη Θεσσαλονίκη. Στη διάρκεια της 48ωρης απεργίας προχωράμε σε νέα Γενική Συνέλευση (Παρασκευή 13 Νοέμβρη) για τη συνέχεια των κινητοποιήσεων».

ΓΑΛΛΙΑ

Απεργιακός σεισμός

Πανεργατικός απεργιακός σεισμός στη Γαλλία την Πέμπτη 5 Νοέμβρη. Σχεδόν δύο εκατομμύρια κόσμου συμμετείχαν στις διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα, εκ των οποίων περίπου 350.000 στο Παρίσι.

Το πανό των απεργών γράφει: «Σπας τα Νοσοκομεία; Τρως Γενική Απεργία».
Φωτό: Guy Smallman

© Guy Smallman

Η γενική απεργία στηρίχθηκε από όλες τις μεγάλες συνδικαλιστικές συνομοσπονδίες. Μαθητές, σιδηροδρομικοί, δάσκαλοι, ντελιβεράδες, δημόσιοι υπάλληλοι, ταχυδρομικοί και φοιτητές, από τη Νίκαια στα μεσογειακά παράλια ως τη Βρέστη στον Ατλαντικό, βροντοφώναξαν στον Μακρόν και τα αφεντικά πως θα συνεχίσουν μέχρι να βγουν νικητές.

Περίπου 50.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στη Λιόν, ενώ μαζικές κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν σε τουλάχιστον 70 πόλεις, μεταξύ των οποίων η Μασσαλία, η Τουλούζη, το Μπορντό και η Γκρενόμπλ. Στη Χάβρη, οι δρόμοι βούλιαξαν από τα μπλοκ των λιμενεργατών. Σε όλες τις διαδηλώσεις επικρατούσαν συνθήματα τόσο ενάντια στον Μακρόν και την κυβέρνηση όσο και ενάντια στους φασίστες, ενώ οι διαδηλωτές κρατούσαν τεράστιες παλαιστινιακές σημαίες.

Στο Παρίσι, τα συνδικάτα σχημάτισαν τεράστια μπλοκ, γεμίζοντας ασφυκτικά τους δρόμους. Οι μικροφωνικές των συνδικάτων συνδυάστηκαν με άρματα φτιαγμένα από τους φοιτητές καλλιτεχνικών σχολών. Ένα από αυτά αναπαριστούσε τον Μακρόν να υψώνεται απειλητικά πάνω από ένα φλεγόμενο σχολικό κτίριο.

Η μέρα ξεκίνησε με μαθητές να αποκλείουν τις εισόδους των σχολείων τους σε όλη τη χώρα με την έμπνευση που είχαν πάρει από την πανεθνική πανεκπαιδευτική κινητοποίηση που είχε προηγηθεί στις 3 Νοέμβρη με καταλήψεις, αποκλεισμούς, συναυλίες και διαδηλώσεις. Τον τόνο είχαν δώσει οι μαθητές των λυκείων του Παρισιού: "Gen Z - Γενιά της Επανάστασης", έγραφε το πανό με το οποίο είχαν αποκλείσει για όλη την εβδομάδα το σχολείο Ελέν Μπουσέ οι μαθητές και οι μαθήτριές του.

Σε αυτό το σχολείο, στο κέντρο του Παρισιού, την ημέρα της πανεργατικής απεργίας στις 5 Νοέμβρη, η αστυνομία διέλυσε την κατάληψη της εισόδου και ανάγκασε τους μαθητές να απομακρυνθούν. Ωστόσο, αργότερα αυτοί ανασυγκροτήθηκαν, απέκλεισαν τον δρόμο με κάδους και αντιμετώπισαν τελικά την αστυνομική βία πηγαίνοντας προς στο κέντρο της πόλης.

Στο προάστιο του Σεν Ντενί, μαθητές και εργαζόμενοι πραγματοποίησαν μια αυθόρμητη πορεία μέσα από τον σιδηροδρομικό σταθμό Γκαρ ντι Νορ, όπου δημιουργήθηκε μια δεύτερη μαζική προσυγκέντρωση προτού συνεχίσουν προς την κεντρική διαδήλωση. Στην κεφαλή αυτής της πορείας βρίσκονταν σιδηροδρομικοί, εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, σε ένα μουσείο καθώς και μαθητές και εργαζόμενοι από το σχολείο Πολ Ελυάρ. Φτάνοντας, δυνάμεις των γαλλικών ΜΑΤ, προσπάθησαν να τους εμποδίσουν αλλά τελικά αναγκάστηκαν να κάνουν στην άκρη.

Οι εργαζόμενοι του σχολείου Πολ Ελυάρ βρίσκονται καθημερινά σε επαναλαμβανόμενη απεργία από τις 24 Σεπτεμβρίου, διεκδικώντας πόρους για το σχολείο τους και διαμαρτυρόμενοι ενάντια στην αστυνομική βία ενάντια στους μαθητές τους. Στο σχολείο Βολταίρος, οι εκπαιδευτικοί που πραγματοποιούσαν απεργία ολόκληρη την εβδομάδα αρνούμενοι να διδάξουν με την αστυνομία παραταγμένη έξω από το σχολείο, ξεκίνησαν την απεργιακή περιφρούρηση νωρίς το πρωί, πραγματοποίησαν συνέλευση σε ένα καφέ της περιοχής και στη συνέχεια συμμετείχαν στην κεντρική διαδήλωση μαζί με τους μαθητές τους.

Μαζική συμμετοχή

Ο **Γκιγιόμ**, ένας απεργός σιδηροδρομικός, δήλωσε ότι η συμμετοχή στην απεργία ήταν μαζική, ιδιαίτερα μεταξύ των μηχανοδηγών. Όπως εξήγησε στη βρετανική εφημερίδα Socialist Worker

«Υπάρχουν άφθονα χρήματα για τους μετόχους, αλλά τίποτα για τους μισθούς... Πιστεύω ότι μετά τη σημερινή ημέρα το κίνημα θα συνεχιστεί. Η κυβέρνηση δεν ακούει τον κόσμο και η αστυνομία αντιμετωπίζει τους νέους με μεγάλη σκληρότητα. Όταν χτυπάνε τους νέους, είναι ώρα για απεργία».

Ντυμένοι με τις μαύρες τήβεννούς τους, πίσω από ένα πανό που έγραφε «Μαύρη οργή» διαδήλωναν και οι δικηγόροι που υπερασπίζονται τους χιλιάδες έως τώρα συλληφθέντες των προηγούμενων διαδηλώσεων. Οι εργαζόμενοι στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας που κρατούν τη βιβλιοθήκη του κλειστή εδώ και έξι μήνες με απεργίες κάθε Σάββατο οργάνωσαν την απεργιακή φρουρά τους από νωρίς έπειτα από γενική συνέλευση στην οποία συμμετείχαν 150 άτομα. Η **Σαμ**, εργαζόμενη σε ΜΚΟ, δήλωσε στη Socialist Worker ότι τα μέλη του συνδικάτου στον χώρο δουλειάς της οργανώθηκαν πραγματοποιώντας γενικές συνελεύσεις κάθε εβδομάδα και πηγαίνοντας από πόρτα σε πόρτα για να συζητήσουν με τους εργαζόμενους σχετικά με την απεργία.

Στο κέντρο της διαδήλωσης στο Παρίσι βρέθηκε η Ορχήστρα του Νέου Κόσμου παίζοντας τη Διεθνή και το τραγούδι που τραγουδάνε σε όλη τη χώρα οι μαθητές "Έχω δύο πάθη: τη μπάντα (του δρόμου) και την επανάσταση!".

Και αυτή τη φορά όμως απέναντι σε μαθητές και εργαζόμενους οι δυνάμεις καταστολής ξεσάλωσαν. Ανήμπορες μπροστά στα οργανωμένα μπλοκ των συνδικάτων με τα οποία είχαν ενωθεί τα μπλοκ των μαθητών, οι δυνάμεις καταστολής των CRS χωρίς καμία προειδοποίηση έπαιρναν φόρα και ορμούσαν με σκοπό να σπάσουν τις αλυσίδες των διαδηλωτών και να προκαλέσουν επεισόδια. Η μανία ήταν τέτοια που στη λεωφόρο Βολταίρου, επιτιθέμενοι σε ένα μικρό μπλοκ διαδηλωτών που προσέγγιζε τη συγκέντρωση, οι Ματατζήδες κατέληξαν να χτυπάνε τους αστυνομικούς που βρίσκονταν πίσω από τους διαδηλωτές. Οι φασίστες, όπου προσπάθησαν να το παίξουν παρακρατική αστυνομία, τράπηκαν σε φυγή.

Μπλοκ μεταναστών

Στο Παρίσι, τη Μασσαλία, τη Νίκαια, το Στρασβούργο και αλλού, μαζικά ήταν τα μπλοκ των μεταναστών εργατών. "Η Γαλλία που ξυπνά νωρίς είμαστε εμείς. Το βλέπουμε στους σταθμούς του Μετρό και στις σκουπιδιάρες. Η Γαλλία που κοιμάται αργά είμαστε εμείς. Το βλέπουμε στα νυχτερινά δρομολόγια των λεωφορείων. Μας λένε ότι είμαστε εγκληματίες, ενώ οι μεγαλύτεροι εγκληματίες είναι αυτοί", φώναξε από τη ντουντούκα στην προσυγκέντρωση του Βιτρί, ο **Αμπουμπακάρ Ντεμπελέ**, εκπρόσωπος της Κίνησης των μεταναστών Χωρίς Χαρτιά της περιοχής. "Πρέπει να παλέψουμε δεν υπάρχει άλλη λύση", συνέχισε. "Είμαστε εδώ μαζί με όλο τον κόσμο που παλεύει για τα δικαιώματά μας, αλλά και για να σβήσουμε τη φωτιά που έβαλε ο ιμπεριαλισμός στις χώρες καταγωγής μας".

Την επόμενη μέρα της απεργίας, ο δεξιός δήμαρχος της Ορλεάνης φιλοδοξούσε να οργανώσει μια συγκέντρωση με σύνθημα "Έχουμε βαρεθεί". Η προσπάθειά του να μαζέψει τα "πλήθη" που δεν θέλουν άλλο τις διαδηλώσεις απέτυχε παταγωδώς καθώς η συγκέντρωση μόλις 500 ατόμων βρέθηκε αντιμέτωπη με εκατοντάδες νεολαίους αντιδιαδηλωτές που παρά τις απειλές και τις ρατσιστικές προσβολές δεν άφησαν τον **Γκρουάρ** να σταυρώσει λέξη.

Οι μαθητές που πυροδότησαν αυτό το κίνημα, βλέπουν με ενθουσιασμό το άπλωμά του σε όλη την εργατική τάξη και τη νεολαία. Συγχρόνως όμως φοβούνται -και όχι μόνο οι μαθητές- μήπως οι συνδικαλιστικές ηγεσίες το "καπελώσουν" με σκοπό να καταλαγιάσει. Όπως είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Μαρί**, εκπαιδευτικός από τη Ρεν "οι μαθητές και οι μαθήτριες δεν χρειάζονται την προστασία μας αλλά την αλληλεγγύη μας. Χρειάζονται τις απεργίες μας. Ο καλύτερος τρόπος να τους προστατέψουμε δεν είναι να τους πούμε να γυρίσουν στα θρανία τους γιατί θα παλέψουμε εμείς αλλά να συνεχίσουμε ενωμένοι με καταλήψεις και απεργίες, από τα κάτω".

Από την πλευρά της η **Σοφί Μπινέ**, επικεφαλής της συνδικαλιστικής συνομοσπονδίας CGT, υποσχέθηκε πως τα συνδικάτα θα κλιμακώσουν. Όμως για να γίνει αυτό πραγματικότητα και να ανατραπεί ο προϋπολογισμός του Μακρόν που ψηφίζεται αυτή την εβδομάδα, οι εργαζόμενοι θα χρειαστεί να οργανωθούν και να απλώσουν το απεργιακό κίνημα σε κάθε χώρο δουλειάς. "Τα συνδικάτα πράγματι δεν μπορούν να αγνοήσουν την αγωνιστική διάθεση και την ριζοσπαστικοποίηση που υπάρχει στους χώρους δουλειάς", μας είπε η Μαρί. "Όμως οι υποσχέσεις τους θα ξεχαστούν γρήγορα αν σε κάθε χώρο δεν οργανωθούμε ώστε να βάλουμε πίεση για τη συνέχεια", συμπλήρωσε.

Η άνοδος της Ανυπότακτης Γαλλίας του **Ζαν Λικ Μελανσόν** είναι και αυτή ενδεικτική της αριστερής στροφής στη νεολαία και την εργατική τάξη. Η παρουσία στελεχών σε όλες τις κινητοποιήσεις, η στήριξη των μαθητών και των απεργών και η σκληρή αντιπαράθεσή του τόσο με τον Μακρόν όσο και με τους φασίστες έχουν φουσκώσει τα πανιά του κόμματος που πρόσφατα κέρδισε τη στήριξη μερίδας των βουλευτών του ΚΚΓ, κόντρα στην ηγεσία του Κόμματος καθώς και τον βουλευτών των Υπερπόντιων περιοχών. Στο άνοιγμα της προεκλογικής του καμπάνιας με τίτλο "Το κοινό μας Μέλλον", ο Μελανσόν γέμισε το εκθεσιακό κέντρο του Λε Μπουρζέ με 20.000 κόσμου, ενώ στη σκηνή πρωτοστάτησαν στελέχη αφρικανικής καταγωγής.

Ο κόσμος που παλεύει όμως δεν περιμένει τις εκλογές. Την επόμενη της απεργίας ο πρωθυπουργός **Λεκορνί** κάλεσε τα συνδικάτα σε συνάντηση. Αντί για παροχές πρόσφερε ψίχουλα και απειλές. Κάτω από την πίεση του κόσμου οι ηγεσίες των περισσότερων μεγάλων συνδικάτων αναγκάστηκαν να καλέσουν σε νέα πανεργατική απεργία στις 17 Νοέμβρη. Δύο μεγάλες συνδικαλιστικές ενώσεις οι Force Ouvriere και η CFDT, αποφάσισαν να μην στηρίξουν, τουλάχιστον έως αυτή τη στιγμή, το απεργιακό κάλεσμα. Η εργατική τάξη της Γαλλίας όμως, μπορεί να τους αναγκάσει όλους και να πετάξει τον προϋπολογισμό του Μακρόν στα σκουπίδια.

Δημήτρης Δασκαλάκης